"ഞാൻ നല്ല ഇടയനാകുന്നു. നല്ല ഇടയൻ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി സ്വജീവൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇടയനല്ലാത്തവൻ, ചെന്നായ് വരുന്നതു കാണുന്ന നിമിഷത്തിൽ ആടുകളെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുന്നു. അതു കാരണം ചെന്നായ് ആടുകളെ ഉപദ്രവിക്കുകയും അവയെ ചിതറിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂലിക്കാരൻ ഓടിപ്പോകുന്നതു് അവൻ വെറും കൂലിക്കാരൻ ആകുന്നതുകൊണ്ടും ആടുകളെക്കുറിച്ചു അവനു ചിന്തയില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാകുന്നു."

—യോഹന്നാൻ X:10-13

സത്യദീപം

"ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ദീപമാകുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല."

"ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒരിക്കലും പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നു നിശ്ശേഷം വിമുക്തനായിരിക്കയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം ജഡമോഹത്തിൽ ജാതരാകയാൽ പ്രലോഭനത്തിന്റെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽതന്നെയുണ്ട്. ഒരു പ്രലോഭനമോ കഷ്ടപ്പാടോ അവസാനിക്കുമ്പോൾ വേറൊന്നു വരുന്നു; എപ്പോഴും നമുക്കു് എന്തെങ്കിലുമൊന്നു സഹിക്കേണ്ടിവരും; എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ആദിമമായ ആനന്ദവരം നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു."

—ക്രിസോസ്തനുകരണം.

Reg. No. M. 2293. | 1957 മേയ് 1—ബുധനാഴ്ച | Vol. 30, No. 36

വിശുദ്ധ നായ തൊഴിലാളി

(ജെ. കോളങ്ങാടൻ എസ്. ജെ.)

മേയ്മാസം ഒന്നാംതീയതി. തൊഴിലാളിദിനം. വിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ, മുതലാളിവർഗ്ഗം നശിക്കട്ടെ, ഇൻക്വിലാബ് സിന്ദാബാദ് എന്ന ആർത്തുവിളിച്ചുപോകുന്ന ജാഥകളുടെ ദിനം. മഹാസമ്മേളനങ്ങളുടേയും തീപ്പൊരിപ്രസംഗങ്ങളുടേയും ദിനം. രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെ സ്മരണാദിനം. കഷ്ടം! വസന്തകാലത്തിന്റെ തിലകമെന്നോണം വിരാജിക്കുന്ന അനുഗൃഹീതമായ മേയ്മാസം ഒന്നാംതീയതി വിപ്ലവത്താലും വിദ്വേഷത്താലും കരിതേക്കപ്പെടുന്നല്ലോ സഹോദരവിദ്വേഷത്താൽ താറടിക്കപ്പെട്ട ഒരു ദുർദ്ദിനമായിത്തീർന്നല്ലോ അതു്. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നിതാ ആ ദുരവസ്ഥ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മേയ്മാസം ഒന്നാംതീയതി ഇപ്പോൾ ഒരു സുദിനമാണു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു തൊഴിലാളിദിനമായി കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നു. മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മരണമണി കൊട്ടിയില്ല, തൊഴിലാളികളെ വിദ്വേഷവെറി പിടിപ്പിച്ചില്ല, നേരെമറിച്ചു് പ്രശാന്തമായും സ്നേഹപൂർവ്വവും തൊഴിലാളികൾ ഒന്നുചേർന്നു തങ്ങളുടെ മുതലകളെ പരിചിന്തിച്ചും ഭാവിയെ ശ്രേയസ്സുരമാക്കുവാനുള്ള പരിപാടികളെ പയ്യാലോചിച്ചും ആ ദിനം സൃഷ്ടിപരമായ പ്രയത്നത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പരിവർത്തനത്തിനു കാരണമെന്തായിരിക്കാം? കലഹത്തിന്റെ ദിനം സമാധാനദിനമാക്കി പകർത്തിയതു ആർ? വിദ്വേഷലഹരി കൊണ്ട ആ ദിനം സ്നേഹപൂരിതമായതെങ്ങനെ? സാധാരണജനങ്ങൾ ഒരു ദുർദ്ദിനമെന്നോണം ഭയന്നിരുന്ന മേയ്മാസം ഒന്നാംതീയതി ഒരു സുദിനമായി മാറിയതെങ്ങിനെ? ഈ പരിവർത്തനത്തിനെല്ലാം ഹേതുഭൂതൻ നസറസിലെ ഒരു സാധു തച്ചൻ! മേയ് മാസം ഒന്നാംതീയതിയെ യഥാർത്ഥത്തിൽ തൊഴിലാളിദിനമാക്കിയതു് പ്രശാന്തനായ ആ വിശുദ്ധ തൊഴിലാളിയുടെ സ്മരണയാണു്.

വർഗ്ഗവിദ്വേഷത്തിനു വഴിതെളിയിച്ച കാൾമാർക്സല്ല തൊഴിലാളികളുടെ ഉദ്ധാരകൻ. അയിരമായിരംപേരെ അറുകൊലചെയ്ത തൊഴിലാളികളെ രാഷ്ട്രത്തിനു നേതാക്കളാക്കിയ ലെനിൻ, സ്റ്റാലിൻ പ്രഭൃതികളല്ല സാധുലക്ഷങ്ങളുടെ സംരക്ഷകർ. തൊഴിലാളിനേതാവു ഞാൻ, ഏഴകളുടെ തോഴൻ ഞാൻ എന്നുപറഞ്ഞു ഞെളിയുന്ന സഖാവു് പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽകയറി നെടുനീളൻപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടാവാം. എന്നാൽ പാവങ്ങളുടെ മുട്ടനെടുവീർപ്പെന്തെന്നു ഇക്ഷുദ്രക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരിക്കും. പേനാത്തുമ്പു ഇവക്കുണ്ടായിരിക്കാം. കലപ്പപിടിച്ചു തഴമ്പു ഇവക്കില്ലതന്നെ. കൊടുംവെയിലിൽ കട്ടംവേലചെയ്തു നെറിയിൽനിന്നും ഇറ്റിറ്റുവീഴുന്ന വിയർപ്പുതുള്ളികളാൽ ഭൂമിയെ നനയ്ക്കുന്നവർ ഇവരല്ല. വിശന്നുവാടിയ വിവർണ്ണമുഖത്തു നിഴലിക്കുന്ന നിരാശ അവരുടെ കണ്ണിൽപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സിൽ പതിയുന്നില്ല. നേതാവിനു എന്തിന്റെ കുറവാണു്? പേരുണ്ടു്, പ്രശസ്തിയുണ്ടു്. മാലകൾക്കും ഫോട്ടോകൾക്കും കണക്കില്ല. തൊഴിലാളിപ്രതിനിധിയെന്നുപറഞ്ഞു് നിയമസഭയിൽ കയറിക്കൂടാം. മന്ത്രിക്കസേരയിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിക്കാം. പക്ഷെ തൊഴിലാളികളുടെപേരിൽ തൻകാര്യം നേടുന്ന സഖാക്കളല്ല യഥാർത്ഥ തൊഴിലാളിസംരക്ഷകർ.

പാടവമല്ല, തച്ചുവേലാനിപുണതയാണു് ആ മാതൃകാതൊഴിലാളി അഭിലഷിച്ചതു്. പേരും പ്രസിദ്ധിയുമില്ലാതെ ജീവിച്ചുമരിച്ച ആ ഗ്രാമീണതച്ചൻ—ആ സാധു തൊഴിലാളി—രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഇന്നും ലോകം മുഴുവനും പൂജിക്കപ്പെടുന്നു. അഖിലലോകത്തേയും ജയിച്ചടക്കുവാൻ പോന്ന അത്തരം നേതാക്കളല്ല തൊഴിലാളികളുടെ വഴികാട്ടികൾ!

തൊഴിലാളിമദ്ധ്യസ്ഥനായ വിശുദ്ധ യൗസേപ്പ്

(തൊഴിലാളിമദ്ധ്യസ്ഥത്തിരുനാൾ—മേയ് 1)

തൊഴിലാളികൾക്കു വഴികാട്ടേണ്ടതു ഒരു മാതൃകാതൊഴിലാളിയാണു്. ദരിദ്രനായി ജനിച്ചു്, തച്ചുവേലചെയ്തു ആ തൊഴിലിനെത്തന്നെ പരിപാവനമാക്കിയ നസറസിലെ സാധുതച്ചനാണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ വഴികാട്ടി. വിശുദ്ധനായ ആ തൊഴിലാളിക്കു പേനാത്തുമ്പില്ല, കൈയിൽ ഉളിപിടിച്ചു തഴമ്പുണ്ടായിരുന്നതു്. പ്രസംഗതനിഞ്ഞ അലക്സാണ്ടർ സീസർ, നെപ്പോളിയൻ തുടങ്ങിയ വീരപരാക്രമികൾക്കുടി ചരിത്രത്തിന്റെ ഇരുളടഞ്ഞ മൂലകളിൽ ഒളുങ്ങിക്കഴിയുകയാണു്. ആ സാധുതൊഴിലാളിക്കാണെങ്കിൽ ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ അഭികാമ്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണ സാധുജനങ്ങളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു, അശരണികളെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു, തൊഴിലാളികൾക്കു ജീവിതലക്ഷ്യമായി വിരാജിക്കുന്നു. അതെ ആ മഹാന്റെ പാവനചരിതം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു ഒരു പ്രത്യക്ഷനിലയും വിലയും നേടിത്തന്നിട്ടുണ്ടു്. ദൈവസുതനായ ക്രിസ്തുവിനെ സംരക്ഷിച്ചതു ഒരു തൊഴിലാളിയാണെന്ന ഓർമ്മയുള്ള ഏതു ക്രിസ്ത്യാനിയാണു് തൊഴിലാളികളെ അവജ്ഞാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുക! അവതരിച്ച ദൈവസുതനെ തീറ്റിപ്പോറ്റിയതു ഒരു തൊഴിലാളിയുടെ നെറ്റിവിയർപ്പുതുള്ളികൾകൊണ്ടുള്ള സ്വരണയല്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്താണു് ഒരു തൊഴിലാളിക്കു തൊഴിലിൽ ഉത്സാഹവും തന്റെ ജീവിതവൃത്തിയിൽ അഭിമാനവും ജനിപ്പിക്കേത്തക്കതു്? അഖിലലോകത്തിന്റെയും സ്നേഹാദരങ്ങൾ സമാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ തൊഴിലാളിയെ നമുക്കും അനുകരണീയനായ ഒരു വഴികാട്ടിയെ, പ്രിയ തൊഴിലാളിസഹോദരങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കും എവിടെയാണെന്നു കണ്ടെത്തുക?

ആ വിശുദ്ധൻ തൊഴിലാളിപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടില്ല. തീപ്പൊരിപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല. വിശ്രുതഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിരചിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ഒച്ചപ്പാടും ബഹളവുമുണ്ടാക്കാതെ പ്രതിദിനം തന്റെ കടമകൾ നിർവ്വഹിച്ച ആ ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകാപരമായ ജീവിതമാണു് ആ മഹാപുരുഷൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠം. ആ ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാദർശങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു കുറഞ്ഞൊന്നു പരിചിന്തിക്കാം. ജന്മപാപംമൂലം അധഃപതിച്ചുപോയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ജീവിതം ഒരു പോരാട്ടമാണു്. കഷ്ടതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പര്യായംമാത്രമാണു്. ഈ വിഷമങ്ങളെയെല്ലാം സധൈര്യം നേരിട്ടു സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നവർ കഷ്ടാരിഷ്ടതകളാൽ തങ്ങളുടെ പാപക്കറകളെ പരിഹരിച്ചു് പവിത്രീകൃതരാകും. ഈ വാസ്തവത്തെ കൺമുമ്പിൽവച്ചുകൊണ്ടാണു് വി. യൗസേപ്പു് തച്ചുവേലയുടെ കാഠിന്യത്തേയും കഷ്ടതകളേയും സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിച്ചതു്.

സ്വപാപപരിഹാരാർത്ഥം മാത്രമല്ല, ഇതരമനുഷ്യർക്കു ഒരു സഹായവും സേവനവുമായിട്ടുകൂടിയാണു് ആ തൊഴിലാളിവര്യൻ പ്രഭാതംമുതൽ പ്രദോഷംവരെ അദ്ധ്വാനിച്ചതു്. തന്റെ സ്നേഹഭാജനമായ മേരിയേയും അവളുടെ ഓമൽസുതനേയും സംരക്ഷിക്കുവാനായിട്ടാണു് അദ്ദേഹം ഭാരമേറിയ ജോലികൾ ഏറ്റെടുത്തതു്. വെയിലും മഴയും ഗണ്യമാക്കാതെ പ്രകൃതിയോടു മല്ലിടുന്ന ഒരു സാധുകർഷകന്റെ മുഖത്തു പ്രസരിക്കുന്ന ആ പുഞ്ചിരിയുടെ രഹസ്യം—നിർഭയനായ മുതലാളിയുടെ മർദ്ദനങ്ങളേറും തന്റെ ജോലിയെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിയുടെ വരണ്ട കണ്ണുത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ആ മൂളിപ്പാട്ടിന്റെ മർമ്മം എന്തായിരിക്കാം? വിളഞ്ഞുചുമന്ന നെല്ലുലകളുടെ ഭാരത്താൽ തെല്ലുകുനിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന നെൽച്ചെടികളെ കാണുന്ന കർഷകന്റെ മനോദൃഷ്ടിയിൽ നിഴലിക്കുന്നതു ലജ്ജാവശംവദയായ സപ്രേയസിയുടെ ചാരുമുഖമാണു്. ആകാശത്തു തത്തിക്കളിക്കുന്ന വെള്ളിമേഘങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിനോദപ്രിയനായി മുറ്റത്തു ഓടിക്കളിക്കുന്ന ഓമൽസുതനാണു് അവന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതു്. അതെ, ജീവിതത്തിന്റെ പാരുഷ്യത്തെ മൃദുപ്പെടുത്തി, തൊഴിലിന്റെ ഭാരത്തെ ലഘൂകരിച്ചു്, അദ്ധ്വാനത്തെ ആസ്വാദ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു സ്നേഹഭാജനങ്ങളുടെ സ്മരണ ഒന്നുമാത്രമാണു്. തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണു് താൻ പാടുപെടുന്നതു എന്നു ബോധമാണു് സാധു തൊഴിലാളിയെ കർത്തവ്യനിരതനാക്കുന്നതു്. കയ്യേറിയ ജീവിതത്തെ മധുരമയമാക്കി പകർത്തുക ഒരു അത്ഭുതശക്തി അതിനുണ്ടു്.

(ശേഷം 5-ാംപേജിൽ)

ആഖ്യായിക

ബറാബാസ്

അദ്ധ്യായം 22 (തുടർച്ച)

വേറൊരു തടവുകാരൻ

(വി. സി. ജോർജ്ജ്, ബി എ. എൽ. ററി.)

ശിക്ഷാവിധിക്കു് വിഷയമായ യേശുവിനെ ദേവാലയോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വട്ടത്തിൽ കറക്കി, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വലിച്ചു് വിഷമിപ്പിക്കുകയും, അടിക്കുകയും മുഖത്തു തുപ്പുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിറകിൽനിന്നുകൊണ്ടു് വൃത്തികെട്ട ഒരു തുവാലയിട്ടു് കണ്ണുമൂടിയ ശേഷം ഒരു സേവകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തടിക്കുകയും "താൻ ക്രിസ്തുവാണെങ്കിൽ പ്രവചിക്കു; തന്നെ അടിച്ചതാരാണു്?" എന്നുപറഞ്ഞാക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. മററുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാവരും കൂട്ടച്ചിരിയുയർത്തി. ഈശോ യാതൊരു ശബ്ദവും പുറപ്പെടുവിക്കാതെ വാതലിങ്കലേക്കു നടന്നു. അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതം വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഒരുപക്ഷെ ജയിലിലടയ്ക്കുമെന്നു് എസ്രാ വിചാരിച്ചു. യേശു ഒരിക്കൽമാത്രമേ മുഖമുയർത്തിയുള്ളു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുഃഖാർത്തമായ വീക്ഷണം തന്നെ നിഷേധിച്ച ആ ശിഷ്യന്റെനേരെ തിരിച്ചിരുന്നു. ആ ശിഷ്യൻ അങ്കണത്തിൽനിന്നു് ശാലയെ വേർതിരിച്ച തൂണുകളിലൊന്നിൽ ചാരിനില്ക്കുകയായിരുന്നു. നസ്രായന്റെ കണ്ണുകൾ ശിഷ്യന്റെ കണ്ണുകളെ എതിരിട്ടപ്പോൾ ആ വീക്ഷണത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ദുർവഹമായ ഭാരം ഏററു് ചുളുങ്ങിയപോലെ ശിഷ്യൻ പിൻവലിഞ്ഞു് പ്രവേശനദ്വാരത്തിങ്കലേക്കു നീങ്ങി.

എസ്രായും അവിടെനിന്നു് നിഷ്ക്രമിച്ചു. എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോകുകയായിരുന്നു. മന്ദിരത്തിലെ സേവകർ മുകൾതട്ടിൽനിന്നു് തൂങ്ങിക്കാണപ്പെട്ടവയും ഭിത്തികളിൽ അവിടവിടെയുണ്ടായിരുന്നവയുമായ വിളക്കുകൾ കെടുത്തി അവ മാററിക്കളയുന്ന ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരായി. എസ്രാ തെരുവിലിറങ്ങിയപ്പോഴേക്കും കുററക്കാരനെന്ന നിലയിൽ യേശുവിനെ നയിച്ചിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥസംഘം അവിടെനിന്നു പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും ദേവാലയോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അടുത്തുള്ള ഒരുപവീഥിയിൽക്കൂടി യേശുവിനെ ആക്ഷേപിച്ചും കുററംപറഞ്ഞും പോകുന്ന ശബ്ദം എസ്രാ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. എസ്രാ ഓഫർഭാഗത്തേക്കു കടന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ പൂർവ്വദിക്കിൽ മങ്ങി പ്രഭാതം സമീപിച്ചു എന്നറിയിച്ചതിനാൽ ശൂണ്ഡയിൽ പ്രവേശിച്ചു് അല്പമുറങ്ങണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ശാലയിൽ തന്നോടൊപ്പം സന്നിഹിതരായിരുന്ന ആളുകൾ നാലുപാടും ചിതറിക്കഴിഞ്ഞു. തങ്ങൾ കണ്ടതും കേട്ടതും സംതൃപ്തിജനകമായി അവർക്കനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നു തോന്നി. അവരിൽ പലരും നസ്രായൻ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അവസരത്തിലെ ഘോഷയാത്രയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ഓശാനപാടുകയും ചെയ്തു എന്നതിനെപ്പററി ചിന്തിക്കാതിരിക്കുവാൻ എസ്രായ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. സ്വന്തം ശിഷ്യന്മാർ തന്നെ നസ്രായനെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ കഷ്ടിച്ചുമാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്ന ജനസംഘം എന്തിന്നു് മററുവിധത്തിൽ വർത്തിക്കണം?

അനന്തരം എസ്രായുടെ ചിന്ത സ്വകീയദുഃഖാനുഭവത്തേയും നൈരാശ്യത്തേയുംപററി ആയി. ബറാബാസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആശയ്ക്കു യാതൊരു വഴിയുമില്ലെന്നു അയാൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി തീരുമാനിച്ചു. ഒരുപക്ഷെ റോമന്മാർ രഹസ്യത്തിൽ അയാളുടെ കഥ കഴിച്ചിരിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എസ്രായുടെ സ്ഥിതിയെന്തു്? അയാളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാവിഭയാ? ശൂണ്ഡയിൽ എത്തി വൈക്കോൽമെത്തയിൽ കിടന്നിട്ടുറങ്ങുവാൻ എസ്രാ വളരെ പണിപ്പെട്ടു. ഉറക്കം വന്നില്ല. ജീവിതക്ലേശങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ചിന്ത മാറിയുമില്ല.

പ്രഭാതവിജ്ഞാപനാർത്ഥം കോഴി കൂകുന്നതു് എസ്രാ കേട്ടു. തെരുവിലെ തറയിൽക്കൂടി ആളുകളുടെ വാദധ്വനിയും കശാപ്പുശാലകളിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ട ആടുകളുടെ ക്രന്ദനവും പ്രേരകരുടെ അഭിശാപങ്ങളും അയാൾക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ ഭയാനകമായ വിശപ്പും അയാളെ അലട്ടി. ആ നാശം പിടിച്ച മെത്തയിൽ കിടക്കുവാൻ പ്രയാസമായി. അയാൾ എണീററു് ഉഷസ്സിലെ ശീതവായുവിലേക്കു ചാഞ്ഞും ചെരിഞ്ഞും ഇറങ്ങി. ചന്തസ്ഥലത്തെത്തി, ചുമടുമായി നടന്നു വിക്രയം ചെയ്യുന്ന ഒരു കച്ചവടക്കാരനിൽനിന്നു താണതരം രണ്ടപ്പക്കഷണങ്ങളും പകുതി ചീഞ്ഞ ഒരു ചുവന്നുള്ളിയും വാങ്ങി. അനന്തരം വഴിയിലുള്ള ഒരു കല്ലിന്മേലിരുന്നു്, ആ ലഘുഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടു് ആ ദിവസം താൻ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ജോലിയെപ്പററി ആലോചിച്ചു.

ഇനിയും പ്രൊക്കുറേറററുടെ അരമനയ്ക്കു സമീപം ചുററിപ്പററിക്കഴിയണമോ? ബറാബാസിനെന്തു സംഭവിച്ചു എന്നിതുവരെ ഒന്നും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബറാബാസ് തടങ്കലിലാണെങ്കിൽ അയാളുടെ മോചനത്തിനായി ശ്രമിക്കണമോ? അരമനയിലെ തടങ്കൽ മുറികളിൽ നിന്നിതുവരെ ആരും രക്ഷപെട്ടതായി അറിവില്ല. രക്ഷപെടാമെന്നുവന്നാൽതന്നെ ഒളിവിൽ കഴിയുന്ന ഒരു കുററവാളിയായ താൻ ഏകാകിയായി എന്തു ശ്രമം നടത്തുവാനാണു്? നഗരം വിട്ടു് വല്ലവിധേനയും അരണ്യത്തിലേക്കു കടന്നാലോ? അവിടെ മററൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ശരിക്കു് ശ്വസനം ചെയ്തു് ജീവിക്കാമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. പക്ഷെ, ക്രീഡാരംഗത്തിൽ യൂദാബെൻയാക്കോബിനെപ്പററി നടന്ന ഹാസ്യഭാവന പുരോഹിതന്മാരുടെ ഗൂഢാലോചനകൾ റോമന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സൂചനയല്ലെ നൽകിയതു്? പ്രൊക്കുറേററർ ഭടന്മാരെ അയച്ചു് അരണ്യത്തിലെ പാളയംതന്നെ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞില്ലെന്നെങ്ങിനെ അറിയാം? പാളയം നശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽതന്നെ, അവിടത്തെ ആളുകളിൽ ഏതാനുംപേർ മാത്രമേ എസ്രായുടെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നുള്ളു. മററുള്ളവർ തന്നെ അവിടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോലും മടിച്ചേക്കാം. ഈ ചിന്തകൾക്കിടയിൽ എസ്രാ അന്ധൻ ഏലിയാസറിന്റെയും അയാളുടെ ആടുകളുടെയും കാര്യം ഓർമ്മിച്ചു. തീർച്ചയായും ഏലിയാസർ പാട്ടുള്ള സഹായം ചെയ്യും. എന്നാൽ ഏലിയാസർ അപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നോ? ഏതായാലും ആ കാര്യം അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടതാണു്. അന്വേഷണം ജോലിയില്ലാതെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഭാരം തന്നിൽനിന്നൊഴിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, ബറാബാസിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നവും അന്വേഷണവുമെല്ലാം വിഫലംതന്നെ. അത്ഭുതപ്രവർത്തനത്താൽമാത്രമേ തന്റെ നേതാവിന്റെ മോചനം സാദ്ധ്യമാകയുള്ളു. അത്ഭുതങ്ങളിൽ എസ്രാ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല; ബറാബാസിന്റെ മോചനത്തിനായി നസ്രായൻ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചേക്കുമെന്നു് സ്വപ്നം കണ്ട തന്റെ മൗഢ്യം എത്ര വിലപനീയമായിരുന്നുവെന്നു എസ്രാ ഇപ്പോൾ ആലോചിച്ചു. പട്ടണത്തിൽ തന്നെ താമസിച്ചുകളയാമെന്നു് കരുതിയാലോ? പെട്ടെന്നോ, വൈകിയോ വല്ല റോമൻ ഭടനും എസ്രായെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു് അയാളുടെ കാര്യം അപകടത്തിലാക്കിയേക്കാമെന്ന നിത്യവിപത്തു ആ ആലോചനയോടുകൂടി അയാളെ തുറിച്ചുനോക്കി. എസ്രായ്ക്കു് ജീവനിൽ പറയത്തക്ക കൊതിയൊന്നുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും റോമൻ കുരിശിൽ തൂങ്ങി ഒരടിമയുടെ മരണം സ്വീകരിക്കുവാൻ അയാൾ ഒട്ടുംതന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. പിന്നെയും അരണ്യജീവിതത്തെപ്പററി ആലോചനതുടർന്നു. പഴയ കൂട്ടുകാരിൽ ആരെയുംതന്നെ കണ്ടില്ലെന്നു വന്നാലും മൈത്രീബന്ധത്തിൽ കഴിഞ്ഞ പല ആട്ടിടയന്മാരെയും അവിടെ കാണുവാൻ സാധിച്ചേക്കാം. നഗരത്തിലേപ്പോലെ പട്ടിണിയായി അലഞ്ഞു നടക്കേണ്ട ആവശ്യം അവിടെ നേരിടുവാനും ഇടയില്ല. ഒരു കാലത്തു് യഹൂദർ തങ്ങളുടെ മർദ്ദകരായ റോമന്മാർക്കെതിരായി മത്സരിക്കും. അപ്പോൾ എസ്രായ്ക്കതിൽ ഭാഗഭാക്കാകുകയും ചെയ്യാം.

ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചാലോചിച്ചു് ജരൂസലേം വിട്ടുപോകേണ്ടതായ ആവശ്യം എസ്രായ്ക്കു് ബോദ്ധ്യമായെങ്കിലും അയാൾ എങ്ങനെയോ പ്രൊക്കുറേററരുടെ അരമനയിലേക്കു് ആളുകൾ ധാരാളം തടിച്ചുകൂടി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന തെരുവുകൾക്കു് സമീപം, ദേവാലയക്കുന്നു കടന്നു് സഞ്ചരിക്കുവാൻ സംഗതിയായി. അവിടെ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു് യാതൊരു രൂപവുമില്ലാതെ, ബറാബാസിന്റെ കാരാഗൃഹത്തിനു സമീപം നേതാവിനോടു നിശ്ശബ്ദം അന്ത്യവിടവാങ്ങുവാനെന്നു തോന്നുമാറു് എസ്രാ എത്തി.

അരമനയ്ക്കു് മുൻവശത്തെ ചത്വരാങ്കണത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി യഹൂദന്മാരുടെ പല ചെറുസംഘങ്ങൾ ഇത്ര രാവിലെ നിൽക്കുന്നതു് കൗതുകാവഹമായി എസ്രായ്ക്കു് തോന്നി. ഓരോ സംഘത്തിലും ആളുകൾ താണസ്വരത്തിൽ ഏതൊക്കെയോ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടതു് അരമനയിലെ കാവൽ ഭടന്മാർക്കും വിസ്മയം ഉളവാക്കി. ഭടസംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ച ശതാധിപൻ ഭടന്മാരുടെ സംഖ്യ ഇരട്ടിപ്പിച്ചു് അവിടവിടെ ചിതറിക്കാണപ്പെട്ട ആളുകളെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനേർപ്പാടു് ചെയ്തിരുന്നു.

സംഭവവികാസങ്ങളെല്ലാം ബറാബാസുമായി ഘടിപ്പിച്ച എസ്രാ അതു സ്വന്തം നേതാവിന്റെ പരസ്യമായ വധത്തിനു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയമാണെന്നും കുതൂഹലിവൃന്ദങ്ങൾ ആ കർമ്മം കാണുവാൻ കൂടിയതാണെന്നും ഒരു നിമിഷത്തേക്കു് ചിന്തിച്ചുപോയി. എന്നാൽ ഒരു യഹൂദസംഘത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവർ ബറാബാസിനെപ്പററിയല്ല, നസ്രായൻ ഈശോയെപ്പററിയാണു് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഉന്നതാചാര്യന്മാരും സാന്നെദ്രിനിലെ മററംഗങ്ങളും സമ്മേളിച്ചു് പ്രക്ഷോഭകാരിയും ദൈവദൂഷകനും എന്ന നിലയിൽ യേശുവിനെതിരായി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നും മരണശിക്ഷ ഗവർണർ നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കു നസ്രായൻ ആ സ്ഥാനിക്കു് ഉടൻതന്നെ ഏൽപിക്കപ്പെടുമെന്നും കൂടി അയാൾകേട്ടു. ആ ഒരു മനുഷ്യനെ വധിക്കുവാൻ റോമൻ അധികാരിയുടെ അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടിവന്നതിൽ യഹൂദരിൽ പലരും ഈർഷ്യാകുലരായി. സാന്നെദ്രിൻ വധശിക്ഷ കല്പിക്കുമെന്നും അതു പെട്ടെന്നുനടത്തുമെന്നും പൊതുവെ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; അതാണു് ന്യായമെന്നു് എല്ലാവരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വെറും ഊഹാസ്പദമായ കുററങ്ങൾക്കായിമാത്രം നസ്രായനെ വധിക്കുന്നതിന്റെ അനൗചിത്യം ചിന്തിച്ചു് അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ഒരുത്തനെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിയുടെ കടിയുണ്ടാകാഞ്ഞതിൽ എസ്രാ പരിഭ്രതനായി.

അടുത്തുനിന്നിരുന്നവരോടായി അയാൾ സംസാരിച്ചു; "എന്തിനാണദ്ദേഹത്തെ വധിക്കണമെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്? കുററവിസ്താരം ഞാൻ കേട്ടതാണു്. അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും കുററം ചെയ്തുവെന്നു് തെളിയിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിനൊരു വലിയ അനുയായിസംഘമുള്ളതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ തട്ടിക്കളയണമെന്നു പുരോഹിതന്മാരും ഫരിസേയരും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാത്രം. ഒരാളെ വധിക്കുവാൻ മതിയായ കുററമോ അതു്?"

ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനം ശ്രോതാക്കളിൽ ഉഗ്രകോപം ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ നാട്ടുഭാഷയിൽ പരിചയം സമ്പാദിച്ച ചില റോമൻ കാവൽഭടന്മാർ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരെ ഭയന്നു് ആരും എസ്രായോടു ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല.

"നസ്രായന്റെ ആളുകളിൽ പെട്ടവനാണോ താനും? മൗനം ദീക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഭടന്മാരെ വിളിച്ചു് തന്നേയും ബന്ധനത്തിലാക്കും" എന്നിങ്ങനെ ഒരു യഹൂദൻ പരുഷസ്വരത്തിൽ സംസാരിച്ചു.

"താനെന്തു മണ്ടനാണു്? ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആളല്ലാ. നിങ്ങളെല്ലാവരുംതന്നെ മണ്ടന്മാരോ തെമ്മാടികളോ രണ്ടുംകൂടിയവരോ ആണു്. നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കൊച്ചുപിശാചാണു ഞാനും. പുരോഹിതർക്കോ ധനികർക്കോ ഈ നസ്രായന്റെ പേരിലുള്ള വിരോധത്തിൽ നാമെന്തിനു കൈയിടുന്നു? നിങ്ങളിവിടെനിന്നു പുരോഹിതന്മാരുടെ വൃത്തികെട്ട ജോലിയിൽ സഹകരിച്ചിട്ടെന്തു കാര്യം? നിങ്ങൾക്കു വല്ലവരും കൂലി തരുമോ?"

"ഞങ്ങൾ ഒരു ദൈവദൂഷകനോടെന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രൊക്കുറേററർക്കെന്താണു് ബന്ധം?" ഒരുവൻ അലറി.

"എടോ, മരത്തലയന്മാരേ, അദ്ദേഹം ദൈവദൂഷകനല്ലാ. ഈ റോമൻപട്ടികളുടെ തടവുകാരനായി കഴിയുന്ന ബറാബാസിനെപ്പോലെതന്നെ സാധുജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലുവാണദ്ദേഹം. നിങ്ങൾക്കു തുണയും സഹായവും നൽകുന്ന സകലരേയും കൊന്നൊടുക്കേണമെന്നാണോ മോഹം?"

ആ ചെറുസംഘത്തിന്റെ കോപം ഒതുങ്ങി. അതിൽ ചിലർ ചിന്താനിമഗ്നരായി കാണപ്പെട്ടു.

"ബറാബാസിനെന്തുപററി?" ഒരാൾ ചോദിച്ചു. അടുത്തകാലംവരെ ചോദ്യകർത്താവു ദാവീദിൻ നക്ഷത്രം ധരിച്ചിരുന്നുവെന്നു് എസ്രാ ഊഹിച്ചു.

"അയാൾ ഇപ്പോൾ ജീവനോടുകൂടിയിരിക്കുന്നോയെന്നെനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. നിങ്ങളാണുങ്ങളാണെങ്കിൽ ഇസ്രായേലിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനത്തിനായി പ്രയത്നിക്കുകയാണുവേണ്ടതു്. നസ്രായന്റെ രക്തം കൊതിച്ചിവിടെ

(ശേഷം 11-ാം പേജിൽ)

ദിവ്യനാഥന്റെ ക്ഷണം

ആത്മരക്ഷയും ഉപരിപരിപൂർണ്ണതയും പ്രാപിക്കുന്നതിനു പുറമേ, ദിവ്യനാഥനു് ആത്മാക്കളെ നേടിക്കൊടുക്കുകയെന്ന മഹനീയധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും ഏററം പര്യാപ്തമെന്നു് വി. പിതാക്കന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്ന സന്യാസജീവിതം അവലംബിക്കാൻ—സന്യാസവൈദികാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കാൻ—സന്മനസ്സുള്ള യുവാക്കന്മാരെ ദിവ്യനാഥൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. വേദപ്രചാരണം, വിദ്യാപ്രവർത്തനം, പ്രസിദ്ധീകരണം, സാമൂഹ്യസേവനം എന്നിങ്ങനെ വിവിധങ്ങളായ പ്രേഷിതരംഗങ്ങളിൽ കേരളത്തിലും കേരളത്തിനു പുറമേയും, ഓരോരുത്തനും വാസനാനുസരണം വേലചെയ്യാനുള്ള വിശേഷസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. ക. നി. മൂ. സ. തിരുഹൃദയപ്രവിശ്യയിൽ ചേർന്നു്, ഇങ്ങനെ ദിവ്യനാഥന്റെ അഭിലാഷം നിർവ്വഹിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്കു്. ആലുവായിലുള്ള തിരുഹൃദയപ്രവിശ്യാഭവനത്തിലോ, ഈ പ്രവിശ്യയിലുൾപ്പെട്ട അടുത്ത ആശ്രമങ്ങളിലോ പോയി നേരിട്ടു് അപേക്ഷ കൊടുക്കാവുന്നതും, ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം വിവരങ്ങൾ എഴുതിച്ചോദിക്കാവുന്നതുമാണു്. സർവ്വകലാശാലാപരീക്ഷകൾ ജയിച്ചവർക്കും, സ്കൂൾ ഫൈനൽ, തേർഡ്ഫോറം എന്നീ പബ്ലിക്കു് പരീക്ഷകളിൽ പ്രശസ്തവിജയം സിദ്ധിച്ചവർക്കും, മുൻഗണനയും യഥാർഹമായ മററു പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നൽകുന്നതാണു്.

Very Rev. Fr. Provincial, S. H. Provincial House,
Alwaye, P. O.

Chakolas SILK HOUSE
TRICHUR-ERNAKULAM

കല്യാണ സാരികൾ

ആവശ്യത്തിനും, അവസരത്തിനും അനുസരിച്ചുള്ള വിവിധ ജവുളിത്തരങ്ങൾ ധാരാളം സ്റ്റോക്കുണ്ടു്.

EP

ഈസ്റ്ററും ഈസ്റ്റർ മുട്ടയും

(ഫാദർ ജോസഫ് പുതിയാപറമ്പിൽ ബി. എ.)

ഈസ്റ്റർദിവസം മുട്ട വെഞ്ചരിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ശുഷ്കാന്തി യെപ്പറ്റി ചിലർക്കെങ്കിലും അത്ഭുതം തോന്നാറുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സൃഷ്ടിയുടെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും ചിഹ്നം അഥവാ അർത്ഥം മുട്ടയിൽ വീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തീയമായ ഒരു പ്രാധാന്യം അതിനുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം വളരെക്കാലമായി ഈസ്റ്റർദിനത്തിൽ സ്നേഹിതന്മാർക്കും മക്കൾക്കും വെഞ്ചരിച്ച മുട്ട സമ്മാനമായി നൽകുന്ന പതിവു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മുട്ട പല പാഠങ്ങൾ നൽകുന്നു. നാം മുട്ടയുടെ തോട്മാത്രം കാണുന്നു. എന്നാൽ മുട്ടത്തോടു് പൊട്ടാതെ ലോകത്തിലെ മറ്റു ശ്രേഷ്ഠതരങ്ങളായ ജീവികളെ കാണാൻ പാടില്ലാതെ ഒരു ജീവി അതിൽ കുടികൊള്ളുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത നാം അറിയുന്നു. മുട്ടത്തോടു് മിശിഹായുടെ ശവകുടീരത്തിന്റെ മൂടിയായ മാർബിൾക്കല്ലിനു സാധർമ്മ്യം വഹിക്കുന്നു. അവിടത്തെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനു അവിടത്തേക്കു ഈ കല്ലു് മാറേണ്ടിയിരുന്നതുപോലെ മുട്ടയിലെ ചെറുജീവിക്കു ഭൂമിയിലേക്കു വരുന്നതിനും പ്രകാശം കാണുന്നതിനും മുട്ടത്തോടു് പൊട്ടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവ പലതും നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ലെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുപോലെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ സത്യങ്ങളെല്ലാം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും എന്തുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല? അതിനാൽ ഈസ്റ്റർമുട്ട മിശിഹായുടെ ശവകുടീരത്തിൽനിന്നുമുള്ള ഉത്ഥാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പാപക്കല്ലറയിൽ നിന്നുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഥാനവും ഉത്ഥാനംചെയ്ത മിശിഹാമൂലം മനുഷ്യന്റെ പുതിയ ജന്മവും ഈസ്റ്റർമുട്ട സൂചിപ്പിക്കുന്നു. Durandus എന്ന മഹാൻ ഈസ്റ്റർമുട്ടയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "പല രക്തസാക്ഷികളുടെയും ശവകുടീരങ്ങളിൽ കോഴിമുട്ടയുടെയും മറ്റും ആകൃതിയിലുള്ള മാർബിൾക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശവകുടീരത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിരൂപമാണു്. മനുഷ്യൻ ജീവനില്ലാത്തവനായി ശവകുടീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ സ്നേഹകാരുണികനായ മിശിഹാ വന്നു അവനെ പാപബന്ധനത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനാക്കി സ്വർഗ്ഗപ്രവേശത്തിനു യോഗ്യനാക്കുന്നു. ഈസ്റ്റർമുട്ടയുടെ ഉത്ഭവവും മേൽപറഞ്ഞതിനു സദൃശമാണു". യൂറോപ്പിൽ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും മറ്റൊരു ഭക്ഷണവും കഴിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ഈസ്റ്റർമുട്ട ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ടു്. കുട്ടനിറച്ചു അപ്പവും മുട്ടയും കേക്കും ഈസ്റ്ററിന്റെ തലേദിവസം ദൈവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വെഞ്ചരിപ്പിക്കുന്ന പതിവു് യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലുമുണ്ടു്. അതിന്റെ പൊടിശകലങ്ങൾപോലും നിലത്തു വീഴ്ന്നതിനോ മനുഷ്യർ ചവിട്ടുന്നതിനോ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അപ്രകാരമുള്ള ചെറുകഷണങ്ങൾ തീയിൽ ഇടുകയാണു് പതിവു്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈസ്റ്റർമുട്ട കുന്നിന്റെ മുകളിൽനിന്നും താഴോട്ടു എറിയും. ആരുടെ മുട്ട പൊട്ടാതിരിക്കുന്നുവോ അവൾക്കു വരുന്ന ഈസ്റ്റർവരെ നല്ലകാലമായിരിക്കുമെന്നാണു് അവരുടെ സങ്കല്പം.

ഈസ്റ്ററിന്റെ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു അമേരിക്കയിൽ പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള അപ്പങ്ങളും കേക്കുകളും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും മുകളിൽ കുരിശടയാളമുള്ള ബൺഅപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു. അപ്പത്തിന്റെ താഴെ വീഴുന്ന പൊടിക്കഷണങ്ങൾപോലും ആണ്ടുമുഴുവൻ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചു് ആക്കേക്കിലും രോഗമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ പൊടികൾ വെള്ളത്തിൽ ചേർത്തുകൊടുത്തിരുന്നു. ബൺഅപ്പത്തിന്റെ മുകൾഭാഗത്തു പഞ്ചസാരകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കുരിശു പതിച്ചിരിക്കും. കുടുംബത്തലവനാണു ഈ അപ്പം മുറിക്കുന്നതു്. കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ വൈദികനോ ശെമ്മാശനോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിനും പിന്നീടു കുടുംബനായികയ്ക്കും അനന്തരം പ്രായമനുസരിച്ചു മക്കൾക്കും വീതരണം ചെയ്യുന്നു. കേരളത്തിൽ പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച ഉണ്ടാക്കുന്ന "ഇണ്ടറി" അപ്പത്തിനും അതിന്റെ വിതരണത്തിനും മേൽപറഞ്ഞ ബൺഅപ്പത്തോടു സാദൃശ്യമുണ്ടു്. യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച അത്താഴത്തിനുമുമ്പു് പച്ചനിറത്തിലുള്ള സൂപ്പു് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിനെ പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച രാത്രി നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന പാലും പഴവും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാനീയത്തോടു സാമ്യമുണ്ടു്.

ഈസ്റ്റർ പരാജയത്തിന്റെ വിജയം കാണിക്കുന്ന ചരിത്രമാണു്. സ്നേഹത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു മൂന്നുവർഷം ചെലവഴിച്ചു. എന്നാൽ അവിടത്തെ വചനങ്ങൾ ചെകിടന്മാരുടെ ചെവികളിലാണു പതിച്ചതു്. അവിടത്തെ ശത്രുക്കൾ നിയന്ത്രണത്തിനു അതീതരായി. അവർ അവിടത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു ഇതിനേക്കാൾ വലിയ പരാജയമുണ്ടോ എന്നു ലോകം ചോദിച്ചു. ലോകത്തെ ജയിച്ചടക്കേണ്ടവനു തന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാതെവന്നു. അവിടത്തെ അനുയായികൾ അവിടത്തെ ശരീരം സംസ്കരിച്ചു. അപ്പോൾ എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ആശകളെല്ലാം വിഫലങ്ങളായെന്നു്. എന്നാൽ ഈസ്റ്റർ ഉണ്ടായി. പ്രഭാതത്തെപ്പോലെ പ്രശോഭിച്ചു ക്രിസ്തു ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. ശവകുടീരമേ, നിന്റെ വിജയമെവിടെ? മരണമേ, നിന്റെ മൂർച്ച എവിടെ? ഇക്കാലത്തു പരാജയത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. തന്റെ സഹചാരികളുടെ പ്രതീക്ഷാപ്രകടനങ്ങൾ വകവയ്ക്കാതെ പുതിയലോകം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു കൊളംബസ് മുന്നോട്ടുതിരിച്ചുപാഞ്ഞ ചരിത്രം നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിഷമസന്ധികൾ തരണംചെയ്തു വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവനെ നാം കൂടുതൽ പ്രശംസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഹസ്തദാനവും പ്രശംസയും അനുമോദനവും വിജയിക്കുമാത്രം നാം നീക്കിവയ്ക്കുന്നു. ടെൻസിങ്ങിന്റെ കഥകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതു വ്യക്തമാക്കാം. എവറസ്റ്റ് കൊടുമുടി കയറുന്നതിനു ഈ മഹാൻ പല ശ്രമങ്ങളിലും പങ്കുകൊണ്ടു. എല്ലാറ്റിലും പ്രധാനസ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. വളരെനാൾമുമ്പു് പർവ്വതാരോഹണസംഘത്തിന്റെ അംഗമായി. എന്നാൽ ഇവയൊന്നും എവറസ്റ്റിന്റെ ഉച്ചിയിൽ കയറുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കിയില്ല. പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ ടെൻസിങ്ങ് ശയ്യാവലംബിയായി. രോഗിയായി ആശുപത്രിയിൽ കിടന്നപ്പോൾ ആരും അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചില്ല, അറിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ 1953-ൽ ടെൻസിങ്ങും ഹില്ലാറിയും കൂടി 29002 അടി പൊക്കമുള്ള എവറസ്റ്റിനെ അവരുടെ പാദത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ പ്രശംസകൾ അവരുടെമേൽ വർഷിക്കപ്പെട്ട. ഇതാണു ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി വിജയംമാത്രം എണ്ണപ്പെടുന്നു. എല്ലാ സ്ത്രീകൂട്ടികളും അറിയുന്ന ടെൻസിങ്ങ് ആരാണെന്നു്. എന്നാൽ അവരോ അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോ അറിയുന്നില്ല മലോറി, നോർട്ടൺ മുതലായവർ ആരാണെന്നു്. ഇവരുടെ വീരപരാജയങ്ങളാണു വിജയത്തിന്റെ വഴി വെട്ടിത്തെളിച്ചതു്. ഈ ലോകത്തിനപ്പുറം ഒരു ജീവിതമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾകൊണ്ടു വിജയത്തെ അളക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവസാനസ്ഥലത്തു എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമാണു ഈ ലോകം. അതിനാൽ കീരീടം, നേടേണ്ടതു മരണത്തിന്റെ അപ്പുറത്തു നിന്നായിരിക്കണം.

വിശ്വത്തിൽ
വക്കീ ജോസഫ് മാപ്പിള
24—4—1957

"ദയാപരനായ ഈശോ, ഈ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി കൊടുത്തരുളേണമേ."

R. I. P.

ആദ്ധ്യാത്മികവീഥി

ദൈവവിളി—കുടുംബം

ദൈവത്തിന്റെ വത്സലമക്കളേ,

നമ്മുടെ മക്കളെ തന്റെ പ്രത്യേകശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിളിക്കണമെന്നു ദൈവത്തോടു മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ വൈദികാന്തസ്സിന്റെയും സന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെയും മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ഓരോ അവസരം പിടിച്ചു കുട്ടികളോടു പറയുകയും വേണം. എത്ര ചെറുപ്പം മുതലേ അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നുവോ അത്രയും നല്ലതാണു്.

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ മൂന്നാമത്തെ വയസ്സുമുതൽ ഒരു കന്യാസ്ത്രീയാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി നമുക്കറിയാം. നാലുമണിക്കു നടക്കാൻ പോകുമ്പോൾ അപ്പൻ കമ്മല്ലീത്താ മഠത്തിന്റെ കപ്പേളയിൽ അവളോരുമിച്ചു ദിവ്യകാരുണ്യസന്ദർശനം നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. അപ്പോൾ മഠത്തിലേക്കു മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു "അതാ അവിടെ വിശുദ്ധ കന്യകകൾ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുകയാണു്" എന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. അവരിൽ ഒരാൾ ആയാൽകൊള്ളാമെന്നു് അന്നു മുതൽതന്നെ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നിരിക്കണം.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സുപ്രസിദ്ധ വോൺകുടുംബത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ അധികമാരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കുടുംബനാഥ തന്റെ മക്കളോടു സന്ന്യാസജീവിതത്തിന്റെയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിതച്ചവിത്തുകൾ മുളച്ചുവന്നു നല്ലഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി ദിവസേന ഓരോ മണിക്കൂർ ദിവ്യകാരുണ്യസന്നിധിയിൽ ആരാധനയും നടത്തിയിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമോ? തന്റെ പതിമൂന്നുമക്കളിൽ പതിനൊന്നുപേരും ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതു കാണുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം അവൾക്കു സിദ്ധിച്ചു.

കുട്ടികൾ നല്ലനിലകളിൽ എത്തിച്ചേരണമെന്നു് എല്ലാ മാതാപിതാക്കന്മാരും ആഗ്രഹിക്കാറുണ്ടല്ലൊ. അതിനായിട്ടു അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും നല്ല ശമ്പളം ലഭിക്കുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളോ നല്ല ആദായം കിട്ടുന്ന തൊഴിലുകളോ ലക്ഷ്യമാക്കി പഠിക്കുന്നതിനു ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യുന്നതു സാധാരണമാണു്. ആ സ്ഥിതിക്കു സകലവിധ ലൗകികസ്ഥാനമാനങ്ങളെക്കാളും ഉദ്യോഗങ്ങളെക്കാളും അനേകമടങ്ങു വിശിഷ്ടമായ പൗരോഹിത്യത്തിനും സന്ന്യാസത്തിനുമായി മക്കളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു് എത്ര ആശാസ്യമല്ല!

പ്രാർത്ഥനയുടെ ഐക്യത്തിൽ
സ്വന്തം ആത്മപിതാവു്.

പുസ്തകാഭിപ്രായം

സ്വർഗസോപാനം അഥവാ ദിവ്യബലി

(ഗ്രന്ഥകർത്താ: ഫാദർ ജെ. കുഞ്ഞാപ്പറമ്പിൽ എസ്. ജെ. സെൻറ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്, മാന്നാനം—പേജ് 67)

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പൗരോഹിത്യസ്വീകരണത്തിന്റെയും പ്രഥമദിവ്യബലിയർപ്പണത്തിന്റെയും സ്മാരകമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൃതജ്ഞതോപഹാരമാണു് വിശുദ്ധ കുർബാനയെപ്പറ്റി സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ കൃതി. ദിവ്യബലിയും പഴയ നിയമവും, ദിവ്യബലിയുടെ സ്ഥാപനം, കുരിശും കുർബാനയും, ദിവ്യബലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ, ദിവ്യബലിയുടെ പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ, കുർബാനസ്വീകരണം എന്നിങ്ങനെ വിവിധ അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ദിവ്യബലിയുടെ ചരിത്രവും, അതിന്റെ സ്വഭാവവും, അതിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ട വിധവും എല്ലാം കാര്യകാരണസഹിതം അടുക്കടുക്കായി സുലളിതമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുകയാണു്. കായ്മാത്രപ്രസക്തവും ആസ്വാദ്യവുമായ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഭാഷാരീതി സത്യദീപം വായനക്കാർക്കു്, പണ്ഡിതോചിതമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങൾവഴി സുപരിചിതമാണല്ലോ. ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണംമൂലം അദ്ദേഹം കേരളീയ കത്തോലിക്കർക്കു മികച്ച ഒരു സംഭാവനയാണു് നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. കത്തോലിക്കാജീവിതം വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽനിന്നു പ്രസരിക്കുന്ന ചൈതന്യവിശേഷത്തെയാണു് സർവ്വോപരി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ മൗലികതത്വം വേണ്ടവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാത്തതും അനുഭിനജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കാത്തതുമാണു് ഒരു കത്തോലിക്കനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ ജീവിതപരാജയത്തിന്റെ മൂലകാരണം. "എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുക" എന്ന ദിവ്യസന്ദേശം സ്വീകരിച്ചു പുരോഹിതന്റെ സേവനജീവിതത്തിലേക്കു പാദമൂന്നിയിരിക്കുന്ന നവവൈദികൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അജപോഷണത്തെ സ്വർഗ്ഗീയപോഷണമായ വിശുദ്ധ കുർബാനയെത്തന്നെ അവർക്കു കരഗതമാക്കുന്നതിനു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ ശ്രമം തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹമാണു്. ദിവ്യബലിയിൽ അടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സ്വർഗ്ഗസോപാനത്തിലൂടെ ബാഹ്യലക്ഷ്യങ്ങളെ ജീവിതലക്ഷ്യത്തിൽ കരേറുന്നതിനു പരമകാരുണികനായ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുകയും ഗ്രന്ഥത്തിനു പ്രചുരപ്രചാരം നേരുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

(ജെ. പി. വി.)

കുട്ടികളുടെ വേദോപദേശം

പ്രസാധകൻ: ഫാദർ ജി. എഫ്. മൂണ്ടൽ

പേജ്: 126. ചിത്രങ്ങൾ: 54. വില: 4 ണ.

എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ

അഭിപ്രായം

കുട്ടികൾക്കു മതവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന വിഷയത്തിൽ നാമേവരും ഉത്സാഹപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ മതവിരുദ്ധപ്രകടനങ്ങൾ പ്രബലപ്പെടുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അവർ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരിചരണത്താൽ പുണ്യമാർഗ്ഗത്തിൽ വ്യാപരിച്ചു സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും തങ്ങായിത്തീരുകയുള്ളൂ. വീട്ടിൽവച്ചു തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു മതത്തിന്റെ പ്രാഥമികതത്വങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്ന ബാല്യകാലം പള്ളിയിലും പള്ളിക്കൂടത്തിലുംവച്ചു ഗുരുമുഖത്തുനിന്നുമാത്രമല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും മതകായ്ക്കൾ തുടർന്നു പഠിക്കേണ്ടതാണു്. ആയതിനു് ഇന്നു വേദോപദേശക്ലാസ്സുകളിൽ വില പുസ്തകങ്ങൾ ഉപയോഗത്തിലുണ്ടെങ്കിലും റവ. സിസ്റ്റർ ലൂദോവിക്കാടി. ഒ. സി. ഡി. തർജ്ജിമചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള "കുട്ടികളുടെ വേദോപദേശം" പ്രൈമറിവിഭാഗത്തേക്കുറിച്ചും ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമല്ലെന്നതിനു സംശയമില്ല. ഇതിലെ പ്രതിപാദനരീതി ബാലികാബാലന്മാർക്കു ഹൃദ്യവും ഭാഷ ലളിതവും ചിത്രങ്ങൾ ആകർഷകങ്ങളുമാണു്. അതിനാൽ പ്രസ്തുത കൃതി വേദോപദേശക്ലാസ്സുകളിൽ പാഠ്യപുസ്തകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

✠ JOSEPH PARECATTIL, ARCHBISHOP OF ERNAKULAM

ആവശ്യപ്പെടുക:—
നീതിമാൻ പ്രസ്സ്, മൂണ്ടൽ (Via Trichur)

(10-ാം പേജ് തുടർച്ച)

തല്ല. യാതൊരു എതിർപ്പുംകൂടാതെ എല്ലാ കക്ഷികളും യോഹന്നാനെ പാപ്പായായി അംഗീകരിച്ചു എന്നതിൽനിന്നുതന്നെ അതിന്റെ സാധുത്വം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

മൊറോസിയായുടെയും അവരുടെ രണ്ടാംഭർത്താവിന്റെയും മർദ്ദനഭരണംകൊണ്ടു ക്ഷുഭിതരായ റോമയിലെ ജനങ്ങൾ, മൊറോസിയായുടെ മറ്റൊരു പുത്രനായ അലെക്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വിപ്ലവമാരംഭിക്കുകയും, യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പായായി അധികം കഴിയുന്നതിനുമുൻപു്, മൊറോസിയായെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും തടവുകാരിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപരം ആയുഷ്കാലം ഒരു കൽത്തുറുങ്കിലാണു് അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. അങ്ങനെ ജയിൽശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മൊറോസിയായ്ക്കു റോമാസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഭാഗം വഹിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

11-ാംയോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പായുടെ തൊട്ടു പുരോഗാമിയാണു് ഏഴാം സ്റ്റിഫൻമാപ്പാപ്പാ. (928-931). സംഭവരഹിതമായ ഒരു ഭരണം നടത്തിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു്, റോമാസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ ഭാഗം വഹിക്കുവാൻ ആൾക്കും ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫ്രാൻസിലെയും ഇറാലിയിലെയും സന്ന്യാസാശ്രമങ്ങൾക്കു ചില വിശേഷാവകാശങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തതാണു സ്റ്റിഫൻ മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രസ്താവാർഹമായ ഏകപ്രവൃത്തി. സ്റ്റിഫൻമാപ്പാപ്പായുടെ നേരേ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ആറാം ലിയോമാപ്പാപ്പാ 7 മാസവും 5 ദിവസവുമാണു് ഭരണം നടത്തിയതു്. ഡൽമത്തിയാ ശ്രുതാഭരണം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തർക്കം ഹിതപരമായ നിലയിൽ തീർത്തുവെന്നതു മാത്രമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ എടുത്തുപറയുവാനുള്ള ഒരു സംഗതി. ഇവിടെയും മറ്റുള്ളവർക്കു ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കത്തക്ക പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ലല്ലോ. റോമാസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾ ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിച്ചുവെന്നുള്ളതു് ചിലരുടെ സങ്കല്പംമാത്രമാണു്.

ചോ: 3 "ഇരുപത്തിരണ്ടാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പാ പട്ടക്കാർക്കു് അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത ലൗകികസ്വാതന്ത്ര്യമെന്തു്?"

ഇതും പള്ളിക്കൂടം പിള്ളേരോടു പരീക്ഷയ്ക്കു ചോദിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒന്നാണു്. ഒന്നുമില്ല എന്നു് ഒറ്റവാക്കിൽ മറുപടി പറയാനുള്ളതേയുള്ളു. 1316 സെപ്റ്റംബർ 5 മുതൽ 1334 ഡിസംബർ 4 വരെ തീരുസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന മാപ്പാപ്പായാണു് ഇരുപത്തിരണ്ടാം യോഹന്നാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടിലധികം ജീവചരിത്രങ്ങൾ നോക്കിയിട്ടും അദ്ദേഹം പട്ടക്കാർക്കു എന്തെങ്കിലും ലൗകികസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതായി കാണുന്നില്ല. നേരേമറിച്ചു് ലൗകികമായി അവർക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നാണു് അനുമിക്കേണ്ടതു്. യോഹന്നാന്റെ ഭരണകാലത്തു പേപ്പൽ ഖജനാവു വെറും ശൂന്യമായിരുന്നു.

സംഭവകഥ

വികാരി അച്ചൻ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു

(ജെ. പി. വി.)

VI

പള്ളിയും പരിസരങ്ങളും ശാന്തമായിരുന്നു. ജോസഫ് സാത്തോ പള്ളിയുടെ വാതുക്കൽതന്നെ മുട്ടുകുത്തി, ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം പറയുന്നതിനായി കൊന്തയിലെ മഹിമയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ ചൊല്ലാൻതുടങ്ങി. പ്രാർത്ഥന തീർന്നതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറകിൽനിന്നൊരു സ്വരം കേട്ടു: "വീഡ്ഢീ, ഈ കാലമല്ലാത്ത കാലത്തു്, അർദ്ധരാത്രിയിൽ ഈ ഇരുട്ടത്തു തനിച്ചിരുന്നു എന്തു ചെയ്യുകയാണു്?" ഒരു റാന്തൽവിളക്കും പിടിച്ചു് വിഷമിച്ചു നടകയറിവന്ന വാറായിഅച്ചന്റെ താക്കീതായിരുന്നു അതു്.

"ഞാൻ അല്പം പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു" ജോസഫ് വിനീതമായി ആചാരപൂർവ്വം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പറഞ്ഞു. വികാരിയച്ചന്റെ കൈയിലിരുന്ന വിളക്കു ഇളകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്നോടുള്ള കോപം

ബവേറിയായിലെ ലൂയി രാജാവു് ആദ്യവസാനം യോഹന്നാനു് എതിരായിരുന്നു. ഇറാലിതന്നെ ഒരു യുദ്ധക്കളമായി മാറി. തന്മൂലം പേപ്പൽ കച്ചേരിയുടെ ചെലവുകൾ വഹിക്കുന്നതിനു് അത്യാവശ്യം വേണ്ട ഫണ്ടുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനെ തരണംചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തരാകുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ സ്വത്തുക്കൾ പേപ്പൽഖജനാവിലേക്കു യോഹന്നാൻ മുതൽകൂട്ടി. മാത്രമല്ല, വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽനിന്നും പ്രത്യേകസമ്മതം സിദ്ധീകരിച്ചും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു വൈദികരുടെ ലൗകികസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കൈയേറ്റംതന്നെയായിരുന്നു.

എന്നാൽ 22-ാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പാ തന്റെ കാലത്തു ഒരു ഇടത്തൂട്ടിനെ ശപിക്കുകയും അതിന്റെ നേതാക്കന്മാരെ മഹാറോൻ ചൊല്ലുകയുമുണ്ടായി. അതിനെയാണോ ചോദ്യകർത്താവു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അക്കാലത്തു് ദക്ഷിണഫ്രാൻസിൽ ഒരു ഇടത്തൂട്ടു തലപൊക്കി. സഭാസ്വത്തുക്കളെപ്പറ്റിയായിരുന്നു തർക്കം. ഫ്രാൻസിസ്കൻ ജനറൽ സെസിനായിലെ മൈക്കളും ചില അനുചരന്മാരും, നമ്മുടെ കർത്താവിനും അവിടുത്തെ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും തനിച്ചോ കൂട്ടായോ യാതൊരു സ്വത്തുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, അതിനാൽ സഭയ്ക്കും സഭാംഗങ്ങൾക്കും യാതൊരു സ്വത്തും പാടില്ലെന്നും വാദിച്ചു. 22-ാംയോഹന്നാൻ 1323-ൽ ഈ പഠനം വേദവിപരീതവും തന്മൂലം അസാധുവുമാണെന്നുപ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇടത്തൂട്ടുകാർ വീണ്ടും എതിർത്തുനിന്നുകയാൽ മാപ്പാപ്പാ 1324-ൽ അതേപ്പറ്റി ഒരു ഡിക്രിതന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതു പട്ടക്കാർക്കു എന്തെങ്കിലും ലൗകികസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായി സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുള്ളവരാരും വാദിക്കുകയില്ലല്ലോ.

(തുടരും)

മേല്പർ കപ്പേളയിൽ
അത്ഭുതപ്രവർത്തകയായ
വി. ഫിലോമിനായുടെ തിരുനാൾ
മേയ് 6-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച
ആഘോഷിക്കുന്നതാണു്
വികാരി

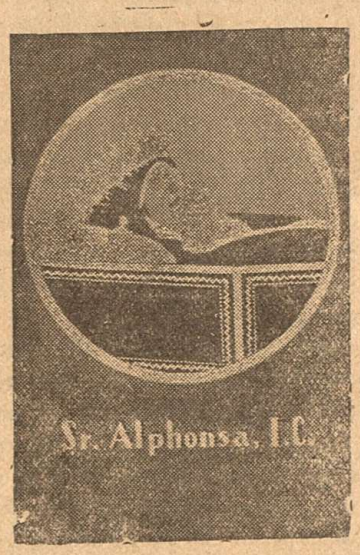

For Favours Received

Excuse for the long delay of about 6 years.

Jos

ഇനി ഞാനൊന്നു വിശ്രമിക്കട്ടെ. നീ താമസിക്കാതെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയ്ക്കൊള്ളുക." സാത്തോ പ്രാർത്ഥന പൂർത്തിയാക്കി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

VII

പിറേറദിവസം രാവിലെ റീസ്നഗരം മുഴുവനിലും ഭയാനകമായ വാർത്ത പരന്നു. കോളറാ പടർന്നുപിടിക്കുന്നു. ഇടവകവികാരിയായ ഫാദർ വാറായിയും അസിസ്റ്റന്റിയായ ഫാദർ പാമിയോയും കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽതന്നെ പല രോഗികളേയും സന്ദർശിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നും അവരും സാംക്രമികരോഗത്തിനു വിധേയരായി കഴിഞ്ഞെന്നും പരസ്യമായി. വെളിച്ചമാകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സാത്തോ പള്ളിമേടയുടെ വാതുക്കൽ ചെന്നു മുട്ടി. കത്രീനാ വാതിൽതുറന്നു ഉപചാരപൂർവ്വം ശമ്മാശ്ശനെ അകത്തേക്കു വഴികാണിച്ചു. അവരുടെ മുഖത്തു പരിഭ്രമവികാരം നിഴലിച്ചിരുന്നു. വികാരിയച്ചന്റെ മുറിയിലേക്കു കടന്നു ഉടനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ കത്രീനായോടു പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ ശമ്മാശ്ശനെ അകത്തേക്കു കടത്തിവിടരുതെന്നു്. എനിക്കറിയാമായിരുന്നു, ശമ്മാശ്ശൻ രാവിലെ വരുമെന്നു്. ഞാൻ പറയാനുള്ളതു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇതു പകരുന്ന ദീനമാണു്. ബുദ്ധിയില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചു ജീവനാശം വരുത്തണ്ടാ."

"അച്ചൻ എന്റെ കാര്യത്തിൽ ആശങ്കപ്പെടേണ്ട. ഞാനിവിടെ നിന്നു അച്ചനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതാണു് എനിക്കു സന്തോഷം. അതുകൊണ്ടു് ഒരു വിഷമവും എനിക്കുണ്ടാവുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു" സാത്തോ ധൈര്യപൂർവ്വം മറുപടി പറഞ്ഞു.

അച്ചൻ അദ്ദേഹത്തോടു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം വളരെ ഗുണപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉള്ളിൽ അദ്ദേഹം അതിനാഗ്രഹിക്കുകയുംചെയ്തു. തന്മൂലം സാത്തോയുടെ മറുപടി അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു പുഞ്ചിരിയുണ്ടാക്കി. പക്ഷെ അടുത്തക്ഷണത്തിൽ അതൊരു വികൃതമായ ചേഷ്ടയിലും ശക്തിയായ ചുമട്ടിയിലും അവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹം പരിഭ്രാന്തനായി. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം സാത്തോയെ അടുത്തുവിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "ആകപ്പാടെ തരമെല്ലാം തെറ്റിയപോലെ തോന്നുന്നു. ദൈവസഹായമല്ലാതെ രക്ഷയ്ക്കു വഴികാണുന്നില്ല. ശമ്മാശ്ശൻ പോയി കൂട്ടമണിയടിക്കുക. എല്ലാ ജനങ്ങളേയുംകൂട്ടി നമ്മുടെ ഇടവകയുടെ സംരക്ഷികയായ ദൈവജനനിയുടെ ചെന്ത്രോളിലുള്ള തീർത്ഥസ്ഥലത്തേക്കു ഒരു ഭക്തിപ്രദക്ഷിണം നടത്തുക. ഞാൻ തീരെ അവശനായിരിക്കുന്നു."

കുറഞ്ഞ പലിശയ്ക്ക്
സ്വർണ്ണപ്പണ്ടം പണയത്തിന്മേൽ
പണം കടം കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.
ബാങ്ക് ഓഫ് കൊച്ചിൻ
ലിമിറ്റഡ്
എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, മട്ടാഞ്ചേരി,
ചാലക്കുടി, വില്ലിംഗ്ഡൺദ്വീപ്

ജോസഫ് സാത്തോ ഉടനെ മണിമുറിയിലേക്കുപോയി. ചെറുപ്പത്തിൽ ധാരാളം അടിച്ചുശീലിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് മണികളെല്ലാം ഭംഗിയായി സ്വരംചേർത്തടിക്കുവാൻതുടങ്ങി. ഘണ്ഡാരവം ആ ഇടവക മുഴുവനിലും അലതല്ലി. ജനങ്ങളെല്ലാം പള്ളിയിൽ ഓടിക്കൂടി. ആബാലവൃദ്ധം ഇതീകത്ത വ്യാമൂഢരായി നിലകൊണ്ടു. ജോസഫ് സാത്തോ അവരോടു് രോഗസ്ഥിതിയേയും അവരുടെ ഇടവകവൈദികർതന്നേയും കിടപ്പിലായ വാർത്തയേയും അറിയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാവരുംചേർന്നു് കത്തിപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥനചൊല്ലി ചെന്ത്രോളിലേക്കു തീർത്ഥാടനം ഉടനെ നടത്തണമെന്നു വികാരിയച്ചൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയസഹോദരനായ ആഞ്ചെല്ലോ സാത്തോയുടെ കൈയിൽ പ്രദക്ഷിണത്തിനുള്ള കുരിശുകൊടുത്തു മുമ്പേ വിട്ടു. പുറകിലായി ജനങ്ങളെല്ലാം അണിനിരന്നു. ശമ്മാശ്ശനായ സാത്തോ പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ പുറകിൽനടന്നു ജപങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു. പ്രദക്ഷിണം മുമ്പോട്ടു നീങ്ങിയതോടെ ജനങ്ങൾ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു വന്നുചേരുകയും കത്തിപൂർവ്വം അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയുംചെയ്തു. അന്നത്തെ ഭയങ്കരമായ വെയിലോ, പൊടിപടലം കെട്ടുണ്ടായ വിഷമതകളോ തെല്ലും വകവയ്ക്കാതെ ആ തീർത്ഥയാത്ര മലകളുടെ ചെരിവുകളിലൂടെയുള്ള വളഞ്ഞ വഴികൾചുറ്റി ചെന്ത്രോളിലെത്തി. അത്ഭുതപ്രവർത്തകയായ ചെന്ത്രോളിലെ പരിശുദ്ധ അമ്മ ആ സ്നേഹമക്കളുടെ തീവ്രമായ പ്രാർത്ഥനയിൽ കടാക്ഷിച്ചു. റീസ്ഗ്രാമം ഭയാനകമായ ആ സാംക്രമികരോഗബാധയിൽനിന്നു വിമുക്തമായി. മാത്രമല്ല, ആ പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ നല്ല ഹൃദയത്തെപ്പറ്റി ഫാദർ വാറായിക്കു ബോദ്ധ്യംവന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഇടവകജനങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നതിനും അവർക്കുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധനായി. ജോസഫ് സാത്തോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകസ്നേഹാദരവുകൾക്കു പാത്രീഭൂതനായി. വാസ്തവത്തിൽ ശമ്മാശ്ശനോടു അദ്ദേഹത്തിനു ഉള്ളിൽ വലിയ ഭക്തിയാണു തോന്നിയിരുന്നതു്. സുഭഗമായ ഒരു മാനസികപരിവർത്തനത്തിനുള്ള ഒരവസരമായിരുന്നു റീസിലെ യാദൃച്ഛികമായ ആ സംഭവം.

നിത്യമായ സന്തോഷത്തിനു്
പണമാണു് മനുഷ്യനെ
സന്തോഷവാനും ദുഃഖിതനുമാക്കുന്നതു്. ജീവിതത്തിലെ ഓരോ പ്രധാന
സന്ദർഭത്തിലും പണം അപരിത്യാജ്യമായ ഒരു വസ്തുവാണു്
എല്ലാ മാസത്തിലും നിങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിൽ ഒരു ക്ലിപ്തമായ
അംശം ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. അങ്ങനെ ആ തുക വർദ്ധിച്ചു്
മുങ്ങിയ ഒരു കാലയളവിനുള്ളിൽ അതു നിങ്ങൾക്കു് ധൈര്യവും പ്രമോദനവും തരുവാൻ തക്കവണ്ണം മതിയായ
ഒരു സംഖ്യയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടും. നിങ്ങളുടെ
നിക്ഷേപങ്ങൾക്കു്.
ദി കാത്തലിക്കു് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ ലിമിറ്റഡ്
ഹെഡ് ആഫീസ്: ചങ്ങനാശ്ശേരി
ബ്രാഞ്ചുകൾ
ആലപ്പുഴ – അതിരമ്പുഴ – കോഴിക്കോടു്
ചങ്ങനാശ്ശേരി – എടത്വാ – കോട്ടയം
തിരുവല്ല – തിരുവനന്തപുരം
കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി
K.F.S

(1-ാംപേജ് തുടർച്ച)

സ്വകുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന തൊഴിലാളി വാസ്തവത്തിൽ ദേശസേവകനാണ്. മറ്റു മനുഷ്യരുടെ സഹായവും സേവനവും കൂടാതെ "തനിക്കു താൻമതി" എന്ന നിലയിൽ ജീവിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ അശക്തനത്രെ. അവൻ ഒരു സാമൂഹ്യജീവിയാണ്. മറ്റുള്ളവരെ സേവിച്ചും അവരാൽ സേവിക്കപ്പെട്ടും മാത്രമേ ഓരോ മനുഷ്യനും തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതുതന്നെയാണ് ഈശ്വരേച്ഛയും. നസറായിലെ ആ സാധുതച്ചൻ തന്റെ ഗ്രാമവാസികൾക്കുവേണ്ടി മരപ്പണികൾ നിർമ്മിച്ചു് തന്റെ ഗ്രാമത്തെ സേവിച്ചു. ദൈവം തനിക്കുവേണ്ടി നിയോഗിച്ചിരുന്ന ജീവിതരീതി അതെന്നറിഞ്ഞു് ദൈവത്തെപ്രതി സ്വസഹോദരങ്ങളെ സേവിച്ച ആ മാതൃകാതൊഴിലാളി തന്റെ തൊഴിൽകൊണ്ടു് ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തി. ദൈവസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി മനുഷ്യരെ സേവിച്ചു. അദ്ധ്വാനിച്ചു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന കർഷകനാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ദേശസേവകൻ. അവനാണ് അന്നദാതാവു്. തൊഴിൽശാലയിൽ യന്ത്രം കണക്കെ ജോലിചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളിയാണ് സമുദായത്തെ മുന്നോറുന്നതു്. ദൈവസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി തന്റെ സഹോദരരെ സേവിക്കുന്ന തൊഴിലാളിയുടെ ജീവിതം എത്ര മഹനീയം, എത്ര അസൂയാർഹം, എത്ര പരിപാവനം!

ഒരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ വി. യൗസേപ്പിന്റെ മഹനീയമാതൃകയെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠം തൊഴിലിന്റെ മാഹാത്മ്യമാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ പ്രയത്നത്താൽ ഇത്തിക്കണ്ണിയെപ്പോലെ ഉപജീവിക്കുന്ന മുതലാളികൾ നിന്ദനീയർ. സ്വപ്രയത്നത്താൽ ജീവിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ വന്ദനീയർ. അതുതന്നെയാണ് പ്രശസ്ത തമിഴ് കവി ഭാരതിയാരും പാടിയിരിക്കുന്നതു്:

"ഉഴുതുണ്ണും തൊഴിലുക്കും
വന്ദ(ന്ത)നൈ ചെയ്വോം
വീണേ ഉണ്ടുകളിപ്പോരെ
നിന്ദ(ന്ത)നൈ ചെയ്വോം"

തൊഴിലാളികളെ ആത്മാഭിമാനികളാക്കിത്തീർത്തു്, അവർക്ക് അവരുടെ തൊഴിലിൽ അഭിമാനവും അഭിരുചിയുമുളവാക്കി ജീവിതത്തിൽ ആശയും ലക്ഷ്യവും പ്രദാനംചെയ്യുന്നതാണ് തൊഴിലാളിപ്രശ്നത്തിനു് ഏകപരിഹാരമാർഗ്ഗം. അതുതന്നെയാണ് ഈ ദുർഘടപ്രശ്നത്തിനു കത്തോലിക്കാസഭ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പോംവഴിയും. നിറഞ്ഞ പണസഞ്ചികൾക്കിടയിൽ വീർപ്പുമുട്ടിക്കഴിയുന്ന ഒരു മുതലാളിയുടെ മകനായി ജനിക്കാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല ദൈവസുതൻ ഒരു തച്ചന്റെ മകനായി പിറന്നതു്. ഒരേ വാക്കുകൊണ്ടു് കല്പനകളെ കനകനാണയങ്ങളായി മാറ്റുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നിട്ടും യൗസേപ്പിന്റെ കീഴിൽ തച്ചുവേലചെയ്ത ദൈവസുതൻ തൊഴിലിന്റെ മാഹാത്മ്യമല്ലയോ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതു്?

അതെ, പ്രിയ തൊഴിലാളിസഹോദരങ്ങളേ, ക്രിസ്തുവിന്റെ വളർത്തുപിതാവിനെ അനുകരിക്കുന്ന നിങ്ങളാണോ ദയനീയർ? നിങ്ങളുടെ മഹനീയമായ ജീവിതരീതിയുടെ നിലയും വിലയും ഗ്രഹിച്ചു് അതിനനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നസറായിലെ തൊഴിലാളിയുടെ സ്മരണ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കട്ടെ.

ചരമവാർത്തകൾ

തലക്കാണി: മുങ്കക്കുന്നുപള്ളി ഇടവക, മാളിയക്കൽപറമ്പിൽ വക്കി ചാക്കോ ഏപ്രിൽ 20-ാംതീയതി ശനിയാഴ്ച രാത്രി 8 മണിക്കു് 97-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരകർമ്മം 21-ാംതീയതി ഞായറാഴ്ച പകൽ അഞ്ചുമണിക്കു് റവ. ഫാദർ ജോർജ്ജു് പുനക്കാട്ടു് അവർകളുടെ പ്രധാനകാർമ്മികത്വത്തിലും ഒട്ടുവളരെ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തിലും മുങ്കക്കുന്നുപള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു.

തിടനാട്: ഈ ഇടവക ചാലിൽ ശ്രീ സെബാസ്റ്റ്യൻ 22-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഏപ്രിൽ 12-ാംതീയതി വെള്ളിയാഴ്ച 2 മണിക്കു് നിര്യാതനായിരിക്കുന്നു. പിറേറദിവസം രാവിലെ റവ. ഫാദർ ജോസഫ് പൊരുന്നോലിൽ അവർകളുടെ പ്രധാനകാർമ്മികത്വത്തിൽ റാസ, വലിയ ഒപ്പീസ്സ് മുതലായ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്കുശേഷം ശവസംസ്കാരം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു. പരേതൻ ചെറുപുഷ്പമിഷൻലീഗിലെ ഒരു സജീവാംഗമായിരുന്നു.

R. I. P.

സ്വിസ് ഗാർഡ് കമാൻഡർ

സ്വിസ് ഗാർഡുസ് എന്ന പേപ്പൽ സൈന്യത്തിന്റെ കമാൻഡർ ആയ കണ്ണൽ ബാറൺ ഫെൻറിക്കു് ഡി പ്ലീഹർ ഡി അൾട്ടിഷോഫൻ ഹൃദ്രോഗംമൂലം നിര്യാതനായിരിക്കുന്നു. മാപ്പിപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ കിരീടധാരണത്തിന്റെ 18-ാം വാർഷികം സംബന്ധിച്ചുള്ള ആഘോഷങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിനു ബോധക്കേടുണ്ടാകുകയും ഉടൻതന്നെ ഒരു ക്ലിനിക്കിലേക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. അവിടെവച്ചു അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. 1506-ൽ രണ്ടാം ജൂലിയസ് മാപ്പിപ്പാ സ്വിസ് ഗാർഡ്സ് ഏർപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷമുള്ള 27-ാമത്തെ കമാൻഡർ ആണദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നുതന്നെ 9 പേർ അദ്ദേഹത്തിനു മുൻപു് ഈ സ്ഥാനം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

നിക്സൺ മാർപ്പാപ്പായെപ്പറ്റി

അമേരിക്കൻ വൈസ്പ്രസിഡൻറു് മി. റിച്ചാർഡു നിക്സൺ ഇയ്യിടെ വത്തിക്കാനിലെത്തി മാപ്പിപ്പാ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തുകയുണ്ടായല്ലോ. അദ്ദേഹം പിന്നീടു പത്രപ്രതിനിധികളോടു പറഞ്ഞു: "ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലായി അനേകം രസകരമായ അനുഭവങ്ങളിലും സംഭാഷണങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുവാൻ എനിക്കവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ മാപ്പിപ്പാ തിരുമേനിയോളം ലോകപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്ര വിശാലമായ ജ്ഞാനവും അഗാധമായ താല്പര്യവുമുള്ള ഒരാളുമായി സംസാരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു വേറെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല." വത്തിക്കാനുമായി അമേരിക്ക നയതന്ത്രബന്ധം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നും എന്നാൽ പൊതുവായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വത്തിക്കാനുമായി അടുത്ത സൗഹാർദ്ദബന്ധം പുലർത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞു. മാപ്പിപ്പാ തിരുമേനിയുമായി 25 മിനിറ്റു നേരം അദ്ദേഹം സ്വകാര്യസംഭാഷണം നടത്തി.

പോളണ്ടും വത്തിക്കാനും

പോളണ്ടും വത്തിക്കാനും തമ്മിൽ നയതന്ത്രബന്ധം പുനരാരംഭിക്കുന്നതിനു പല പ്രായോഗികവിഷമങ്ങളുമുണ്ടു്. ഒന്നാമതു് യുദ്ധത്തിനു മുൻപുള്ള ഗവണ്മെൻറു് 1939-ൽ വത്തിക്കാനിൽ പോളിഷ് സ്ഥാനപതിയായി നിയമിച്ചിരുന്ന മി. എം. പാപ്പി തൽസ്ഥാനം ഇപ്പോഴും തുടർന്നു വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. രണ്ടാമതു് വത്തിക്കാനും പോളണ്ടും തമ്മിൽ 1925-ൽ കൺകോർദാത്തുടമ്പടി ഉണ്ടാക്കിയ കാലത്തെ പോളണ്ടിനുണ്ടായിരുന്ന അതിർത്തികളല്ലാ ഇന്നത്തെ പോളണ്ടിനുള്ളതു്. അന്നത്തെ അതിർത്തികൾതന്നെയാണു വത്തിക്കാൻ ഇന്നും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പൂർവ്വപോളണ്ടിലെ രൂപതകൾ പോളണ്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിട്ടാണു വത്തിക്കാൻ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. വാർസോ ഗവണ്മെൻറിനു ഇതു സ്വീകാര്യമല്ല. മൂന്നാമത്തെ വിഷമം ഓഡർ-നൈസ്സീ പ്രവിശ്യകളെപ്പറ്റിയുള്ളതാണു്. ഇപ്പോൾ പോളിഷ് ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന ആ പ്രദേശങ്ങൾ 1945-നു മുൻപു ജർമ്മനിയുടേതായിരുന്നു. വേറൊരു വിഷമം കിഴക്കേ പോളണ്ടിൽ ബിസൻറയിൻ റീത്തിലുള്ള കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണു്.

വൃദ്ധന്റെ തീർത്ഥയാത്ര

70 വയസ്സു പ്രായമായ ഒരു ഡച്ചു ഗ്രാമീണൻ ആയിരം മൈൽ കാൽനടയായി യാത്രചെയ്തു റോമയിലേക്കു് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ ഭാര്യയുടെ രോഗത്തിനു ശാന്തി ലഭിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിലേക്കാണു് അദ്ദേഹം ഈ തീർത്ഥയാത്ര ചെയ്യുന്നതു്. പിയേ മാസ്സലിൻ എന്ന ഈ വൃദ്ധൻ ശരാശരി ദിവസം 20 മൈൽ നടക്കുന്നു.

—o—

"അസ്സീസി സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് മേരി ഇമ്മാക്കുലേറ്റ്"
മുട്ടം, ചേത്തല
(1957-ലെ പ്രതവാഗ്ദാനാനന്തരം എടുത്ത ഫോട്ടോ)

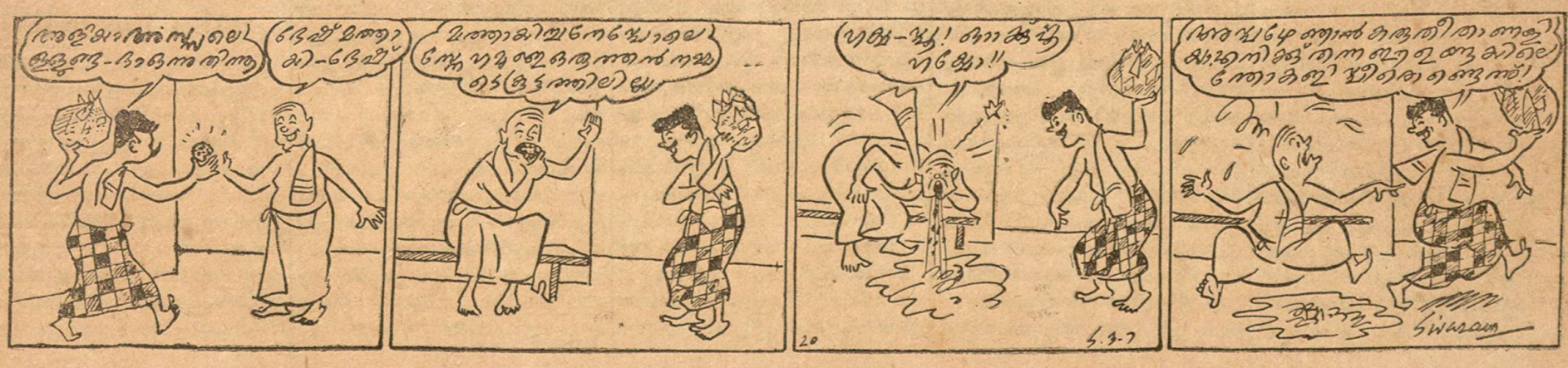

സത്യദീപം

പത്രാധിപന്മാർ

വെരി റവ. മോൺസീഞ്ഞോർ ജേക്കബ് നടുവത്തുശേരി

റവ. ഫാദർ ജോസഫ് വിതയത്തിൽ

Vol. 30. || 1957 MAY 1 || No. 36.

അഖിലകേരള കാത്തലിക്ക് സോഷ്യൽ കോൺഫറൻസ്

അഖിലകേരള കാത്തലിക്ക് സോഷ്യൽ കോൺഫറൻസിൻെറ മൂന്നാമത്തെ വാർഷികസമ്മേളനം ആലുവാ സെൻറ് മേരീസ് ഹൈസ്കൂളിൽവച്ചു ഏപ്രിൽ 23, 24, 25 എന്നീ തീയതികളിൽ വിജയപ്രദമായി നടന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഓരോ കാലത്തും ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളിൽ സാമൂഹികപ്രശ്നത്തിനു പ്രമുഖസ്ഥാനമുണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണു്. എന്നാൽ സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ അതിൻെറ പരമാവധി പ്രാധാന്യത്തിലെന്നല്ല, ഒരു വിപൽഘട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന കാലത്താണു് നാം ജീവിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ യാതൊരതിശയോക്തിയും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം, അത്രയ്ക്കു കുഴഞ്ഞപ്രശ്നങ്ങളാണു് ഓരോ ഭാഗത്തുനിന്നും ഇന്നത്തെ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. മാനവജീവിതത്തിൽ അനിവാര്യങ്ങളായ വിവിധവ്യഗ്രതകൾ—അവൻെറ ആദ്ധ്യാത്മികവും, ഗാർഹികവും, സാമൂഹികവും, സാമ്പത്തികവും, പൗരപരവുമായ അവകാശസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ— യഥാവിധി കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഓരോ വിധത്തിലുള്ള സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കപ്പെടുന്ന പരിതസ്ഥിതികൾ അനുദിനം വർദ്ധമാനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. തൽഫലമായി അവകാശവാദങ്ങളും ഭീഷണികളും സംഘട്ടനാരവങ്ങളും അന്തരീക്ഷത്തെ മുഖരിതമാക്കുന്നു. അസ്വസ്ഥമായ ഈ ദുസ്ഥിതിക്കുള്ള ഏകപരിഹാരം നീതിനിഷ്ഠമായ ഒരു സാമൂഹികക്രമം—ഓരോ മനുഷ്യനും അവൻെറ വിവിധജീവിതതുറകളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും സൗഭാഗ്യവും കൈവരിക്കാവുന്ന അവസരസമത്വവും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതി—സൃഷ്ടിക്കുക എന്നുള്ളതാണു്. പ്രബലങ്ങളായ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തട്ടിനീക്കി ഈ സുഭഗമായ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനാണു് ഇന്നു മാനവസ്നേഹികളെല്ലാം ഒററക്കെട്ടായി നിന്നു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു്. ഈ ഏപ്രിൽ 25-ാംതീയതി പാക്സ്റോമാനാ സംഘടനയുടെ 11-ാമത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ച 600 പ്രശസ്തപ്രതിനിധികൾക്കു പരിശുദ്ധപിതാവു് 12-ാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ ഒരു പ്രത്യേകസന്ദർശനം അനുവദിച്ച അവസരത്തിൽ അവരോടു കല്പിച്ചരുളിയ വാക്കുകൾ ഗൗരവമായ ഈ പ്രശ്നത്തെ സ്പർശിക്കുന്നവയാണു്. മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെയും, കുടുംബത്തിൻേറയും, സിവിൽ അധികാരത്തിൻേറയും സ്വാഭാവികമായ അവകാശങ്ങളെ ആദരിക്കുന്ന, ലോകത്തിലെ എല്ലാ സംഘടനകളിലും സഹകരിച്ചു അവയുടെ ഏകീകരണത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവണതകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു് എന്നത്രെ തിരുമേനി ഉൽബോധിപ്പിച്ചതു്. മഹത്തായ ഈ സംരംഭത്തിൽ സോഷ്യൽ കോൺഫറൻസ് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു പാധിയാണു് എന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

കോൺഫറൻസിൻെറ ത്രിദിനപരിപാടികളിൽ കേരളത്തിൻെറ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമായി 200-ൽപരം പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു എന്നും, ഇന്നത്തെ പ്രമുഖങ്ങളായ പല സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളും അവധാനതയോടും പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടുംകൂടി പരിചിന്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നും, സമുക്കായ പല പ്രമേയങ്ങളും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നും റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. മഹത്തായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായോഗികമായ ഒരു പ്രാരംഭമാണിതു്. ഇപ്രകാരം വിദഗ്ദ്ധമായ ആശയവിനിമയംകൊണ്ടും പ്രായോഗികപദ്ധതികളുടെ ആസൂത്രണംകൊണ്ടും മാത്രമേ കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനസരണികൾ വെട്ടിത്തുറക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയുള്ളു. എന്നാൽ ഒരു കോൺഫറൻസുകൊണ്ടു പ്രവർത്തനം കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ള മിഥ്യാബോധത്തിനു ആരും ഇരയാകരുതു് എന്നാണു് ഞങ്ങൾക്കു ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം ഓരോരുത്തരേയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. ആർഭാടപൂർവ്വം നടത്തപ്പെടുന്ന പല പല കോൺഫറൻസുകളുടേയും പൊതുസമ്മേളനങ്ങളുടേയും മഹാകോൺഗ്രസ്സുകളുടേയും മരവിച്ച ചരിത്രകഥകൾ മനസ്സിൽ പൊന്തിവരുന്നതുകൊണ്ടാണു് ശുഭാപ്തിവിശ്വാസരഹിതമായ ഈ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുവാൻ, വൈമനസ്യത്തോടെയെങ്കിലും ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നതു്. ഇന്നത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സാമൂഹികകോൺഫറൻസ് ഒരു ആഡംബരമായി കരുതപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബീജാങ്കുരംപോലെ അതു മുളച്ചുവളർന്നു തഴച്ചുകൊഴുത്തു ഫലമണിയേണ്ടതു് അനിവാര്യമാണു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു കത്തോലിക്കാ വീക്ഷണത്തിൽ ഈ കാലത്തെ വഴിപിഴച്ച സാമൂഹികപ്രവണതകളേയും സമുദായഗാത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അർബ്ബുദത്തടിപ്പുകളേയും ദർശിക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്കു തക്ക പ്രതിവിധികൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ ഭാവി വിനാശകരമായിരിക്കുമെന്നു കാണുവാൻ വിഷമമില്ല. കോൺഫറൻസിൻെറ ഓരോ സമ്മേളനങ്ങളിലും ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച അഭിവന്ദ്യ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പററി പ്രതിപാദിച്ച പണ്ഡിതപ്രസംഗകന്മാരും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണു് നമ്മുടെ സാമൂഹികസേവനപരിപാടികളിലെല്ലാം ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യം അതിൻെറ കൈവിളക്കായി നിലകൊള്ളണമെന്നുള്ളതു്. പലേ സാമൂഹികപ്രവർത്തകന്മാരും ഇതു വിസ്മരിച്ചു പോകാറുണ്ടു്; തന്മൂലം അവരുടെ സേവനങ്ങൾ സ്വാർത്ഥജഡിലങ്ങളായി തരം താണു പോകാറുമുണ്ടു്. ദയനീയമായ ഒരു പരാജയമാണതു്. ക്രിസ്തീയദർശനസൂത്രത്തിൽ ദിവ്യഗുരു ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ മൗലികതത്വമാണു് അദ്ധ്യാപിതിരുസഭ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതും. ഇടതടവില്ലാതെ എതിർപ്പുകളും ആക്രമണങ്ങളും മർദ്ദനങ്ങളും ഏററുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അത്ഭുതാവഹവും വിശ്വവ്യാപകവും അവികലവുമായ ഒരു സേവനചരിത്രം 20 നൂററാണ്ടുകാലം വിരചിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു എങ്ങിനെ സാധിച്ചു എന്നു ചോദിച്ചാൽ അതിനുള്ള സമാധാനം, ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യമാകുന്ന കൈവിളക്കിൻെറ പ്രകാശം അവിടെ പ്രവഹിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമാണു്. അതുകൊണ്ടു് അനർഘമായ ഈ പാരമ്പര്യം മേലിലും നമ്മുടെ സാമൂഹികപ്രവർത്തനങ്ങളെ ഭാസുരമാക്കുവാൻ ഇടയാകത്തക്കവണ്ണം അതു നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശകമാകട്ടെ.

ഓരോ സമ്മേളനങ്ങളിലും ഇന്നത്തെ സാമൂഹികസ്ഥിതിഗതികളെപരിശോധിച്ചശേഷം സമുക്കായ പ്രമേയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവയെ ഓരോ സ്ഥലത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും അടിയന്തിരപ്രാധാന്യത്തിനു പരിഗണന നൽകിയും പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനുള്ള ഭാരിച്ച ചുമതലയാണു് ബാക്കിനില്ക്കുന്നതു്. വിദഗ്ദ്ധമായഒരു പൊതുപരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്യുക എന്നതു് ഒരു കോൺഫറൻസിൻെറ കർത്തവ്യമാണെങ്കിൽ, അതിൻെറ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു കടന്നു പ്രായോഗികമായ പദ്ധതികൾ വാർത്തെടുക്കേണ്ടതും ഫലപ്രദമായി അവയെ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതും ഓരോ പ്രവർത്തകഘടകങ്ങളുടെയും ചുമതലയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഇടവകാടിസ്ഥാനത്തിലോ പ്രാദേശികാടിസ്ഥാനത്തിലോ പ്രവർത്തകസംഘടനകൾ രൂപവൽക്കരിച്ചു അതതു സ്ഥലത്തേക്കു കൂടുതൽ ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന സാമൂഹികപ്രവർത്തനപരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു തീവ്രമായ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെടണം. ഇങ്ങനെ ഓരോ സെല്ലുകളും സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങുമ്പോൾ മാത്രമേ സമുദായഗാത്രം ചൈതന്യമുള്ളതായി തീരുകയുള്ളു. ഏററം അടിയന്തിരമായ ഈ ഗൗരവപ്രശ്നത്തെ ആരും അവഗണിക്കുകയില്ല എന്നു പ്രത്യാശിക്കട്ടെ.

സാമൂഹികമായ പലേ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും കോൺഫറൻസു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രഥമസമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കപ്പെട്ട പ്രമേയം ഇപ്രകാരമാണു്: "ചലച്ചിത്രങ്ങൾ മുഖാന്തിരവും കുടുംബസംവിധാനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രചരണോപാധികൾ നിമിത്തവും കുടുംബത്തിനും സാമൂഹികജീവിതത്തിനും നേരിട്ടിരിക്കുന്ന വിപത്തിനെ അഖില കേരള കത്തോലിക്കാ സാമൂഹ്യ കോൺഫറൻസിൻെറ ഈ സമ്മേളനം അത്യന്തം ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുകയും കുടുംബജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭാരതീയരുടെ പരമ്പരാഗതമായ ആദർശങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ ഉൽകൃഷ്ടമായ സന്മാർഗ്ഗികനിലവാരത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനു അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ദൂഷിച്ച പ്രവണതകളെ നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനും സമുദായനേതാക്കന്മാരോടും ഗവർമ്മേണ്ടിനോടും ഈ യോഗം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു". കൂടാതെ തുടർന്നു നടന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഭവനനിർമ്മാണം, സാമൂഹ്യകേന്ദ്രസ്ഥാപനം, വ്യാവസായിക പരസ്പരസംഘരൂപവൽക്കരണം, തൊഴിലാളി സംഘടനാ പ്രവർത്തനം മുതലായവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളും പാസ്സാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. കോൺഫറൻസിൻെറ ഈ പരിപാടികളെല്ലാം വിജയപ്രദമായിത്തീരുന്നതിനിടയാകട്ടെ എന്നാശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പുകൾ

കമ്മ്യൂണിസത്തെപ്പററി മി. ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ

"ഞാനൊരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റല്ലാത്തതെന്തുകൊണ്ടു്?" എന്ന ശീർഷകത്തിൽ അമേരിക്കയിലെ "ലുക്കു്" എന്ന പത്രത്തിൽ, പ്രസിദ്ധ ചിന്തകനും തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതനുമായ മി. ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനം ഈയിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. 40 ലക്ഷത്തിൽപ്പരം പ്രതികളുള്ള ഒരു സചിത്രദ്വൈവാരികയാണു് "ലുക്കു്"പത്രം. സൈമൺ ആൻറു് ഷൂസ്റ്റർ കമ്പനിക്കാർ പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള "പോർട്രേററ്സ് ഫ്റം മെമ്മറി' എന്ന റസ്സലിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നാണു് ഈ ലേഖനം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസത്തിൻെറ താത്വികപ്രമാണങ്ങൾ അബദ്ധങ്ങളാണെന്നും അതിൻെറ പ്രയോഗപരമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ യാതനകളെ അളവില്ലാത്തവണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പോരുന്നവയാണെന്നും സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു രാഷ്ട്രീയോപദേശസംഹിതയുടേയും താത്വികപ്രമാണങ്ങൾ സത്യസന്ധങ്ങളും പ്രായോഗികപദ്ധതികൾ മനുഷ്യസൗഭാഗ്യം കൈവളർത്താൻ പോരുന്നവയുമായിരിക്കണമെന്നും, കമ്മ്യൂണിസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവ രണ്ടും ശരിയല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മിക്കവയും മാർക്സിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളവയാണു്. മാർക്സിനു ചിന്താക്കുഴപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചിന്താഗതികൾ മിക്കവാറും മുഴുവനുംതന്നെ വിദ്വേഷത്തിൽനിന്നുയിർക്കൊണ്ടവയായിരുന്നു. മാർക്സിൻെറ സർവ്വപ്രധാനമായ അഭിലാഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശത്രുക്കളെ നിർമ്മാജ്ജനംചെയ്ക എന്നതായിരുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയയിൽ ആക്കു എന്തു സംഭവിച്ചാലും അദ്ദേഹം അതു ഗണ്യമാക്കിയിരുന്നില്ല എന്നാണു് റസ്സൽ പറയുന്നതു്. മാർക്സിൻെറ താത്വികപ്രമാദങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാണു് വൈരുദ്ധ്യാത്മക ഭൗതികവാദം, (Dialectical Materialism)

"നൂറുവർഷംമുമ്പു ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഫ്റാൻസിലും നടമാടിയിരുന്ന ചില വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലോകചരിത്രം മുഴുവനും വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ സാഹസികമായും അവാസ്തവികമായും പരിശ്രമം നടത്തിയതിൻെറ ഫലമാണു്, ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ മുഴുവൻ പ്രചോദകശക്തി വർഗ്ഗസംഘട്ടനമാണെന്നുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ്സിദ്ധാന്തം. മനുഷ്യൻെറ ഇച്ഛാശക്തിക്കു വിധേയമല്ലാത്തതും, മനുഷ്യചരിത്രത്തിനു നിയാമികമായിരിക്കുന്നതുമായ "വൈരുദ്ധ്യാത്മകഭൗതികവാദം" എന്നൊരു വിശ്വശക്തിയിലുള്ള മാർക്സിൻെറ വിശ്വാസം വെറും മിഥ്യയാണു്" എന്നിങ്ങനെയാണു് റസ്സൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മാർക്സിൻെറ ഈ അബദ്ധസിദ്ധാന്തത്തിനു ലെനിനും സ്റ്റലിനും കുറേക്കൂടി മാററു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. "അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിൻെറ ഏകാധിപത്യസിദ്ധാന്തം ആദ്യം ഒരു ചെറു കമ്മററിയുടെ ഏകാധിപത്യമായിട്ടും ഒടുവിൽ ഒരാളുടെ—സ്റ്റലിൻെറ—ഏകാധിപത്യമായിട്ടും രൂപംപ്രാപിച്ചു......ഏററം ആപല്ക്കരമായി ഞാൻ കാണുന്നതു് ജനാധിപത്യത്തിൻെറ ബഹിഷ്കരണമാണു്. രഹസ്യപ്പോലീസിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ശക്തിയോടുകൂടിയ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ക്രൂരവും മർദ്ദനപരവും പുരോഗതിയെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതുമായിത്തീരാതെ തരമില്ല. ഉത്തരവാദിത്വമില്ലാത്ത അധികാരവിനിയോഗംകൊണ്ടുള്ള ആപത്തുകൾ 18-ഉം 19-ഉം നൂററാണ്ടുകളിൽ പൊതുവെ ദൃശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ സോവ്യററുയൂണിയൻെറ ബാഹ്യമായ വിജയങ്ങൾ കണ്ടു മയങ്ങിപ്പോയവർ സ്വേച്ഛാപ്രമത്തമായ രാജവാഴ്ചയുടെ കാലത്തു വേദനാപൂർവ്വം പഠിച്ച പാഠങ്ങളെല്ലാം മറന്നുകളഞ്ഞു. തങ്ങൾ പുരോഗതിയുടെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുകയാണെന്നുള്ള വ്യാമോഹത്തിൽ അവർ മദ്ധ്യകാലത്തെ ഏററവും ദുഷിച്ചിരുന്ന അവസ്ഥയിലേക്കു അധഃപ്പതിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്" എന്നദ്ദേഹം വിശദമാക്കുന്നു. തന്മൂലം അദ്ദേഹം എക്കാലത്തും മാർക്സിസ്ററുമായി വിയോജിച്ചിരുന്നുവെന്നും ആധുനികകമ്മ്യൂണിസത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ വെറുപ്പു കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും റസ്സൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അടിമത്തമില്ലാത്തതും ഐശ്വര്യദായകവുമായ ഒരു ജീവിതരീതി പുലർത്താൻ കഴിവതെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നു സ്വതന്ത്രലോകത്തെ ആഹ്വാനംചെയ്തുകൊണ്ടു് അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണു്: കമ്മ്യൂണിസത്തെ എതിരിടാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഒരു ആഗോളയുദ്ധമാണെന്നു കരുതുന്ന ചിലരുണ്ടു്. റസ്സൽ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നില്ല. ആയുധസജ്ജീകരണങ്ങൾക്കു പുറമെ ആവശ്യമായ പല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുണ്ടു്. ലോകത്തിൽ ഐശ്വര്യം കുറവായ രാജ്യങ്ങളിൽ അസംതൃപ്തിക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ കുറയ്ക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഏഷ്യയുടെ ദാരിദ്ര്യം ശമിപ്പിക്കാൻ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ കഴിവുള്ള യത്നങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ലേഖനം ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു: "ദാരിദ്ര്യം, വിദ്വേഷം, മത്സരം എന്നിവയിൽനിന്നുയിരെടുത്ത ഒരു സിദ്ധാന്തമാണു് കമ്മ്യൂണിസം. ദാരിദ്ര്യത്തിൻേറയും വിദ്വേഷത്തിൻേറയും വ്യാപ്തി കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമേ അതിൻെറ പ്രചാരത്തെ തടയാനൊക്കുകയുള്ളൂ." കമ്മ്യൂണിസത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തേയും അതിനെ നേരിടുന്നതിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു് മി. ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ വിശകലനം ഏവരുടേയും അവഗാഢമായ ശ്രദ്ധയിൽ പെടേണ്ടതും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിൽ സ്വാതന്ത്ര്യകാംക്ഷികളായ ബഹുജനങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും ദത്താവധാനരായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും ഇന്നത്തെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

× × ×

നിശ്ശബ്ദസഭയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ലണ്ടനിലെ പരിഹാരപ്രദക്ഷിണം

റഷ്യയിലും പൂർവ്വയൂറോപ്പിലെ ഉപഗ്രഹരാജ്യങ്ങളിലും മർദ്ദനമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയസഭയോടു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കത്തോലിക്കർക്കുള്ള സഹതാപവും ഏകമതീഭാവവും പ്രകടമാക്കുന്നതിനു ഇക്കൊല്ലം "പീഡാനുഭവഞായർ" ദിവസത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ വിധം വമ്പിച്ച ഒരു പരിഹാരപ്രദക്ഷിണം ലണ്ടനിലെ ഹൈഡ് പാർക്കിൽനിന്നും വെ

സ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ കത്തീദ്രലിലേക്കു നടത്തപ്പെട്ടു. ഈ പ്രകടനത്തെപ്പററിയുള്ള വിവരങ്ങൾ നേരത്തെ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായിരുന്നു. അന്നുകാലത്തു കത്തീദ്രലിൽ നടത്തപ്പെട്ട ആഘോഷമായ ദിവ്യബലിയോടനുബന്ധിച്ചു ഗോഡ്ഫ്റെ മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമേനി ഈ സംരംഭത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. "അവിടങ്ങളിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനീതികളും ക്രൂരതകളും എത്ര ബ്റുഹത്തരങ്ങളാണെങ്കിലും അവയ്ക്കെതിരായി പരസ്യമായ ഒരു പ്രതിഷേധം നടത്തണമെന്നുള്ളതല്ല ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇതിനു രണ്ടുദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് നിരീശ്വരപരമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ശവമ്മെണ്ടുകൾ ഭരണം നടത്തുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ദുരിതങ്ങളിലേക്കു ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുക; രണ്ട്, ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ നിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതിനും എതിരായി മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ നിയമങ്ങൾ നിലവിലിരുന്നാൽതന്നെയും ദൈവികനിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവദത്തമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പററി അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യമോ മററുള്ളവരോടുള്ള വെറുപ്പോ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. പ്രത്യുത മാനവവംശത്തോടു ചെയ്യപ്പെടുന്ന തിന്മയിലുള്ള അമർഷം മാത്രമായിരിക്കണം നമ്മിൽ സ്ഥലംപിടിക്കുക. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ പീഡകൾ സഹിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കരുത്; പീഡകൾ ഏല്പിക്കുകയും, കൊല്ലുകയും, മർദ്ദിക്കുകയും, അപഹരിക്കുകയും, നശിപ്പിക്കുകയും മററും ചെയ്യുന്നവർക്കും അതിൽ പങ്കുണ്ടാകണം," എന്നാണ് തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചത്. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഒന്നരമണിക്കു പ്രദക്ഷിണത്തിനുള്ള പരിപാടികൾ സമാരംഭിച്ചു. റവ. ഫാദർ ക്ലമൻറ് ടീഗർ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉച്ചഭാഷിണി മൂലം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആയിരംവീതം വരുന്ന ഓരോ ഗണങ്ങളായി 15000 ത്തിൽപ്പരം വരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ നിരത്തുകയും ഓരോന്നിന്റേയും മുമ്പിൽ ഓരോ ക്രൂശിതരൂപം ഓരോ വിദ്യാർത്ഥികൾ വഹിക്കുകയുംചെയ്തു. 3 മണിക്ക് റവ. ഫാദർ ഡൊനാൾഡ് പ്രൗഡ്മാൻ ഒ. പി. പ്രസംഗവേദിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ശാന്തതയും ക്ഷമാശീലവും അഭ്യസിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കാൽമണിക്കൂർ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:- "നമ്മുടെ ഈ മാർച്ച് പൗരുഷത്തോടുകൂടിയ ഒരു പരിപാടിയാണ്. പുരുഷന്മാർ മാർച്ചു ചെയ്യുമ്പോൾ സാധാരണയായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ യുദ്ധത്തെപ്പററിയുള്ള ചിന്തയായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ യുദ്ധചിന്തയില്ല; പക്ഷെ പ്രാർത്ഥനാസമരത്തിന്റെ സ്മരണയുണ്ട്, അതുമാത്രം. ഇനി മർദ്ദകരെപ്പററി നമ്മുടെ മനോഭാവം എന്താണ്? ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഈ മഹാ ജനവ്യൂഹത്തെ ഒരു സമരത്തിനിളക്കിവിടുകയും മർദ്ദകരെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കുകയുമാണോ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം? അല്ല. അവർക്കെതിരായി നാമൊന്നും ചെയ്യുകയില്ല. അവർക്കെതിരായി പ്രാർത്ഥിക്കുകപോലുമില്ല. നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാണ് ദിവ്യനാഥൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്." 3-20ന് പ്രദക്ഷിണം ആരംഭിച്ചു. ആറുപേർവീതം നിരന്ന ആ പ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ മുൻപന്തികളിൽ പാർലമെൻറു സാമാജികന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും അതിനുപുറകിലായി മർദ്ദിതരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അഭയാർത്ഥിപ്രതിനിധികളും ജനങ്ങളും. ഇങ്ങനെയാണ് തെരുവീഥികളിലൂടെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. സ്ത്രീകളെ അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. തന്മൂലം നഗരത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിലും പരിസരങ്ങളിലും അവർ തിങ്ങിക്കൂടിനിന്നു അതിൽ സഹകരിച്ചിരുന്നു. ലണ്ടനിലെ അന്തരീക്ഷം മുഴുവൻതന്നെ മൗനത്തിന്റേയും പ്രാർത്ഥനാനിരതതയുടേയും ഒരു പ്രതീതിയിലായിരുന്നു. കത്തീദ്രലിൽവച്ചുള്ള വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്വിനുശേഷം പരിപാടികൾ സമാപിച്ചു. ഇത്ര ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രകടനം അടുത്തകാലത്തെങ്ങും ലണ്ടൻപട്ടണം ദർശിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ് റിപ്പോർട്ടുകൾ. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കത്തോലിക്കർ നടത്തിയ ഈ പ്രകടനത്തിൽ വിശദമാകുന്ന മനോഭാവം ലോകമെവിടേയുമുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ മനോഭാവമാണ്. വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ലോകമാസകലമുള്ള അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യവും സഹാനുഭൂതിയും അതു വിശദമാക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാആദർശം പ്രതികാരത്തിന്റേതല്ല, പ്രത്യുത ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്നേഹിക്കുന്ന സാഹോദയ്യത്തിന്റേയും ക്ഷമയുടേയുമാണ്. ആയുധങ്ങൾകൊണ്ടും സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുമല്ല വൻ വിജയങ്ങൾ സാധിക്കേണ്ടത്, നേരെമറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ ആനുകൂല്യംമൂലമാണെന്നുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റേയും ഒരു പ്രത്യക്ഷപ്രദർശനമായിരുന്നു അത്. പ്രാർത്ഥനയും പരിത്യാഗവും ദൈവാനുഗ്രഹം അർഹിക്കുന്നതാണെന്നും അവർക്കറിയാം. ഏവംവിധം പ്രചോദനാത്മകവും ദൈവാനുഗ്രഹപ്രദവുമായ ഒരു പ്രകടനം വിജയപൂർവ്വം നടത്തിയതിൽ ഇംഗ്ലീഷ് കത്തോലിക്കർ അനുമോദനാർഹരാണ്. കത്തോലിക്കാ ആദർശം ബാഹ്യലോകം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരവസരവുമാണത് എന്നതിൽ സംശയമില്ല

അടുത്തയാഴ്ചയിൽ

മേയ്

2 വ്യാ: വി. അത്തനാസീസ്
3 വെ: വി. കുരിശുകണ്ടെത്തൽ
4 ശ: വി. മോനിക്ക
5 ഞാ: ഉയിർപ്പ് 2-ാം ഞായർ
6 തി: വി. യോഹന്നാൻ ലത്തീൻ വാതിൽക്കൽ
7 [illegible] വി. സ്തനിസ്ലാവോസ്
8 ബു: വി. മിഖായേൽ

വാർത്തകൾ

(പി. ജോസഫ്, റോം)

മെത്രാഭിഷേകവാർഷികം

റോമിന്റെ മെത്രാൻകൂടിയായ പരി. പിതാവ് 12-ാം പീയൂസ് തിരുമനസ്സിലെ 40-ാം മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകവാർഷികം മേയ്മാസം 13-ാം തീയതിയാണ്. 15-ാം ബനഡിക്ട് പാപ്പാ തിരുമേനിയായിരുന്നു അഭിഷേകച്ചടങ്ങിലെ കാർമ്മികൻ. വി. പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സിസ്റ്റൈൻകപ്പേളയിൽ വച്ച് അഭിഷിക്തനായ പച്ചേല്ലിമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങൾ ചുംബിക്കാൻ ഭാവിയിലെ 11-ാം പീയൂസ് മോൺ: "അക്കില്ലെ റാത്തി"യും ആഗതനായിരുന്നു.

അഭിഷേകദിവസം തന്നെയാണ് ഫാത്തിമായിൽ ദിവ്യജനനി പ്രത്യക്ഷയായത്—ഭാവിയിൽ പീയൂസ് തിരുമേനി ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യാനിരുന്ന വൻകാര്യങ്ങൾക്ക് മുൻകൂട്ടി അംഗീകാരം നൽകാനെന്നവണ്ണം. മനുഷ്യകുലത്തെ മുഴുവൻ മാതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണം ഒരു വിശ്വാസസത്യമെന്നു പ്രഖ്യാപനംചെയ്തത് ഇവ തിരുമേനി ചെയ്തിട്ടുള്ള വൻകാര്യങ്ങളിൽ ചിലതാണ്.

റോമാരൂപതയിലെ വിശ്വാസികൾ എപ്രകാരം മേയ് 13-ാം തീയതി ആഘോഷിക്കണമെന്നു കാണിച്ച് വികാരിജനറാൾ കർദ്ദിനാൾ മീക്കാ ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു.

× × ×

സർവ്വകലാശാലാദിനം

ഇററലിയിൽ ഗവർമ്മെന്റിന്റെ സഹായം ഒട്ടും കൂടാതെ നടത്തപ്പെടുന്ന ഏകസർവ്വകലാലയമാണ് മിലാനിലെ "തിരുഹൃദയസർവ്വകലാലയം." 1921-ൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ പ്രശസ്തകലാലയം ഇററാലിയൻ കത്തോലിക്കരുടെ അഭിമാനസ്തംഭമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

വർഷംതോറും ഏപ്രിൽമാസത്തെ ആദ്യഞായറാഴ്ച ഇററലിമുഴുവൻ ഈ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി പണപ്പിരിവുനടത്തുന്നപതിവ് ഇക്കൊല്ലവും ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞതവണ പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയ ആകെത്തുക 186,635,350 ലീരയാണ്.

ആകെ വിദ്യാർത്ഥികൾ 9749. അതിൽ 980 പേർ നീതിന്യായവകുപ്പിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 494 പേർ രാജ്യതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലും, 4347 പേർ ധനതത്വ-വ്യവസായശാസ്ത്രങ്ങളിലും, 1049 പേർ സാഹിത്യ-തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിലും, 1559 പേർ അദ്ധ്യാപക പരിശീലനത്തിലും 195 പേർ കൃഷിവകുപ്പിലും ചേർന്നു പരിശീലനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ധനതത്വ-വാണിജ്യവകുപ്പിലുള്ള 3626 പേർ വൈകുന്നേരത്തെ ക്ലാസ്സുകളിലാണു പോകുന്നത്. വൈകുന്നേരത്തെ ക്ലാസ്സുകൾ സാധുക്കൾക്കും തൊഴിൽക്കാർക്കും ഉന്നതബിരുദങ്ങൾ നേടാൻ അവസരം കൊടുക്കുന്നു. യൂറോപ്പിൽ തൊഴിലും പഠനവും തമ്മിൽ ഒരു ചേർച്ചക്കുറവുമില്ലെന്നുള്ളത് നമുക്കൊരു പാഠമാണ്. വക്കീലുദ്യോഗത്തിനു പഠിക്കുന്ന ഒരാളെ നേരിട്ടുകാണാനിടയായി. അയാൾ രാവിലെ രണ്ടുമണിക്കൂർ ഒരു ഹോട്ടലിൽ പാത്രങ്ങൾ കഴുകിയാണ് പഠനാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പണത്തിൽ ഒരു ഭാഗം സമ്പാദിക്കുന്നത്.

പ്രായോഗികജീവിതത്തിനു പകാരപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങൾക്കു യൂറോപ്യൻ യൂണിവേഴ്സിററികൾ നൽകിവരുന്ന പ്രാധാന്യം അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

× × ×

കണ്ടുകിട്ടി

വി ബർണ്ണർഡെററിന് ലൂർദ്ദിൽ മാതാവു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രധാനരേഖ അനേകനാളത്തെ അന്വേഷണഫലമായി ഈയിടെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. മാതാവിന്റെ ആദ്യത്തെ ദർശനത്തിനുശേഷം സ്ഥലത്തെ പോലീസധികാരി "യാക്കോം" പുണ്യവതിയെ വിളിച്ച് അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ ശരിയായി എടുതപ്പെട്ടിരുന്ന രേഖ, വളരെ നാളത്തേക്കു ആ പോലീസധികാരിയുടെ കുടുംബസ്വത്തായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം അവരിലാരോ ഈ രേഖകൾ ഒരു വൈദികനെ ഏല്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം അവ തന്റെ ഇടവകയിലെ ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈയിടെ പ്രസ്തുതകുറിപ്പുകൾ കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി.

× × ×

സയാമിലെ ബുദ്ധമതം

90 ശതമാനത്തോളം ആളുകൾ ബുദ്ധമതത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. ഏ

Thanksgiving

for success in the examination
N. W. S., Mammiyoor

ഇടപ്പള്ളി ഫൊറോനാപ്പള്ളിയിൽ

അത്ഭുതപ്രവർത്തകനായ

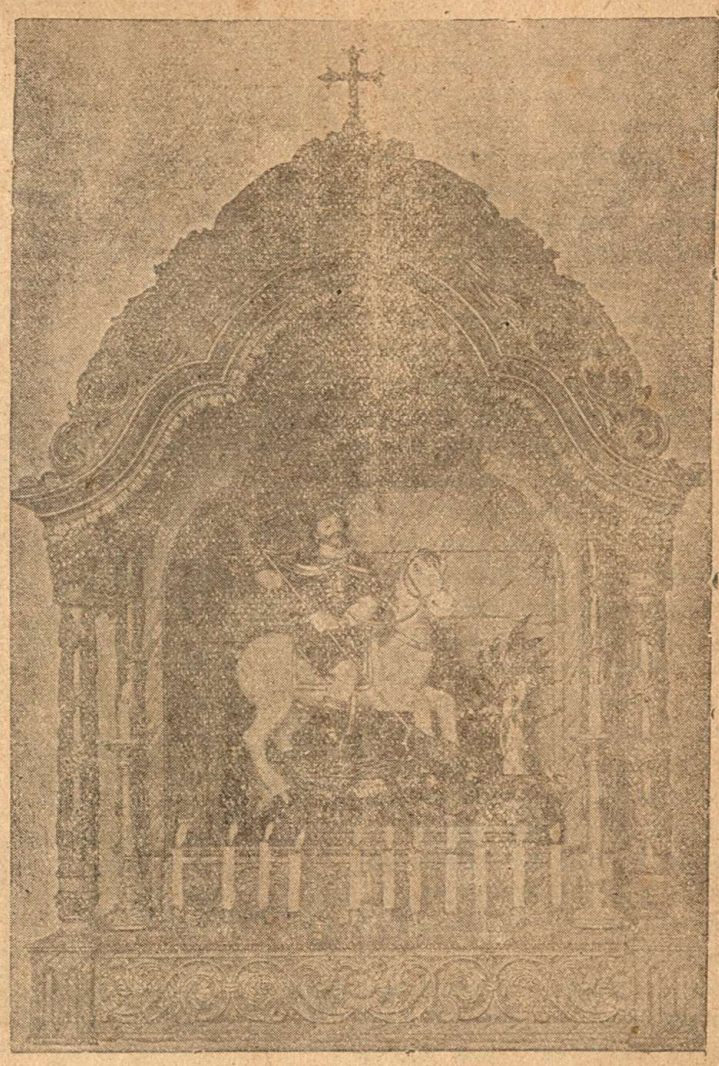

വി. ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ തിരുനാൾ

1957 മേയ് 4-ാംതീയതി ശനിയാഴ്ച

എട്ടാമിടം മേയ് 11-ാംതീയതി ശനിയാഴ്ച

തിരുനാളിനു തലേദിവസമായ വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം ആറരമണിക്ക് സ്തപസ്സുകർബാന.

(റവ. ഫാദർ തോമസ് വെളുത്തേടത്ത്)

തിരുനാൾദിവസം കാലത്ത് 9 മണിക്ക് ആഘോഷമായ പൊന്തിഫിക്കൽ പാട്ടുകർബാന.

(എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ മോസ്റ്റ് റവ. ഡോക്ടർ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ ബി. എ., ഡി. ഡി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്)

വികാരി

ഷ്യയിൽ യാതൊരു മഹാശക്തിയുടേയും "കോളണി"യാകാത്ത ഒരു രാജ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു സയാമാണ്. ആക്രമിക്കാൻവന്ന ഫ്രഞ്ചുകാക്ക് രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കപ്പമായിക്കൊടുത്തു് വിദേശഭരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കയാണ് അവർ ചെയ്തതു്.

ബുദ്ധമതം അവിടെ തഴച്ചുവളരുകയുണ്ടായി. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ആഗമനത്തോടെ അവർ സംസ്കൃതഭാഷയും പാളിയും പഠിക്കാൻതുടങ്ങി. സാങ്കേതികമായ ഏതൊരു പുതിയ വാക്കുണ്ടാക്കാനും അവർ അഭയംതേടുന്നതു് ശതാബ്ദങ്ങളായി പരിചയമുള്ള സംസ്കൃതത്തെയാണ്. സഹപാഠികളായ അനേകം സയാംകാരുമായി ലേഖകൻ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയവും താത്വികവും സാഹിത്യപരവുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സംസ്കൃതവാക്കുകൾ ഉച്ചാരണത്തിൽ അല്പം വ്യത്യാസപ്പെട്ടുത്തിയാണ് അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻകഴിഞ്ഞു.

ഏഷ്യയിലേയും ഇൻഡ്യയിലേയും സംസ്കാരസമ്പത്തു് അതർഹിക്കുന്നവിധത്തിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രദേശം സയാമാണെന്നു കേട്ടാൽ അത്ഭുതംതോന്നും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്ന സയാംകാരിൽനിന്നു് സംസ്കൃതഭാഷയുടെ സമ്പത്തു എത്ര വലുതെന്നു നമുക്കു പഠിക്കാൻകഴിയും.

ഒരേഷ്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള ജീവിതം സയാംകാരെ അഹങ്കാരികളോ, സത്യമെന്തെന്നറിയാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തവരോ ആക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനു് ഒരുദാഹരണം നൽകാം.

സയാമിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബാങ്കുകോക്കിലുള്ള "മഹാചുളലോങ്കോൺസഭ" ഒരു ബുദ്ധമതാശ്രമമാണ്. അവിടെ ബുദ്ധസന്യാസികൾക്കു നൽകുന്ന പരിശീലനത്തിൽ "കത്തോലിക്കാമതം" ഒരു നിർബന്ധവിഷയമാണ്. അവിടത്തെ പ്രൊഫസറായ ഒരിറ്റാലിയൻവൈദികൻ കഴിഞ്ഞവർഷം അമേരിക്കയിൽ പോകുന്നവഴി റോമിൽ വന്നയവസരത്തിൽ അദ്ദേഹവുമായി സംഭാഷണംനടത്താൻ ലേഖകനു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. ഒരു ബാലനഗരത്തിനു ധനസഹായത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം അമേരിക്കയ്ക്കു പോയതു്. അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ബുദ്ധസന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ തലവൻ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു് എല്ലാ സന്യാസികളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗംചെയ്യിച്ചു. 300 ബുദ്ധസന്യാസികൾ സംബന്ധിച്ച മീറ്റിംഗിൽ പ്രസ്തുത വൈദികൻ "അമേരിക്കയിലെ മതസ്വാതന്ത്ര്യവും പുരോഗമനവും" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. തദവസരത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അഗാധമായ വിശ്വാസൈക്യത്തെക്കുറിച്ചും സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി.

പ്രസംഗം കേട്ടതിന്റെശേഷം ആ സന്യാസമന്ദിരത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ തലവൻ സന്യാസി ബുദ്ധമതം ഉപേക്ഷിച്ചു് ക്രിസ്തീയതത്വങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനു തയ്യാറായി ഇറങ്ങിയിരിക്കയാണ്. ജീവിതത്തിലെ വിവിധക്ലേശങ്ങൾ കണ്ടു് അവയെ യഥാർത്ഥം നേരിടുന്നതിനുപകരം ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്നും മാത്രമല്ല ഈ ലോകത്തിന്റേയും അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റേയും ആസ്തിക്യംതന്നെ മറക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഭീരുത്വംനിറഞ്ഞ ബുദ്ധസംഹിതകൾ അനശ്വരാത്മാവുള്ള മനുഷ്യഹൃദയത്തെ എങ്ങനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും? ബുദ്ധമതസ്ഥരുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വൈദികൻ സലേഷ്യൻസഭയിൽപ്പെട്ട ഒരാളാണ്. 13 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ സയാമിൽ പോയതാണ്. ഇപ്പോൾ 40 വയസ്സുപ്രായമുണ്ട്. ഇറ്റാലിയനായ ഇദ്ദേഹത്തിനു് ഇപ്പോൾ സയാംഭാഷയാണ് ഇറ്റാലിയനേക്കാൾ നിശ്ചയമെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മിഷൻചൈതന്യം എത്രമാത്രമാണെന്നറിയാമല്ലോ?

(12-ാംപേജ് തുടർച്ച)

സ്രഷ്ടാവിനോടു ചെയ്യുന്നതു്. ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം സുലഭമായി അനുഭവിക്കുന്നതിലല്ല യഥാർത്ഥമായ ആത്മീയജീവിതം ലൗകികമായ ചിന്തകളാൽ മൂടപ്പെട്ടു് പാപത്തിൽ വീണുകിടക്കുന്ന മനുഷ്യഹൃദയത്തെ ആദ്ധ്യാത്മികപ്രചോദനങ്ങൾകൊണ്ടു് നിറം പിടിപ്പിച്ചു് പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുകയാണ് ഉത്തമക്രിസ്ത്യാനിയുടെകർത്തവ്യം മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ക്രൂശിൽ സ്വയം ബലിയർപ്പിച്ച മിശിഹാ യഥാർത്ഥമനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്നു.

ഇടവകവാർത്തകൾ

മരിയാപുരം: സ്ഥലത്തു് സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സംഘം, മരിയാസഖ്യം, മിഷൻലീഗ്, ബോസ്കോക്ലബ് എന്നീ സംഘടനകളുടെ സംയുക്തവാർഷികം ഏപ്രിൽ 21-ാംനു ഞായാഴ്ച മിഷൻഹോം അങ്കണത്തിൽവെച്ചു നടന്നിരിക്കുന്നു. റവ. ഫാദർ ജോജ്ജ് ചിറമ്മൽ സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷതവഹിച്ചു. മിഷനറിയൂണിയൻ സുപ്പീരിയർ വെരി റവ. ഫാദർ സക്കറിയാസ് വാഴപ്പിള്ളി പ്രസംഗിച്ചു. ബാലികാബാലന്മാരുടെ വിവിധകലാപരിപാടികളും സമ്മേളനാനന്തരം ബോസ്കോ ക്ലബുകാരുടെ "മാനംതെളിഞ്ഞു" എന്ന നാടകാഭിനയവുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഇരിഞ്ഞാലക്കുട: ഈ പള്ളിയിൽ ഏപ്രിൽ 7 മുതൽ 12 വരെ നടത്തപ്പെട്ട ധ്യാനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒരു പരിഹാരപ്രക്ഷിണം ഭക്തിപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രക്ഷിണത്തിൽ അനവധി ആളുകൾ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി.

പടത്തുകടവു്: തലശ്ശേരി രൂപതയുടെ അഭിവന്ദ്യമെത്രാൻ റൈറ്റു് റവ. ഡോക്ടർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വള്ളോപ്പിള്ളി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഏപ്രിൽ 11-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം നാലുമണിക്കു് ഇവിടത്തെ തിരുക്കുടുംബദേവാലയം സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ 7 മണിക്കു് മെത്രാൻ തിരുമേനിയുടെ ദിവ്യപൂജയും 50-തിൽപരം കുട്ടികളുടെ പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണവും നടന്നു. അനന്തരം 150-തിൽപരം പേർക്കു് മുമ്പിലത്തെ പ്രൊമോ നൽകി. വൈകുന്നേരം 4 മണിക്കു് പടത്തുകടവു് ഹോളിഫാമിലി ഫയർ എലിമെന്ററി സ്കൂളിന്റെ വാർഷികമഹാമഹത്തിൽ തിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു.

മാഞ്ഞൂരാൻ ചെറിയാൻ ഭായ്
ഏലീശ്വാ
മരണം 1-4-1957
"ഭയാപരനായ ഈശോയെ, ഇവർക്കു നിത്യശാശ്വാസം കൊടുത്തരുളേണമെ."
R. I. P.

വളാഞ്ചേരി: സാഹിത്യതിലകൻ റവ. സി കെ. മാറം ഏപ്രിൽ 24-ാംനു പള്ളിയിൽവച്ചു ബൈബിൾ പാരായണത്തിൽ കത്തോലിക്കർ താല്പര്യം കാണിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ചിറ്റാട്ടുകര: കഴിഞ്ഞ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ജനങ്ങളെല്ലാവരും കുരിശുവഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരിഹാരപ്രക്ഷിണം ഒരു നാഴികയിലേറെ ദൂരമുള്ള അങ്ങാടിയിൽക്കൂടി കുരിശിന്റെവഴി കഴിച്ചുകൊണ്ടു് നടത്തുകയുണ്ടായി.

തെ. ചിറ്റൂർ: ഈസ്റ്റർപ്രമാണിച്ചു സ്ഥലത്തെ സീസിലി കലാസമിതി അംഗങ്ങൾ "മഗ്ദലേനാമറിയം" എന്ന സംഗീതനാടകം സെന്റ് മേരീസ് സ്കൂൾഹാളിൽ ഏപ്രിൽ 21-ാംനു ഞായറാഴ്ച അഭിനയിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കുമാരി സെലോമി, കുമാരി ബേബി എന്നീ കുട്ടികളുടെ നൃത്തങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ആവശ്യമുണ്ടു്

പാലാ നിത്യാരാധനമഠത്തിൽ ചേരുവാൻ സന്ന്യാസജീവിതം നയിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന പരീക്ഷായോഗ്യതയുള്ളവരും അല്ലാത്തവരുമായ യുവതികളെ ജൂൺ 1 മുതൽ 30 വരെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അപേക്ഷകൾ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കുകയൊ, അപേക്ഷകർ നേരിട്ടുകാണുകയൊ ചെയ്യാം.

മദർ ജനറൽ
ക്രിസ്തുരാജ ആരാധനമഠം
പാലാ, വള്ളിച്ചിറ (P. O.)

സാവിയോ ബാലാലയം

തലോർ

എറണാകുളം തൃശ്ശൂർ ലൈനിൽ, പുതുക്കാടിനും ഒല്ലൂരിനും മദ്ധ്യത്തിൽ, മെയിൻ സെൻട്രൽറോഡിനരികെ, തലോർ കമ്മലീത്താ കൊവേന്തയോടനുബന്ധിച്ചു് നടത്തപ്പെടുന്ന മിഡിൽസ്കൂൾ ബോർഡിങ്ങു് ഹൗസ്. 30 കുട്ടികൾക്കുമാത്രം പ്രവേശനം. വിശദവിവരങ്ങൾ നേരിട്ടന്വേഷിക്കുക.

റെക്ടർ, സാവിയോ ബാലാലയം,
തലോർ, Via Ollur

ഫ്രാൻസിസ്കൻ മിഷ്യനറിസിസ്റ്റേഴ്സ്

മാത്താണ്ടം

മിഷ്യനും, വിദ്യാലയങ്ങളും, ഹോസ്പിറ്റലുകളും തങ്ങളുടെ ബാഹ്യപ്രവർത്തനരംഗങ്ങളായി ആദർശത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ സഭയുടെ നോവിസിയാത്തു് കൂടുതൽ സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു് ഉടനെ മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനാൽ ഇക്കൊല്ലം കൂടുതൽ അന്തിനികളെ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. S. S. L. C. പരീക്ഷയ്ക്കു് ചേർന്നിട്ടുള്ളവർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക.

മദർ ജനറൽ
Convent of the daughters of Mary
Marthandam P.O. (Kanniakumary Dt.)

പ്രേഷിതാർത്ഥികളോടു്

സൊസൈറ്റി ഓഫ് സെന്റ് പോൾ എന്ന റിലിജിയസ് കോൺഗ്രിഗേഷനിൽ ചേർന്നു്, പ്രസ്സു്, സിനിമാ മുതലായ നവീന ഉപാധികൾവഴി ഭാരതമാനസാന്തരത്തിനായി വേലചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വൈദികാർത്ഥികളും, സഹോദരാർത്ഥികളും അപേക്ഷിക്കുക. ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ ഏതാനും അംഗങ്ങൾ മേയ് രണ്ടാംവാരം മുതൽ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രേഷിതാർത്ഥികളുടെ സൗകര്യത്തിനായി അവർ സന്ദർശിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ പിന്നാലെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

Very Rev. Fr. Superior, Society of St. Paul
28-B, Chatham Lines, Allahabad, 2. U. P.

ആസ്സാം മിഷനിലേക്കു്

ആസ്സാം സംസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഹാഫ്ലോങ്ങ് (Haflong) രൂപതയിൽ ചേർന്നു് വൈദികരാകുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ലീപൈനൽ എങ്കിലും പാസ്സായവരോ പാസ്സാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരോ ആയ യുവാക്കന്മാർ നേരിട്ടുകാണുകയോ കഴിഞ്ഞ പരീക്ഷയുടെ മാർക്കുസഹിതം അപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുക. സമർത്ഥരായ വിദ്യാർത്ഥികളെ കോളേജുവിദ്യാഭ്യാസത്തിനയക്കുന്നതാണ്.

Fr. T. C. Joseph
Aruvithura Church, Erattupetta p. o.

പലസ്തീനായിലെ പോപ്പൽപ്രതിനിധി

ജറുസലേമിലേയും പലസ്തീനായിലെയും പുതിയ ലത്തീൻപാത്രിയർക്കീസും, തിരുസ്ഥലങ്ങളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനുംകൂടി പഴയ ഓർശ്ലേമിലൂടെ ഒരു ഘോഷയാത്രയായി തിരുക്കുഴിമാടബസ്ലിക്കായിൽ ചെന്നുചേരുകയെന്നതാണ് സ്ഥാനസ്വീകരണം സംബന്ധിച്ചുള്ള വഴക്കം. ജോർഡാൻ നദീതീരത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളും പല സിവിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഈ ഘോഷയാത്രയിലും ആർച്ചുബിഷപ്പു സെൻസിക്കു നൽകിയ സ്വീകരണത്തിലും പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

ഒരുമാസത്തെ ദുഃഖാചരണം

ഫിലിപ്പൈൻ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന റാമൺ മഗ്സേസേ ഒരു വിമാനാപകടത്തിൽപ്പെട്ടു് അടുത്തകാലത്തു് നിര്യാതനായല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ദിവ്യപൂജ കാണുവാനും 2 കോടി ഫിലിപ്പൈൻ കത്തോലിക്കരോടു പുതിയ പ്രസിഡന്റു് കാർലോസ് ഗാർഷ്യാ അഭ്യർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഒരു മാസത്തേക്കു രാജ്യമാസകലം ദുഃഖാചരിക്കുന്നതിനും. 49 വയസ്സുള്ള മഗ്സേസേ പ്രസിഡന്റുസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുമുൻപു ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ചെറുകഥ

നെടുവീർപ്പുകൾ

(പൊൻകുന്നം തോമസ്)

(തുടർച്ച)

ഓലമറകളേയും പുരയുടെ മേൽക്കൂരയേയും വൃക്ഷശിഖരങ്ങളേയും ആഞ്ഞുപിടിച്ച കുലുക്കിക്കൊണ്ട് ഒരുഗ്രമായ കാററുകൂടിവീശി.

ആ കുടിലിന്റെ തെക്കുവശത്തുനിന്നും എന്തോ ഒരു പൊട്ടൽ ശബ്ദംപോലെ! മരക്കൊമ്പുകൾ ഒടിഞ്ഞുവീഴുമ്പോലുള്ള ഒരു ഭയങ്കരസ്വരം; തുടർന്നു അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ ഭീകരമായ ഒരിരമ്പലും; കടലിലെ ക്ഷോഭിച്ച തിരമാലകൾ അലറിപ്പായുന്നതുപോലെ.

"ഹയ്യോ..." മാത്തൻ ചേട്ടന്റെ നിലവിളി; അതിദയനീയമായ ഒരു ഞരങ്ങലും.

"എന്റെ കർത്താവെ!...ഹയ്യോ...ഞങ്ങൾക്കിതിനും ഇടവന്നല്ലോ...ഹാവു!" ക്രമേണ ആ ഇടറിയ സ്വരവും മഴക്കാററിന്റെ ചൂളംവിളിയിൽ ലയിച്ചുചേർന്നു.

കൊടുങ്കാററിന്റെ ശക്തിയിൽ പെട്ട് വട്ടമൊടിഞ്ഞുവീണ ആ മുതുക്കൻ പ്ലാവിന്റെ ഒരു കൂററൻ ശിഖരം താഴെ വീഴാനൊരുങ്ങി നിൽക്കുന്ന ആ കുടിലിന്റെ മുകളിലേക്കു പതിക്കുമെന്ന് ആരും തന്നെ ചിന്തിച്ചുകാണുകയില്ല. കാട്ടുകമ്പുകളും മുളകളുംകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ആ ഓലപ്പുരയുടെ പുറത്തേക്കു ആർത്തടിച്ചുവീണ പ്ലാവിന്റെ ശിഖരങ്ങൾക്കിടയിൽ, ആ കൊച്ചുമുറിയുടെ മൂന്നുവശത്തെ അരഭിത്തികളൊഴികെ, ബാക്കിയെല്ലാം നിലംപരിശായി. കിഴക്കു ഭാഗത്തെ മൺഭിത്തി പ്ലാവിന്റെ ഒടിഞ്ഞതല വന്നുവീണ് ചിതറുകയും കല്ലും മണ്ണുമെല്ലാം മാത്തന്റേയും അമ്മിണിയുടേയും ശോശാമ്മയുടേയും ദേഹമാസകലം നിരന്നുപതിയുകയും ചെയ്തു. മാത്തൻചേട്ടനു് ഒന്നു ഞരങ്ങുവാൻ മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുള്ളു.

കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴവെള്ളം അമ്മിണിയുടെ ദേഹത്തും മുഖത്തുമെല്ലാം വീണപ്പോൾ അവൾ പെട്ടെന്നു ബോധം തെളിഞ്ഞു. കണ്ണു തുറന്നെങ്കിലും അവൾക്കൊന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അനങ്ങാനോ തിരിയാനോ എഴുന്നേൽക്കാനോ സാധിക്കുന്നില്ല; സന്ധിബന്ധങ്ങളാകെ തളർന്നുപോയതുപോലെ. ദേഹമെല്ലാം നനഞ്ഞൊലിക്കുന്നു. വിളക്കുമില്ല, വെളിച്ചവുമില്ല; എങ്ങും കനത്ത ഇരുട്ടുമാത്രം. താനേതോ കാടിന്റേയോ കടലിന്റേയോ നടുക്കാണെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി.

അവളുടെ തലയ്ക്കു മുകളിലായി ഒരിടിമിന്നലുണ്ടായി. അവൾ ഞെട്ടിവിറച്ചു; ആ മിന്നൽക്കൊടിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അവൾ സകലതും വ്യക്തമായി കണ്ടു, ഒരുൾക്കിടിലത്തോടെ. തൊട്ടടുത്തുനിന്നും ചൂടുള്ള രക്തത്തിന്റെ രൂക്ഷമായ ഗന്ധവും. പിന്നെന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചെന്ന് അവൾക്കൊരു രൂപവുമില്ല. എങ്ങും കൂരിരുട്ടും, കാററിന്റെ അലർച്ചയും, മഴയുടെ മുഴക്കവും മാത്രം. ആകാശത്തിൽ ചൂട്ടുമിന്നിയ സൗദാമിനികൾ അവളുടെ ബോധത്തെ അല്പംകൂടി തെളിയിച്ചു. താൻ സ്വപ്നങ്ങളുടേയും, ഉരുൾപൊട്ടലിന്റേയും ലോകത്തിലല്ലെന്ന് അവൾക്കു കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേ മനസ്സിലായുള്ളു.

ഒരു വശം ചരിഞ്ഞുനിന്ന ഭിത്തിയോടു ചേർന്നുകിടന്ന കട്ടിലിൽ നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന തന്റെ മാതാവിന്റെ ശരീരം ഇടിമിന്നലിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, അമ്മിണി കണ്ണുനീരോടെ കണ്ടു തണുത്തു മരവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലുകളിൽ അവൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഏങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞു. അങ്ങിങ്ങു പററിപ്പിടിച്ചിരുന്ന പൊടിയും മണ്ണും തൂത്തുകളഞ്ഞിട്ട് അവൾ ആ ശവശരീരം ഒരു കീറപ്പായകൊണ്ട് മൂടിയിട്ടു.

"അപ്പാ" അവൾ നീട്ടി വിളിച്ചു. ആരും വിളികേട്ടില്ല തൊട്ടു പുറകുവശത്തുള്ള ഓലകൾക്കും മരക്കൊമ്പുകൾക്കും ഇടയിൽനിന്ന് ഒരു ഞരങ്ങൽമാത്രം.

"എന്റെ ദൈവമേ!" അവൾ ഒരുൾക്കിതപ്പോടെ ആ ഓലകളും കമ്പുകളും ഒരു തരത്തിൽ വലിച്ചു മാററി.

മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രകാശമുണ്ടായി. അവൾ ചോരയിൽ കുളിച്ചുകിടന്ന മാത്തൻചേട്ടനെ താങ്ങിപ്പിടിച്ച് പുറത്തെടുത്ത് ഒരോലക്കീറിൽ കിടത്തി. അയാൾ ആകെ നനഞ്ഞും രക്തം പുരണ്ടും ചെളിമണ്ണുപററിയും ഒരു പ്രാകൃതരൂപത്തിൽ, നിശ്ചലമായി കിടക്കുകയാണ്. എങ്കിലും മരിച്ചിട്ടില്ല.

"അപ്പാ...അപ്പനും എന്നെ ഇട്ടേച്ചു...പോകല്ലെ" അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി ഗദ്ഗദം കലന്ന വാക്കുകൾ അവ്യക്തമായിരുന്നു. വേദനയേറിയ വിങ്ങിപ്പൊട്ടലുകൾ ഉയർന്നു പ്രതിദ്ധ്വനിച്ചു...മഴയുടെ കാഠിന്യം കുറഞ്ഞെങ്കിലും കാററു വീശുന്നുണ്ട്.

അവളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭിത്തികൾ തകരുന്നതുപോലെ അവൾക്കുതോന്നി. "എല്ലാവരും എന്നെ കൈവെടിഞ്ഞു പോകുവാണോ? അമ്മയും, പുറകേ അപ്പനും...എൻറീശോയേ" അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചലിച്ചു. ഈ കൊടും രാത്രിയിൽ അവളെന്തു ചെയ്യും? ആരുവരും ഒരു സഹായത്തിനു്? അപ്പനു് എന്തുപററിയെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. കൊതുകും, ഈച്ചയും മഴക്കാററും ശല്യപ്പെടുത്തുകയും

തന്റെ മടിയിൽ തലവച്ച് അനങ്ങാതെ കിടക്കുന്ന മാത്തൻചേട്ടന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കു അമ്മിണി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അതു പകുതി തുറന്നിട്ടുണ്ട്. വിണ്ഡലത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേകോണിൽ ഒരു മിന്നലുണ്ടായി. അതിന്റെ കാന്തിയിൽ അവൾ അയാളുടെ ചലിക്കുന്ന ചുണ്ടുകളും നിണമണിഞ്ഞ നെററിത്തടവും നനവാർന്ന നയനങ്ങളും വളരെ വ്യക്തമായി കണ്ടു. അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഏങ്ങലടിച്ചുകരഞ്ഞു.

"എൻറപ്പാ"

"അ...മ്മിണി...ങ്ങ്..."

"അപ്പാ എന്തു പററിയപ്പാ...അപ്പനും എന്നെ ഇട്ടേച്ചു പോകല്ലേ..." അവളുടെ പതറിയ വാക്കുകളുടെ സ്വരത്തിൽ സകലവിധ സങ്കടങ്ങളും ഹൃദയവേദനയും കലർന്നിരുന്നു.

"ങ്ങ...ഹൊ മോ...ളേ! ഇച്ചിരി വെള്ളം..." അയാൾ മന്ത്രിച്ചു.

ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ചതിനു നന്ദി. വൈകിയതിനു മാപ്പ്.

അന്തോണി, ബോംബെ.

അമ്മിണി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്ന ഓലമറകളും കാട്ടുകമ്പുകളും വലിച്ചുമാററി, വെള്ളമിരുന്ന കലമന്വേഷിച്ചു. പക്ഷെ അതവിടെങ്ങും കണ്ടില്ല. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഒരു വലിയ കാട്ടുകല്ലും പൊട്ടിച്ചിതറിയ കലവും കിടപ്പുണ്ട്. അവൾ വേച്ചുവേച്ചു മുററത്തിറങ്ങി. മുററമെല്ലാം ചെളിയും വെള്ളവുംകൊണ്ട് മൂടിക്കിടക്കുകയാണ് അവളുടെ മുട്ടോളം അതിൽ മുങ്ങി. പേടിച്ചൊളിച്ചിരുന്ന ഒരു തവള അങ്ങേവശത്തേക്കു ശീഘ്രം ഒരു "ജംബിംഗ്" നടത്തി. വെള്ളത്തിൽ അതു് "പ്ലിൻ" എന്നു വീഴുന്ന ശബ്ദം മാത്രം അവൾ കേട്ടു.

തെക്കുവശത്തെ തിണ്ണക്കുഴിയിൽ ഭിത്തിയോടു ചേർത്തുവച്ചിരുന്ന ഒരു പാളയിൽ കുറച്ചുവെള്ളമുണ്ട്. പക്ഷെ അതിലെന്തൊക്കെ വീണിട്ടുണ്ടെന്ന് ആർക്കറിയാം. കുതിർന്ന മൺതരികളും, മഴവെള്ളവും അതിൽ ലയിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. എന്നാലും, വേറെ ഇച്ചിരി നല്ലവെള്ളമില്ലാത്തതിനാൽ അതുതന്നെ മാത്തൻചേട്ടനു കൊടുക്കുവാൻ അവളൊരുങ്ങി. അയാൾ ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി ദയനീയമായി മുളുകയാണ്. അവൾ അടുക്കളക്കോണിൽനിന്നും വക്കു പൊട്ടിയ ഒരു പിഞ്ഞാണം കണ്ടെടുത്തു. അതു് കഴുകി അതിന്റെ വക്കിൽ, അവളുടുത്തിരുന്ന തുണിയുടെ ഒരു തുമ്പു വിരിച്ചുപിടിച്ച് കുറച്ചുവെള്ളം അരിച്ചെടുത്തു. സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് കറുത്തനിറമുള്ള ഒരു "നിലംപൂച്ച" പാളയിൽനിന്നും ചാടിപ്പോയതു് അവൾ കണ്ടതേയില്ല.

തണുത്ത ജലം ഉള്ളിൽ ചെന്നപ്പോൾ മാത്തൻചേട്ടനു അല്പം വെളിവുണ്ടായി. അമ്മിണി അയാളുടെ മുഖത്തെല്ലാം വെള്ളംതളിച്ച്, ചെളിയും മണ്ണും തുടച്ചുകളഞ്ഞു. അയാൾ ഒരുവിധത്തിൽ എഴുന്നേററിരുന്നു. താനെവിടെയാണിരിക്കുന്നതെന്നുപോലും അയാൾക്കു മനസ്സിലായില്ല. അവർ ഏറെനേരം മൗനമായി ആ ഇരുട്ടിൽതന്നെ ഇരുന്നു.

യാമങ്ങൾ ചിലതുകൂടി കടന്നുപോയി, ആ നിമിഷങ്ങളുടെ നെടുവീർപ്പുകളും രാപ്പാടികളുടെ പേർക്കിനാവുകളും കുളിർകാററിന്റെ ഞരങ്ങലും അമ്മിണിയുടെ സങ്കടങ്ങൾക്കു തീവ്രത കൂട്ടുകയാവാം. എങ്ങോ ഇരുന്ന് ഒരു വയസ്സൻ മൂങ്ങാ തുപ്പുകയും ചീററുകയും മൂളുകയും ചെയ്യുന്നതു് മാത്തന്റെ ദയനീയസ്ഥിതി കണ്ടിട്ടായിരിക്കും. അമ്മിണി അവിടിരുന്ന് ഒന്നു മയങ്ങി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിദ്രാഭാരമുള്ളവയായിരുന്നു.

കിഴക്കേ മലകളിലെ കാർമേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ ചുവപ്പുരേഖകൾ തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മയുടെ കട്ടിലിൽ ചാരിയിരുന്നു മയങ്ങുന്ന അമ്മിണിയെ മാത്തൻചേട്ടൻതന്നെ തട്ടിവിളിച്ചു അവൾ പരിഭ്രമത്തോടെ ഞെട്ടിയുണർന്നു

"മോളേ"

"ഉം"

"സാരമില്ല മോളേ! ഇതെല്ലാം ദൈവം വരുത്തിയതല്ലെ; അനുഭവിക്കാതൊക്കുമോ?" അയാൾ മൗനം ദീക്ഷിച്ചു.

"അമ്മിണീ"

"ഉം"

"നീ...കരയാണോ?"

"അപ്പാ!...നമ്മളിനി എന്നാ ചെയ്യും?" അയാളൊന്നും മിണ്ടിയില്ല. നീണ്ട നെടുവീർപ്പുകൾ മാത്രം.

"നേരം വെളുക്കാറായി" അയാൾ കിഴക്കേ മുററത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അമ്മിണി ചൈതന്യമററ ശോശാമ്മയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് നിശ്ചേഷ്ടയായി ഇരുന്നു. അവളുടെ ഹൃദയം വിങ്ങിപ്പൊട്ടാൻ ഒരുമ്പെടുകയാണ്.

ആകാശപ്പരപ്പിൽ നേരിയ പ്രകാശം പരക്കുകയും ചാരനിറമുള്ള കാർമേഘങ്ങൾക്കു രക്തവർണ്ണം കലരുകയും ചെയ്തു. അയ്യപ്പചോകോന്റെ പൂവൻകോഴി ഒന്നു കൂവി. രാത്രിയുടെ മരണകാഹളം പോലെ അതെങ്ങും മാറെറാലിക്കൊണ്ടു.

അമ്മിണി വ്യസനഭാരത്തോടെ മുററത്തിറങ്ങിനിന്നു. മഴവെള്ളമെല്ലാം വാർന്നുപോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും അങ്ങു താഴെയുള്ള ഓലിക്കടുത്തിരുന്ന് തവളകൾ കലഹമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. അവളുടെ ചട്ടയും തുണിയും തലമുടിയുമെല്ലാം മഴനനഞ്ഞ് ഈറനായി. അവൾ തന്റെ പാവപ്പെട്ട കുടിലിന്റെ മുകളിലേക്കു നോക്കി. ഏതോ പ്രേതം നിവർന്നുനില്ക്കുന്നതുപോലെയുള്ള മരക്കമ്പുകളും, അതിനടിയിൽ അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പുരയും, മേൽക്കൂരയും, മൺഭിത്തിയുമെല്ലാം അവൾ കണ്ടു. ഭിത്തിയോടു ചേർന്നുകിടക്കുന്ന മരക്കട്ടിലിലെ മൃതശരീരം, ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന മാത്തൻചേട്ടൻ, അറിയാതെ വന്ന അപകടങ്ങൾ! അതാ അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്നു.

അങ്ങു താഴെയുള്ള ഇടവഴിയിലൂടെ ആരോ ചിലർ ചിമ്മിനി വിളക്കുമായി നടന്നുപോകുന്നതു് മാത്തൻചേട്ടൻ കണ്ടു. ഏതോ

താഴെക്കാട്ടു

കുരിശുമുത്തപ്പന്റെ തിരുനാൾ

1957 മേയ് 3-ാംതീയതി വെള്ളിയാഴ്ച. പതിവുപോലെ എട്ടാമിടത്തിരുനാൾ മേയ് 10-ാംതീയതി വെള്ളിയാഴ്ച ആഘോഷിക്കുന്നതാണ്.

ടി പള്ളിവികാരി

കുന്നംകുളം ടെക്ക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ടിൽ കത്തോലിക്കാ കുട്ടികൾക്കായി നടത്തിയ ഏകാന്തധ്യാനം.

മീൻപിടുത്തക്കാർ ആറ്റിൽ പോയശേഷം തിരിച്ചുപോകുകയാണു്. അയാൾ അവരെ കൂവിവിളിച്ചെങ്കിലും അവരതു കേട്ടില്ല.

"അമ്മിണീ"

"ഉം"

"നീ അക്കരെചെന്നു് വൈദ്യൻ ചാക്കോച്ചനോടു് ഒന്നു പറ."

അവൾ കണ്ണുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു് താഴോട്ടനടന്നു. വൃക്ഷങ്ങളൊക്കെ തലകുനിച്ചുനില്ക്കുകയാണു്, അടങ്ങാത്ത ഏതോ ഖേദഭാരത്തോടെ. നേരം അല്പം വെളുത്തുവന്നതിനാൽ അമ്മിണിക്കു വഴി കണ്ടുപോകാൻ കഴിഞ്ഞു.

വൈദ്യൻ ചാക്കോച്ചൻ ഉണർന്നിട്ടില്ല. അയാളും കറമ്പിയേലിയും കുഞ്ഞുങ്ങളുമെല്ലാം ക്ലുക്കംവലിച്ചൂറുക്കമാണു്.

"ചാക്കോച്ചാ" അമ്മിണി വാതിലിൽ തട്ടിവിളിച്ചു. അയാൾ നിദ്രയിൽനിന്നുമുണർന്നു് തെല്ലു പരിഭ്രമത്തോടെ വാതിൽതുറന്നു. കണ്ണുതിരുമ്മിക്കൊണ്ടു് ഇറയത്തേക്കിറങ്ങിയതും അമ്മിണി ദിഗ്ഭ്രമിയിൽ പെട്ടതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു.

"ഉം...എന്താ അമ്മിണീ! ഇത്ര രാവിലെ?" ചാക്കോച്ചൻ ഇറയത്തുകിടന്ന ഒരു ചാരുകസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ചോദിച്ചു.

"എന്റെ...ചാക്കോച്ചാ....!" അമ്മിണി അതു പൂർത്തിയാക്കിയില്ല.

"ഉം...എന്താ?"

"...അമ്മ..."

"ങ്ങേ...ഹേ...?"

"മരിച്ചുപോയി..." അവളുടെ സ്വരം പതറിപ്പോയി. അവൾ മുഖംപൊത്തിക്കരയുവാൻ തുടങ്ങി.

"അയ്യോ...ശോശാമ്മച്ചേടത്തിയോ?" ചാക്കോച്ചൻ അവിടെത്തന്നെ മീഴിച്ചിരുന്നുപോയി. അയാൾ അമ്മിണിയുടെ മുഖത്തേക്കു സഹതാപപൂർവ്വം നോക്കി.

"എപ്പഴാ?"

അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

"അമ്മിണീ, ശെ, കരയാതെ. ങ്ങാ, എപ്പഴാ മരിച്ചതു്?"

"പാതിരാ ആയപ്പം. ആ വല്യ മഴേത്തു്."

"ശൊ, കൊള്ളാം."

"ദൈവം എന്നിട്ടും ഞങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാ."

"ഉം....അതെന്താ?"

"അമ്മ പോയ പുറകേ പെരേം തകന്നു. ആ പ്ലാവൊടിഞ്ഞു് അതിന്റെ പുറത്തു്. അപ്പനും ഞാനും അതിന്റെ അടിയിൽ."

"എന്നിട്ടു്?" അയാൾ കസേരയിൽനിന്നും പിടച്ചെഴുന്നേറ്റു.

"ഞങ്ങളുംകൂടി മരിച്ചില്ലെന്നേയുള്ളൂ." രണ്ടുമൂന്നു മുത്തുമണികൾ അമ്മിണിയുടെ കവിളിൽക്കൂടി ഉരുണ്ടു നിലത്തുവീണു.

"എന്റെ തമ്പുരാനേ."

"ചാക്കോച്ചനൊന്നു് അങ്ങോട്ടുവാ" അവൾ തിരിച്ചുനടന്നു. അമ്മിണി നെടുവീർപ്പുകളോടെ നടന്നകലുന്നതു് ചാക്കോച്ചൻ നോക്കിനിന്നു. ആ പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തെപ്പറ്റി അയാൾ എന്തെല്ലാമോ ഏറെനേരം ചിന്തിച്ചു. കറമ്പിയേലി വന്നു വിളിച്ചപ്പോഴാണു് അയാൾ ചിന്തയിൽനിന്നുമുണർന്നതു്. ആ ദരിദ്രകുടുംബത്തിൻ പറ്റിയ അപകടങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ മുക്കത്തു കൈവിരൽവച്ചുപോയി.

അമ്മിണി, തകർന്നുകിടക്കുന്ന തന്റെ കുടിലിൽ തിരിച്ചുചെന്നപ്പോഴേക്കും ചാക്കോച്ചനും കറമ്പിയേലിയും മറ്റു പലരും അവിടെ വന്നുമേന്നു. ആ ദയനീയമായ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം ആദ്യമൊന്നു ഞെട്ടാതിരുന്നില്ല. പിന്നെയും ആരൊക്കെയോ അവിടെ ഓടിക്കൂടി. നേരം നന്നേ പുലർന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോഴും, ആ വീടിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, ഏതോ നിലവിളികളും, വിങ്ങിപ്പൊട്ടലും, നെടുവീർപ്പുകളും ഉയർന്നു കേൾക്കപ്പെട്ടു.

വലിയ ആർഭാടമൊന്നും കൂടാതെതന്നെ നാട്ടുകാർക്കൂടി ശോശാമ്മയുടെ ശവസംസ്കാരം നടത്തി. ആ പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ നിത്യമായ വേർപാടിൽ നിഷ്കൃപടമായി വിങ്ങിക്കരയുവാൻ രണ്ടുമൂന്നു ഹൃദയങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റു ചിലർ ആ നിമിഷങ്ങളിൽ ശോകരസം മുഖത്തു കാണിച്ചതുമാത്രം.

അമ്മിണി തന്റെ പ്രിയങ്കരിയായ മാതാവിന്റെ കുഴിമാടത്തുങ്കലിരുന്നു് വളരെനേരം കരഞ്ഞു. ഒരുപിടി കാട്ടുപൂക്കൾ പറിച്ചു്, അവൾ മൂടുള്ള കണ്ണുനീർത്തുള്ളികളോടെ ആ പുതുമണ്ണിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഒരു മകൾ തന്റെ വത്സലജനനിക്കു അവസാനമായി നൽകുന്ന വിലയേറിയ ഉപഹാരം! ആ ശവകുടീരം തന്നോടു ഏതോ വേദനയുടേയും പ്രതീക്ഷകളുടേയും നൂറുനൂറുകായ്ങ്ങൾ മൂകഭാഷയിൽ പറയുന്നതുപോലെ അവൾക്കുതോന്നി. (തുടരും)

വിമർശനപംക്തി

മാർപ്പാപ്പാമാരെപ്പറ്റി

(തുടർച്ച)

നമുക്കു മി. വി എം. മാത്യുവിന്റെ ആരോപണങ്ങളെപ്പറ്റിതന്നെ സത്യസന്ധമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്താം.

ചോദ്യം 1:- "ഗ്രീഗറി അഞ്ചാമൻ മാപ്പാപ്പാ ജോൺ പതിനാറാമൻ പാപ്പായോടു ചെയ്ത ക്രൂരകൃത്യം എന്തു്?"

പ്രൈമറിക്ലാസുകളിലെ കുട്ടികളുടെ വാർഷികപരീക്ഷയ്ക്കു ചോദിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള ഈ ചോദ്യത്തിനു എന്തൊരു സമാധാനമാണു നൽകേണ്ടതു്? എ. ഡി. 996 മുതൽ 999 വരെ തീരുസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന മാപ്പാപ്പായാണു് ഗ്രീഗറി അഞ്ചാമൻ. ഇനി ജോൺ മാപ്പാപ്പായെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ ജോൺ 15-ാമൻ 985 മുതൽ 996 വരെയാണു സഭാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചതു്. പിന്നെ ഒരു ജോൺ മാപ്പാപ്പാ സഭാഭരണം ഏല്ക്കുന്നതു് 1003 ലാണു്. 999-ൽ മരിച്ച ഗ്രീഗറി അഞ്ചാമനു 1003-ൽ മരിച്ച ജോൺ പാപ്പായോടു ഒരു ക്രൂരകൃത്യവും ചെയ്യുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. ഗ്രീഗറിമാപ്പാപ്പായ്ക്കു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ തരപ്പെട്ടുന്നതു ജോൺ 15-ാമൻ വരെയുള്ള മാപ്പാപ്പാമാരോടാണു്; (പക്ഷെ അതു് അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ) ശ്രീ മാത്യുവിന്റെ ചോദ്യമാകട്ടെ ജോൺ 16-ാമനെപ്പറ്റിയാണു്. ഗ്രീഗറി അഞ്ചാമനൊപ്പം ജോൺ 16-ാമൻ എന്നൊരാളും റോമാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്നു എന്നാണോ മാത്യുവിന്റെ വാദം?

ഗ്രീഗറി അഞ്ചാമന്റെ ഭരണകാലത്തു ക്രീസെൻഷ്യസ് നൃമെൻടാന്യസ് എന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയവിപ്ലവകാരി റോമയിലുണ്ടായിരുന്നു. ജർമ്മൻചക്രവർത്തിയായ ഓട്ടോയ്ക്കു എതിരായി കലഹമുണ്ടാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ തൊഴിൽ. ഓട്ടോയുടെ ഒരു ബന്ധുവും ഓട്ടോയെ ചക്രവർത്തിയായി കിരീടധാരണം ചെയ്തയാളുമായ ഗ്രീഗറിമാപ്പാപ്പായ്ക്കെതിരായി ജോൺ ഫിലഗാത്തസ് എന്നയാളെ ജോൺ പതിനാറാമൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു എതിർപാപ്പായായി ക്രീസെൻഷ്യസ് അവരോധിച്ചു. ഈ നാമമാത്രപാപ്പായെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കണം ശ്രീ മാത്യു സംശയം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ആയാളോടു ഗ്രീഗറിമാപ്പാപ്പായാതൊരു ക്രൂരകൃത്യവും ചെയ്തിട്ടില്ല.

ക്രീസെൻഷ്യസ് കലഹം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഓട്ടോ ചക്രവർത്തി ഒരു വമ്പിച്ച സേനയുമായി റോമയിലെത്തി ക്രീസെൻഷ്യസിനെ തടവുകാരനാക്കി. ചക്രവർത്തി വരുന്നെന്നു അറിഞ്ഞപ്പോഴേ "ജോൺ പതിനാറാമൻ" റോമയിൽ നിന്നു പലായനംചെയ്തിരുന്നു. ഓട്ടോയുടെ ഭടന്മാർ പുറകെ എത്തി ആയാളെ റോമയിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ആയാളുടെ നാക്കും മൂക്കും കണ്ണും കാതും വിജയോന്മത്തരായ ആ ഭടന്മാർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഗ്രീഗറിമാപ്പാപ്പാ, ജോണിന്റെ പാപ്പാവേഷം താഴെ വെപ്പിക്കുകയും ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിൽ ജീവിതശിഷ്ടം കഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുകയുംചെയ്തു. പക്ഷെ ഉദ്ധതനായ ജോൺ വീണ്ടും പാപ്പായുടെ വേഷവും ധരിച്ചു് റോമയിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ഗ്രീഗറിയാകട്ടെ ജോണിന്റെ പേപ്പൽവസ്ത്രങ്ങൾ പരസ്യമായി അഴിപ്പിച്ചശേഷം മടക്കിഅയച്ചു. ഒരു കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റിയാണു് ജോണിനെ തിരികെകൊണ്ടുപോയതു്.

For Favours Received
T. K. Katharine,
Porkulam

ഇതിൽനിന്നു ഗ്രീഗറിമാപ്പാപ്പാ ജോണിനോടു യാതൊരു ക്രൂരകൃത്യവും കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ജോണിനോടു ക്രൂരമായി പെരുമാറിയതും ആയാളെ അംഗഹീനനാക്കിയതും ഓട്ടോചക്രവർത്തിയുടെ ഭടന്മാരാണു്. ഇന്നു നോക്കുമ്പോൾ അതൊരു ക്രൂരകൃത്യമായി നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ആ കാലഘട്ടത്തിലെ യുദ്ധസമ്പ്രദായവും ഭണ്ഡനീതിയുമറിയാവുന്നവർക്കു അതിൽ അത്ഭുതം തോന്നുകയില്ല എന്തിനു പത്താംനൂറ്റാണ്ടിലേക്കു പോകുന്നു? 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ കൈവെട്ടുക, ജീവനോടെ മരത്തിൽ തറയ്ക്കുക, ആനക്കാലിൽ കെട്ടുക മുതലായ ശിക്ഷകൾ നടത്തിയിരുന്നില്ലേ? അക്കാലത്തെ ദണ്ഡനീതിയനുസരിച്ചു് അതൊരു തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ കൊലപാതകികളെ തൂക്കിക്കൊല്ലാറുണ്ടല്ലോ. ഒന്നോ രണ്ടോ നൂറ്റാണ്ടു കഴിയുമ്പോൾ ഇത്തരം വധശിക്ഷ അതിക്രൂരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായി അന്നുള്ളവർക്കു തോന്നിയേക്കാം.

മാപ്പാപ്പാ എന്ന നിലയിൽ, തന്റെ സ്വാധീനശക്തി ഉപയോഗിച്ചു് ഗ്രീഗറിക്കു വേണമെങ്കിൽ ഇതിനെ തടയാമായിരുന്നുവെന്നു ഇന്നു നമുക്കു വാദിക്കാം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പ്രശംസനീയമായ ഒരു മഹാമനസ്കതയാകുമായിരുന്നു. ജോണിനോടു ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾ ഗ്രീഗറിയുടെ അറിവോടുകൂടിയായിരുന്നുവെന്നതിനു യാതൊരു തെളിവുമില്ല. അറിവോടുകൂടിയായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ക്രൂരചിത്തനായിരുന്നുവെന്നു് ഇന്നത്തെ മാനദണ്ഡംവച്ചു നമുക്കു പറയാമായിരുന്നു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ഒരു ക്രൂരനായിരുന്നാൽതന്നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തിനു അതൊരു പ്രതിബന്ധമാകുമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ സ്വഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ചല്ലല്ലോ പാപ്പാസ്ഥാനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എതിരാളികളോടു ക്രൂരമായി പെരുമാറണമെന്നു് സഭയെ ഔദ്യോഗികനിലയിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു ഗുരുതരമായ ഒരു തെറ്റാകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുവെന്ന ശത്രുക്കൾക്കുപോലും വാദമില്ല. ഇന്നു നമുക്കു അറിയാവുന്നിടത്തോളം രേഖകൾ കൊണ്ടു് ഗ്രീഗറി യാതൊരു ക്രൂരകൃത്യവും ചെയ്തതായി തെളിവില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണു്.

ചോദ്യം 2:- "തെയൊദോരാ, മൊറോസിയാ എന്ന സ്ത്രീകൾ റോമാസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഭാഗം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ലീയോ ആറു്, സ്റ്റീഫൻ ഏഴു്, ജോൺ പതിനൊന്നു്...."

ഇതൊരു കുസൃതിചോദ്യമാണെന്നു സമ്മതിക്കുകതന്നെവേണം. ഇൻഡ്യയെ ഭരിക്കുന്നതു് ഇൻഡ്യൻ പ്രസിഡന്റാണു്. പക്ഷെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചാണു് പ്രസിഡന്റു ഭരിക്കുന്നതു്. പാർലമെന്റിന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ചാണു് പ്രധാനമന്ത്രി പ്രസിഡന്റിനെ ഉപദേശിക്കുന്നതു്. പാർലമെന്റിന്റെ തീരുമാനം അതിലെ ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവുമാണു്. അംഗങ്ങളാകട്ടെ അവരെ തിരിഞ്ഞെടുത്തയച്ച സമ്മതിദായകന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണു് വയ്പു്. ഈ നിലയിൽ ഇൻഡ്യയുടെ ഭരണത്തിൽ ഇൻഡ്യയിലെ വോട്ടറന്മാർ പങ്കുവഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. അതു ജനാധിപത്യവഴിക്കുമാണു്. എന്നാൽ ജനാധിപത്യമല്ലാതെ രാജാധിപത്യമോ ഏകാധിപത്യമോ നിലവിലുള്ളിടത്തും ഇത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടു്. അവിടേയും വോട്ടറന്മാരും പാർലമെന്ററും ഭരണത്തലവന്മാരെ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടാവും. അവർക്കും വേണമെങ്കിൽ ഭരണത്തിൽ തങ്ങൾ ഭാഗഭാക്കിത്വം വഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം.

എന്നാൽ അവിടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം ഉണ്ടോ? പാർലമെന്ററിനേറെയൊ മന്ത്രിസഭയുടേയൊ ഉപദേശം സ്വീകരിപ്പാൻ ഭരണത്തലവൻ അവിടെ ബാദ്ധ്യസ്ഥനല്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഭരണത്തലവന്മാർ മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു തന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ നല്ലതാണെന്നു തനിക്കു ബോദ്ധ്യമാകുന്നതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും. തന്മൂലം അത്തരം അഭിപ്രായസ്വീകരണത്തെ ഭാഗഭാഗിത്വമായി കണക്കാക്കുന്നതു് അബദ്ധമായിരിക്കും. കത്തോലിക്കാസഭ ഒരു ജനാധിപത്യസംഘടനയല്ല. സഭയുടെ ഭരണത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ തന്റെ ആലോചനക്കാരുടേയും സുഹൃത്തുക്കളുടേയും അഭിപ്രായം ആരായുന്നുണ്ടായിരിക്കും; ചിലപ്പോൾ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുമുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മാപ്പാപ്പായ്ക്കാണു്. ആ ഉത്തരവാദിത്വം മാപ്പാപ്പാ വഹിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം മറ്റാരെങ്കിലും റോമാഭരണത്തിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിനു് അർത്ഥമില്ല.

ചോദ്യത്തിൽ പറയുന്ന തെയൊദോരാ ആരാണെന്നു വ്യക്തമല്ലാ. ആ പേരിൽ അനേകംപേർ യൂറോപ്യൻ ചരിത്രത്തിൽ ഖ്യാതരായിട്ടുണ്ടു്. 931 മുതൽ 936 വരെ കത്തോലിക്കാസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന 11-ാംയോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പായുടെ അമ്മയാണു മൊറോസിയാ. അക്കാലത്തു് ഇവർ റോമായുടെ ഭരണകർത്രിയായിരുന്നു. പോപ്പുൽതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തന്റെ പുത്രനെ മാപ്പാപ്പായായി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ മൊറോസിയാ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയെന്നാണു ചിലരുടെ ആക്ഷേപം. ഈ ആക്ഷേപത്തെ സാധൂകരിക്കത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അതു ശരിയാണെന്നു വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ 11-ാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പായുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു മുറപ്രകാരം നടന്നതാണെന്നുള്ളതിൽ ആക്ഷേപമില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുൻപു മൊറോസിയാ എന്തെങ്കിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നാൽത്തന്നെ, മുറപ്രകാരം നടത്തപ്പെട്ട തിരഞ്ഞെടുപ്പു അസാധുവാകുന്നു

(ശേഷം 4-ാംപേജിൽ)

സ്നേഹനാഥൻ രചിച്ച അത്ഭുതഗ്രന്ഥം

(ഫാദർ ലാസർ സി. ഡി., ബി. എ., എൽ. റ്റി.)

"അവൻ പ്രവർത്തിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും തുടങ്ങി" എന്നാണല്ലൊ സ്നേഹനാഥനെക്കുറിച്ചുള്ള ദിവ്യോക്തി. മുപ്പതു വർഷം പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ചശേഷമാണ് അവിടുന്നു അവയെ പ്രസംഗിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്നതു്. സ്വജീവിതത്തേയോ, പ്രസംഗപരമ്പരകളേയോ അത്ഭുതപ്രവർത്തികളേയോ എഴുതി വയ്ക്കുവാൻ അവിടുന്നു യത്നിച്ചില്ല. സുവിശേഷകരും ശ്ലീഹന്മാരും അത്യാവശ്യം വേണ്ടവ ഭാവികാലത്തേക്കായി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുമെന്നു അവിടുത്തേക്കു അറിയാമായിരുന്നു എന്നാൽ അവ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അക്ഷരജ്ഞാനം വേണം. എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർ എന്തു ചെയ്യും? വി. ലിഖിതങ്ങൾ അവർക്കു മുതലിടപ്പെട്ട പുസ്തകമായിരിക്കയില്ലെ? സ്നേഹനാഥൻ ചിന്തിച്ചു. ആകയാൽ പണ്ഡിതനും പാമരനും ഒരുപോലെ പാരായണം ചെയ്യാവുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ അവിടുന്നു തീർച്ചയാക്കി. ഇതിന്റെ രചനയ്ക്കായി തന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിലെ ചില മണിക്കൂറുകളെ ദിവ്യബോധജ്ഞാനം മാറ്റിവച്ചതു.

തദ്സമയം തോട്ടത്തിൽവച്ചു് പീഡാനുഭവങ്ങൾ സമാരംഭിച്ചപ്പോൾ ഈശോ ഈ ഗ്രന്ഥരചനയിൽ ഏർപ്പെട്ടുവെന്നു പറയാം. അതു എഴുതി പൂർത്തിയാക്കിയതു "എല്ലാം നിറവേറി. പിതാവേ, അങ്ങേ തൃക്കരങ്ങളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ കയ്യാളിക്കുന്നു" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു അവസാന ശ്വാസം വിട്ടപ്പോഴത്രെ. ഈ ഗ്രന്ഥത്താളുകൾക്കായി ആട്ടിൻ തൂകലോ പാപ്പിരസോ അവിടുന്നു സ്വീകരിച്ചില്ല, സ്വപൂമേനി അതിനായി ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുകയത്രെ ചെയ്തതു്. തന്റെ പാവന മൂടുനിണത്തിൽ ഉല്ലേഖിതങ്ങളായിരിക്കണം അതിലെ എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളും വിസർഗ്ഗങ്ങളുമെന്നു അവിടുത്തേക്കു നിർബന്ധമായിരുന്നു. എഴുതുകോലുകളായി അവിടുന്നു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയവയിൽ ചിലതുമാത്രമാണു് വടികളും, കൊടാവുകളും, ക്ഷുത്തുമുള്ളുകളും, കാരിരുമ്പാണികളും. നോക്കണം, സ്നേഹനാഥൻ രചിച്ച വിസ്മയാവഹമായ ഗ്രന്ഥം, അവിടുത്തെ സ്നേഹസ്മാരകം, കുരിശുരൂപം.

ഈ ദിവ്യഗ്രന്ഥമല്ലയോ, അമ്മമാർ തങ്ങളുടെ പിഞ്ചുപൈതങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ആദൃമായി നിവർത്തി വയ്ക്കുന്നതു്. അവർ തങ്ങളുടെ അരുമസന്താനങ്ങൾക്കു അതിലെ ഓരോ അക്ഷരവും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കും. പിഞ്ചുനേത്രങ്ങൾ അവ ഓരോന്നും വിസ്മയപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കും. ശിശുക്കളുടെ മനോമുകുരത്തിൽ അവ ഇങ്ങനെ മുദ്രിതങ്ങളായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവ എളുപ്പത്തിൽ മായ്ക്കപ്പെടുകയില്ല. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അവർക്കിതു വലിയവലിയ അനുഗ്രഹപ്രവാഹങ്ങളുടെ വറ്റാത്ത ഉറവകളായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

എല്ലാ പ്രായക്കാർക്കും എല്ലാവിധ ജീവിതക്കാർക്കും, അക്ഷരജ്ഞാനം അല്പംപോലും ഇല്ലാത്തവർക്കും വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഏകഗ്രന്ഥമാണിതു്. വൃദ്ധരും വൃദ്ധകളും ഇതു കൈയിൽനിന്നു താഴെ വയ്ക്കുകയില്ല. മരണാസന്നർ തങ്ങളുടെപക്കൽ നിന്നു അല്പനേരത്തേക്കുപോലും മാറുവാൻ സമ്മതിക്കയില്ല ഈ ദിവ്യഗ്രന്ഥത്തെ. സ്വന്തങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കയിൽ മരണവേദനപോലും സഹനീയമായി അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുകയാണു്. തദ്വാരാ സ്നേഹപാരവശ്യത്തോടെ അവർ ഈ പുസ്തകമെടുത്തു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു മുംബിച്ചു കൃതാർത്ഥരാകുന്നു. മാത്രമല്ല അന്ധകാരശക്തികളോടുള്ള അവസാന സമരം വിജയപ്രദമാക്കുവാൻ അവർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെയത്രെ ആശ്രയിക്കുന്നതു്.

കൂടാതെ ഓരോരുത്തർക്കും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ കാണാം താന്താങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഒന്നും വിടാതെ എല്ലാംതന്നെ ഈ അത്ഭുതഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അതിൽനിന്നു ആക്കം വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളുടെ എണ്ണവും ഭയാനകതവും. ആകയാൽ അനുതാപക്കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുക്കാതെ ഈ ഗ്രന്ഥപാരായണം തുടരുക ഒരു ക്രൈസ്തവനും സാധ്യമല്ല. ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യുന്നവനിൽ ഒന്നിനൊന്നു പാപങ്ങളുടെമേൽ വെറുപ്പും അനുതാപവും, സ്നേഹനാഥന്റെനേരെ സഹതാപവും സ്നേഹാർദ്രതയും വർദ്ധമാനമായിവരുന്നതാണു്. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്തിൽ വളരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരോടു ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കുവാൻ വിശുദ്ധാത്മാക്കൾ ഉപദേശിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ഇതാണു്. കഷ്ടാനുഭവസ്മരണ വിശേഷവിധിയായി അനുസ്മരിക്കപ്പെട്ട ഘട്ടമാണല്ലൊ അമ്പതുനോമ്പുകാലം. ഇക്കാലമത്രയും ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം സശ്രദ്ധം നാം പാരായണം ചെയ്യുക. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു വായിച്ചുനോക്കുക. അപ്പോൾ നമുക്കു മനസ്സിലായി എത്ര അമൂല്യമായ ഒരു നിധിയാണു് കുരിശുരൂപം വഴിയായി സ്നേഹനാഥൻ നമുക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു്. തിരുസ്സഭയിലെ രണ്ടു മല്പാന്മാർ തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്. "നിങ്ങൾക്കിത്രജ്ഞാനമെല്ലാം എവിടെ നിന്നു?" വി. തോമ്മാ ഒരിക്കൽ വി. ബൊനവന്തുരായോടു ജിജ്ഞാസാപൂർവ്വം ചോദിച്ചു. ആവർത്തിച്ചുള്ള മുംബനത്താൽ തേഞ്ഞുപോയിരുന്ന കുരിശുരൂപം കാണിച്ചുകൊണ്ടു ആ വിശുദ്ധൻ പ്രതിവചിച്ചു. "ഇതാണു് എന്റെ ദിവ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം" എന്നു്. ആകയാൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ എണ്ണവും ഗുരുലഘുതയും ദിവ്യരക്ഷകന്റെ സ്നേഹാർദ്രതയും തൃശ്ചരണസന്നിധതയും ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ മഹനീയ തത്വങ്ങളും ഏറ്റവും ഹൃദയാവർജ്ജകമാംവണ്ണം രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ചെറുഗ്രന്ഥമാണു് കുരിശുരൂപം. വിജ്ഞാനത്തിലും വിശുദ്ധിയിലും അതിശീഘ്രം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനു എളുപ്പമുള്ള മാർഗ്ഗമാണു് ഈ അത്ഭുതഗ്രന്ഥപാരായണം, കുരിശുരൂപത്തിൻ മുമ്പിലുള്ള ധ്യാനം.

—o—

(2-ാം പേജു് തുടർച്ച)

നിലനിന്നതിനുപകരം ബറാബാസിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നിറക്കുവാൻ റോമന്മാരെ നിർബന്ധിക്കുകയാണാവശ്യം." എസ്രായ പ്രസ്താവിച്ചു.

സംഭാഷണം അപകടമാർഗ്ഗത്തിൽ തിരിയുന്നുവെന്നുകണ്ടു് ചിലർ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയി. മറ്റു ചിലർ സഹതാപപൂർവ്വം ഉപദേശംനൽകി: "കേൾക്കാത്തവിധം സൂക്ഷിച്ചു സംസാരിക്കൂ."

എസ്രാ അവജ്ഞാപൂർവ്വം നിലത്തേക്കു തുപ്പി, സ്ഥലംവിട്ടു. കാരാഗൃഹവാതിൽ കാണാൻ കഴിയുംവിധം ഒരുപവീഥിയിലെത്തി ആ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി അയാൾക്കു വെറുപ്പുവർദ്ധിച്ചു. നസ്രായന്റെ ഭാഗംപിടിച്ചു് വാദിക്കുവാനിടയായതെങ്ങനെയെന്നയാൾ വിസ്മയിച്ചു. നസ്രായനിൽ വെച്ചിരുന്ന ശരണം അസ്ഥാനത്തായതുനിമിത്തവും, ഉന്നതാചാര്യന്മാരുടെ പരിഹാസപ്രകടനത്തിനു ഈശോ ശബ്ദരഹിതനായി കീഴ്പ്പെട്ടതുകൊണ്ടും, എസ്രായ്ക്കു ദ്രോഹത്തിന്റെ പേരിൽ സാക്ഷാൽ പരിഭവം തോന്നിയിരുന്നു. എങ്കിലും ചതുരാങ്കണത്തിലെ ജനക്കൂട്ടം, ബറാബാസിനെ പരിത്യജിച്ചു ആ കൂട്ടംതന്നെ, അവരുടെ സ്വജനങ്ങളിൽപ്പെട്ട പല രോഗികളേയും മൃതന്മാരേയും സ്വസ്ഥരാക്കിയ ആ ദേഹത്തിന്റെ വധംകണ്ടു് രസിക്കുകയും വിജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് എസ്രായ്ക്കു അസഹനീയമായിരുന്നു. ഉന്മേഷരഹിതനായി ഓരോന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് എസ്രാ കുറേനേരം ഒരു വീടിന്റെ പടിക്കൽ ഒരു തൂണിൽ ചാരിനിന്നു. അപ്പോൾ അങ്കണത്തിൽനിന്നു് ഒരു ശബ്ദയുടെ സ്വരംകേട്ടു് കാര്യമെന്തെന്നറിയുവാൻ അങ്ങോട്ടുപോയി.

അങ്കണത്തിലെ ജനക്കൂട്ടം ഇതിനിടയിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചു. അരമനയ്ക്കുമുമ്പു്, കാവൽഭടന്മാർ ഉന്തിയ വാളോടുകൂടി ജനങ്ങളുടെ തിക്കും തിരക്കും ഒഴിച്ചു് സൂക്ഷിച്ചു് ഏതാനുംഭോഗമല്ലാത്തതെല്ലാം ജനനിബിഡമായി. ഒരു മേനാവു അരമനവാതലിങ്കലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ നിന്നു ഒന്നാംശണത്തിൽപ്പെട്ട പുരോഹിതൻ ശിമയോനിറങ്ങി ജനാവലിയെ അഭിസംബോധനംചെയ്തു് ഒരു പ്രസംഗംനടത്തി. നസ്രത്തിലെ ഈശോനാമധാരിയായ കുറുക്കന്റെ വധശിക്ഷയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ വിധിക്കപ്പെട്ടവനും, പ്രഭാതത്തിൽതന്നെ ശിക്ഷ നടക്കുമെന്നുമായിരുന്ന പ്രസംഗസാരം. പ്രശംസാപരമായ ആർപ്പുവിളി ജനസംഘത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത ജയോൽഘോഷങ്ങൾക്കിടയിൽ രണ്ടു ലേവ്യരാൽ അനുഗതനായ ശിമയോൻ പുറത്തെ കോണിപ്പടികൾ കയറി പ്രൊക്കുറയിറ്റരുടെ ആഫീസിൽ പ്രവേശിച്ചു. (തുടരും)

ചോദിച്ചാൽ പറയാം

99. ചോ: കത്തോലിക്കാസഭ എല്ലാ ദിവസവും ഓരോ പുണ്യവാന്റെയോ പുണ്യവതിയുടെയോ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. പിന്നെ എന്തിനാണു് സകല പുണ്യവാന്മാരുടേയും തിരുനാൾ കൊണ്ടാടുന്നതു്?

(ടി. ജെ. വി. പാലാ)

ഉ: കത്തോലിക്കാസഭ എല്ലാ ദിവസവും ഓരോ പുണ്യവാന്റെയൊ പുണ്യവതിയുടേയൊ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. മിക്കദിവസവും ഒന്നിലധികം പുണ്യവാന്മാരുടെ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതാണു കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുക. ദേശഭേദമനുസരിച്ചും ഇതു വ്യത്യാസപ്പെട്ടവരാം. ഉദാഹരണമായി ജൂലൈ മൂന്നാംതീയതി നാം മാത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ദുക്റാനത്തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ റോമൻകലണ്ടർ അനുസരിച്ചു് യൂറോപ്പിൽ വിശുദ്ധ ലിയോ പാപ്പായുടെ തിരുനാളാണു ആഘോഷിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ കർത്താവിനേയും മാതാവിനേയും അപ്പസ്തോലന്മാരേയും സംബന്ധിക്കുന്ന തിരുനാളുകൾ മാത്രമേ ഏതാണ്ടു സാർവ്വത്രികമായി ആഘോഷിക്കുന്നുള്ളൂ.

ദിവസം ഒന്നു എന്ന കണക്കിനു 365 പുണ്യവാന്മാരുടേയും പുണ്യവതികളുടേയും തിരുനാളല്ലേ ആഘോഷിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ആയിരക്കണക്കിനു പേരുവിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുണ്യവാന്മാരും പുണ്യവതികളുമുണ്ടു്. ഇവരുടെയെല്ലാം തിരുനാൾ ആണ്ടുവട്ടത്തിൽ ആഘോഷിക്കുകയെന്നതു സാദ്ധ്യമല്ല. ആകയാൽ സകല പുണ്യവാന്മാരുടേയും ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുന്നതിനു നവമ്പർ 1-ാം തീയതി തിരുസഭ ഒരു പ്രത്യേകതിരുനാൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്തിനാണു് ഈ തിരുനാൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന ചോദ്യത്തിനു "വലിയ വേദോപദേശം" നൽകിയിരിക്കുന്ന മറുപടി ഇവിടെ പകർത്താം.

"തിരുസഭ സകല പുണ്യവാന്മാരുടേയും പെരുനാൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്(1) ഭൂലോകത്തിൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷികളെ ശ്രുദ്ധീകരിക്കുകയും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹിമയാൽ അവരെ മുടിധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കർത്താവിനെ സ്തുതിച്ചു അങ്ങേക്കു സ്തോത്രംചെയ്യാനും; (2) ആണ്ടിനിടയ്ക്കു തനതുപെരുനാൾ ഇല്ലാത്ത പുണ്യവാന്മാരെക്കൂടെയും ഈ ദിവസത്തിൽ ബഹുമാനിക്കുവാനും; (3) മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കകൊണ്ടു് അധികം ധാരാളമായ വരപ്രസാദം ലഭിക്കാനും; (4) ആണ്ടിനിടയ്ക്കു പുണ്യവാന്മാരുടെ പ്രത്യേക പെരുനാളുകളിൽ നാം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അപരാധങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനും; (5) എല്ലാ പ്രായത്തിലും സ്ഥിതിയിലും വർഗ്ഗത്തിലുംപെട്ട ഇരുവളരെ പുണ്യവാന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്താലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തിന്റെ വിചാരത്താലും അധികം വലിയ പുണ്യത്തിനു നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു് ധൈര്യപ്പെടുത്താനും വേണ്ടിയാണു്." (പുറം 276—277)

100. ചോ: മഹറോൻശിക്ഷ നൽകുന്നതു് എതെല്ലാം കുറ്റങ്ങൾക്കാണു്? അതു നൽകുന്നതിനു അധികാരമുള്ളവർ ആരെല്ലാം? മഹറോൻശിക്ഷ ലഭിച്ച ഒരു കത്തോലിക്കനു മനസ്താപമുണ്ടെങ്കിൽ തിരുസഭ അയാളെ തിരിച്ചെടുക്കുമോ?

(ജെ. സി. വാഴക്കുളം)

ഉ: മഹറോൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വിച്ഛേദിക്കുക (Ex-Communicate) എന്നാണർത്ഥം. ക്രിസ്തു സഭയെ ഒരു മുന്തിരിച്ചെടിയോടു ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കേടുവന്ന ഒരു കമ്പിനെ ചെടിയിൽനിന്നും ചേദിച്ചുകളയുന്നതുപോലെ, സഭയിലെ ഒരു അംഗത്തെ സഭയിൽനിന്നും പുറത്തുതള്ളുക. ഇതു് സഭയുടെ ഒരു നിയമമാണു് 2257 മുതൽ 2267 വരെയുള്ള കാനൻനിയമങ്ങളിൽ ഇതുസംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണുള്ളതു്.

കുപ്രസിദ്ധ പാപികളെയാണു് ഇങ്ങനെ മഹറോൻമൂലം സഭയുടെ സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തള്ളിക്കളയുന്നതു്. രണ്ടു ഉദ്ദേശ്യങ്ങളാണു് ഈ ശിക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ സഭയ്ക്കുള്ളതു്. ഒന്നാമത്തേതു്, പാപിക്കു് ആയാൾ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗർഹ്യാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഒരു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുക. പാപി സ്വന്തപാപങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സുപിച്ചു് ദൈവവുമായി രമ്യപ്പെടാത്തപക്ഷം, ആയാളുടെ ആത്മാവു നിത്യമായി നശിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന വസ്തുത അയാളെ ധരിപ്പിക്കുക. എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള ഉപദേശങ്ങളും പ്രേരണകളും പ്രയോജനപ്പെടാതെ വരുമ്പോഴാണു് സഭ ഈ നടപടി സ്വീകരിക്കാറുള്ളതു്.

രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശ്യം മറ്റുള്ളവർക്കു ഒരു സന്മാതൃക നൽകുകയെന്നതാണു്. തഴക്കപ്പാപികളെ ശിക്ഷിക്കാതെ, അവരുടെ പാപത്തിൽ തുടർന്നുപോകുന്നതിനു അനുവദിച്ചാൽ, മറ്റുള്ളവർക്കു് അതു ഇടർച്ചയ്ക്കും ദുർമ്മാതൃകയ്ക്കും കാരണമായിത്തീരാവുന്നതാണു്. പ്രത്യേകിച്ചു് സാമുദായികമായി ഉയർന്ന നിലയിലുള്ളവരാണു് ഇത്തരം പാപികളെങ്കിൽ ഈ അപകടം കൂടുതലായുണ്ടായെന്നുവരാം. അതുപോലെതന്നെ, അത്തരം പാപികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾമൂലം, വിജ്ഞാനല്ലാത്ത സാമാന്യജനങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകുവാനും ഇടയുണ്ടു്. അതു തടയുന്നതിനും മഹറോൻശിക്ഷ സഹായിക്കുന്നതാണു്.

ഒരാളെ സഭയുടെ സംസർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വിച്ഛേദിക്കുവാനുള്ള അധികാരം സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ മാപ്പാപ്പായ്ക്കും, അദ്ദേഹത്താൽ അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർക്കുമുള്ളതാകുന്നു. കാനൻനിയമങ്ങളിൽ ഇവ കണ്ടിപ്പിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മഹറോൻശിക്ഷ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനോ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനോ, ഒരു വൈദികനേയൊ മറ്റാരെയെങ്കിലുമോ ചുമതലപ്പെടുത്തുവാൻ മാപ്പാപ്പായ്ക്കോ മെത്രാന്മാർക്കോ സാധിക്കും. പക്ഷെ ശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നതു് സഭയുടെ—സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ മാപ്പാപ്പായുടെ—നാമത്തിലാകുന്നു.

തന്നോടു മത്സരിക്കുകയും ശാഠ്യംകാണിക്കുകയും, തഴക്കദോഷങ്ങളിൽനിന്നു പിന്തിരിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മക്കൾക്കു സഭ കൊടുക്കുന്ന ഏറ്റവും കഠിനവും ഭയങ്കരവുമായ ഒരു ശിക്ഷയാകുന്നു മഹറോൻ എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഏതൊരു കത്തോലിക്കനും ഏറ്റവും ഭയപ്പെടേണ്ട ഒരു ശിക്ഷയാകുന്നു ഇതു്. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെ ദുഷ്കരാക്കപ്പെടുന്നവർ തിരുസഭയുടെ അമൂല്യമായ ബന്ധാഗാരത്തിനു് അവകാശികളല്ലാതായിത്തീരുകയാണു്. സഭയുടെ പരസ്യപ്രാർത്ഥനകളുടേയും കൂദാശകളുടേയും ബന്ധുവിമോചനങ്ങളുടേയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്കു ലഭിക്കാതെപോകുന്നു. മാത്രമല്ല അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു ക്രിസ്തീയശവസംസ്കാരം ലഭിക്കുന്നതുമല്ല

സഭ ഒരാളെ മഹറോൻ ചൊല്ലുമ്പോഴും അയാൾ നിത്യമായി നശിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. തന്മൂലം അവർ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു് പുണ്യവാന്മാരുടെ അന്യോന്യസഹായാനുഭവത്തിൽ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള വരപ്രസാദം അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതിലേക്കു സഭ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അവരെ ഉപദേശിക്കുവാനും സഭ തന്റെ മക്കളെ ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, പശ്ചാത്തപിച്ചു തിരിച്ചുവരുന്നവരെ, ധൂർത്തപുത്രനെ ആയാളുടെ പിതാവെന്നപോലെ, സഭ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മഹറോൻശിക്ഷയോറ ഒരാളെ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു മനസ്താപം അനുപേക്ഷണീയമാണു്. പക്ഷെ മനസ്താപംമാത്രം മതിയായെന്നു വരികയില്ല. ആയാളുടെ കുറ്റത്തിന്റെ തരഭേദമനുസരിച്ചു് ചിലപ്പോൾ പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കും.

Wednesday
May 1
1957

THE SATHYADEEPAM

(ESTD. 1927)
BROADWAY—ERNAKULAM (KERALA STATE)

Reg. No. M. 2293
Vol. 30
No. 36

ബാ ല രം ഗം

മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ഈശോ

മേരി:- അമ്മച്ചീ, ഇന്നു പള്ളിയിലെ കുമ്പസാരം മനോഹരമായിരുന്നു. രാത്രി അമ്മച്ചി പോന്നില്ലല്ലോ. ഞങ്ങൾ അതു നല്ലവണ്ണം കണ്ടു.

അമ്മച്ചി:- ഇതെന്താണ് ഇത്ര മനോഹരമായി അവിടെ കണ്ടതു?

മേരി:- വലിയ അൾത്താര ഒരു വീരിയിട്ടു മറച്ചിരുന്നു. അച്ചന്മാർ പുറത്താണു വന്നുനിന്നതു. ഞാൻ പേടിച്ചു, നമ്മുടെ നല്ല അൾത്താരയ്ക്കെന്തുപറ്റിയെന്നു.

അമ്മച്ചി:- എന്നിട്ടോ?

മേരി:- കുറച്ചു പാട്ടുകളെല്ലാം പാടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ വീരിയങ്ങുമാറി. എന്തൊരു ഭംഗി! നല്ല പ്രകാശം. ഒരു കാട്ടുകണക്കെ മരങ്ങളും ഒരു പാറക്കെട്ടും. പെട്ടെന്നു പാറ അങ്ങു പൊട്ടിവീഴുന്നപോലെ ഒരു കല്ലു മറിഞ്ഞുവീണു. അപ്പോഴതാ ഈശോയുടെ രൂപം പ്രകാശത്തിനിടയിൽ പൊന്തിവരുന്നു. അതെന്തിനാ, അമ്മച്ചീ, അങ്ങനെ കാണിച്ചതു?

അമ്മച്ചി:- മകളേ, അതുപോലൊരു സംഭവം 2000 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു നടന്നു. അതെന്താണെന്നോ? കഴിഞ്ഞ വെള്ളിയാഴ്ച നല്ല ഈശോയെ ശത്രുക്കൾ കുരിശിൽ തൂക്കിക്കൊന്ന സംഭവം ഞാൻ പറഞ്ഞുതന്നില്ലേ? ഈശോ മരിച്ചശേഷം ഈശോയുടെ ചില സ്നേഹിതന്മാരും യോഹന്നാനും മാതാവും എല്ലാംകൂടി അവിടുത്തെ ശരീരം ഒരു കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചു. മൂന്നാംദിവസം, അതായതു ഞായറാഴ്ച വെളുപ്പിനു് അവിടുന്നു വലിയ പ്രതാപത്തോടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. അതാണു് ഇന്നത്തെ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

മേരി:- മരിച്ചു അടക്കിയ ആൾ ഉയിർക്കുമോ, അമ്മച്ചീ? ചീഞ്ഞുപോവുകയല്ലേ ഉള്ളൂ.

അമ്മച്ചി:- അതെ, സാധാരണഗതി അതാണു്. എന്നാൽ ഈശോ ദൈവമായിരുന്നില്ലേ? അതുകൊണ്ടു് അവിടുത്തേക്കു് എല്ലാ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെമേലും അധികാരമുണ്ടു്. അവിടുന്നു ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ എന്തെല്ലാം അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. രോഗികളെ പെട്ടെന്നു സുഖപ്പെടുത്തി. അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. വെള്ളത്തിനേൽ നടന്നു. കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ച കൊടുത്തു, മൃതന്മാരെ സംസാരിപ്പിച്ചു, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചതല്ലേ?

മേരി:- ഉവ്വു്, അതെല്ലാം അമ്മച്ചി പറഞ്ഞുതന്നതല്ലേ?

അമ്മച്ചി:- അതുകൊണ്ടു് ഈശോയ്ക്കു് ഏതു പ്രകൃതിനിയമത്തേയും തടഞ്ഞുനിർത്തി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടല്ലേ അവിടുന്നു ദൈവമാണെന്നു കഴിഞ്ഞദിവസം ഞാൻ പറഞ്ഞുതന്നതു്. ഈശോ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നു, അവിടുന്നു മരിച്ചു മൂന്നാംനാൾ ഉയിർക്കുമെന്നു്. മരിച്ചു ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ച ഈശോയ്ക്കു് ഇതു സാധിക്കുകയില്ലേ?

മേരി:- അതു സാധിക്കും. പക്ഷെ, എന്തിനാണങ്ങിനെ ഉയിർക്കുന്നതു്?

അമ്മച്ചി:- ഈശോ അവിടുത്തെ ദൈവത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും എല്ലാവരുടേയും വിശ്വാസം നേടുന്നതിനുവേണ്ടിയുമാണു് ഈ അത്ഭുതം ചെയ്യുമെന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവിടുന്നു മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാംദിവസം വലിയ മഹിമയോടും പ്രതാപത്തോടുംകൂടി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. അതാണു് ഇന്നത്തെ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

മേരി:- ഈശോ ഉയിർത്തിട്ടു പിന്നെ മരിച്ചുവോ?

അമ്മച്ചി:- ഇല്ലാ മകളേ, ഈശോ എന്നും ജീവിക്കുന്നവനായിട്ടാണു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതു്.

മേരി:- എന്നിട്ടു പിന്നെ അവിടുന്നു് എവിടെപ്പോയി?

അമ്മച്ചി:- ഉയിർത്തതിന്റെ നാല്പതാംദിവസം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കെഴുന്നെള്ളിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ അവിടെയാണു്.

മേരി:- ഈശോ നമ്മളേയും അങ്ങിനെ ഉയിർപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ.

അമ്മച്ചി:- നാം ഈ ലോകത്തിൽ നല്ലവരായി ജീവിച്ചാൽ അവസാനനാളിൽ അവിടുന്നു നമ്മേയും ഉയിർപ്പിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോകും. ഇതവിടുന്നു തന്നെ വാഗ്ദാനംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

—o—

കാൽവരിയിലെ സന്ദേശം

(മേരി ജെയിക്കബ് തത്തമ്പള്ളി
Reg. No. 124)

രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപു് കാൽവരിയിൽ നടന്ന ആ ശോകനാടകത്തിലേക്കു നമുക്കൊന്നു കടന്നുചെല്ലാം. രണകുരിടം ധരിക്കേണ്ട രാജാവിന്റെ ശിരസ്സിൽ ആ ഘാതകർ മുൾക്കിരീടം അടിച്ചുമർത്തി. ഹൃദയാകർഷകമായ ആ തളിരിളംമേനി, ക്രൂരമൂർത്തികൾകൊണ്ടു് അവരൊരു പരുപരുത്ത മരക്കുരിശിൽ തറച്ചു. ഘോരയാതനകളുടെ ക്രൂരനിമിഷങ്ങളിൽ പുളഞ്ഞു ഞെളിപിരികൊണ്ടു് ആ സ്നേഹശീലൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണു് "പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നു് ഇവർക്കുതന്നെ അറിവില്ല, ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ" എന്നു്. സ്നേഹത്തിന്റെ മൂർത്തിമൽഭാവമാണു ക്രിസ്തു. സ്നേഹയാചകനായി ട്ടാണു വിട്ടുനിന്നും സക്രാരിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു് നാഥൻ ചോദിക്കുന്നുണ്ടു്: "മകനേ, മകളേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ?" നമ്മുടെ ഹൃദയവാതിൽ അകത്തുനിന്നു മാത്രമേ തുറക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വിശപ്പുകൊണ്ടു വലഞ്ഞപ്പോൾ പെലിക്കനെന്ന പക്ഷി അതിന്റെ ഹൃദയം കൊത്തിത്തുറന്നു് തന്റെ ഹൃദയരക്തം കൊടുത്തു് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വിശപ്പടക്കിയതത്രെ. തന്റെ ജീവനെപ്പോലുംനമുക്കുവേണ്ടി, നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി, കാൽവരിമലയിൽ ബലിയർപ്പിച്ച ആ സ്നേഹനാഥൻ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയപെലിക്കനാണു്.

കാൽവരിയിലെ ആ ശോകനാടകം ഇവിടംകൊണ്ടവസാനിക്കുന്നില്ല. മരണവേദനയുടെ ഭയങ്കരവിനാഴികയിൽ, അതേ തിരുമേനിയെ ലോകം അവസാനമായി ദർശിക്കുന്ന ആ അന്തിമനിമിഷത്തിൽ അവിടുന്നു യാചിക്കുകയാണു് "എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു" എന്നു്. യൂദന്മാരോടു് അതു ശാരീരികദാഹമാണെന്നു്. ശാരീരികദാഹവും അവിടുത്തേക്കുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. എങ്കിലും ആത്മീയദാഹമാണു നാഥനെ കൂടുതൽ വിഷമിപ്പിച്ചതു്. "എന്റെ നാമത്തിൽ ഒരാത്മാവിനെ രക്ഷപെടുത്തുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നക്ഷത്രത്തെപ്പോലെ ശോഭിക്കും" ക്രിസ്തുവിന്റെ ആ വാഗ്ദാനം നാമെന്നും സ്മരിക്കണം.

"മനുഷ്യസ്നേഹി"

(ആൻറണി വാഴപ്പിള്ളി
ചിറാട്ടുകര
Reg. No. 13)

അസമത്വവും സ്ഥിതിഭേദവും, വഴക്കും സമാധാനക്കേടും, കൊലയും വഞ്ചനയും ലോകത്തിലെവിടേയും കാണാം. ജീവിതയാത്രയിൽ നാം ഓരോരുത്തരും നട്ടം തിരിയുന്നു. ചിലർ ദാരിദ്ര്യത്തോടും കഷ്ടപ്പാടോടുംകൂടി, മറ്റു ചിലർ ഉത്സാഹത്തോടും ഉന്മേഷത്തോടുംകൂടി മുന്നോട്ടുനീങ്ങുകയാണു്. ഇനിയും മറ്റൊരു വിഭാഗം ദുഃഖവും നിരാശയുമായി ദിവസങ്ങൾ മുന്നോട്ടു ചവിട്ടിനീക്കുന്നു. ജനത്തിതി കഴിഞ്ഞുപോയ കാലത്തെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു് വ്യസനിച്ചും കുണ്ഠിതപ്പെട്ടും നെടുവീർപ്പിടുന്നു. ഹാ! ലോകമേ, നിന്റെ രക്ഷയെവിടെ?

× × ×

നാം ചിന്തിക്കണം. നമുക്കു് അമാനുഷികനായ ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികനേതാവുണ്ടു്. അദ്ദേഹം കാലിത്തൊഴുത്തിൽ ജനിച്ചു. മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായി ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ സമാധാനസന്ദേശവാഹകൻ അവിടുന്നാണു്. മുക്കുകാരും പാപികളും തന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാനായി ഓടിക്കൂടി. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവർക്കും ഭാരം ചുമക്കുന്നവർക്കും പാപികൾക്കും വേണ്ടി ക്രൂശിലേറി മരിക്കാനാണു് താൻ തയ്യാറെടുത്തതു്. ഹാ എന്തൊരു സ്നേഹം! കുരിശിൽ വച്ചാണു് ക്രിസ്തു അവിടുത്തെ ഹൃദയവിശാലത ലോകത്തിനു് കാട്ടിക്കൊടുത്തതു്. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച 3 മണിനേരത്തു് ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. ഭടന്മാരിലൊരുവൻ ഒരു കുന്തംകൊണ്ടു് മാറ്റിടം കുത്തിപ്പിളർന്നു. കുത്തേറ്റു പിളർന്ന ഹൃദയത്തിൽനിന്നു രക്തം ധാരധാരയായി ഒഴുകി. ശാന്തിയും സമാധാനവും അവിടുന്നു ലോകത്തിനു നൽകി.

"ചോദിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. അന്വേഷിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. മുട്ടുവിൻ, തുറക്കപ്പെടും" എന്നു് മനുഷ്യകുലത്തോടുപദേശിച്ച ക്രിസ്തു സ്വന്തം പ്രാണനെക്കൂടി മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി തൃജിച്ചെങ്കിൽ അതു് നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണു്. ലോകജനതയെ സത്യത്തിനേറയും സ്നേഹത്തിനേറയും വീക്ഷണത്തിലൂടെ അവിടുന്നു ദർശിച്ചു. സമ്പന്നരേ, നിങ്ങൾക്കു് ദുരിതമെന്നും സംതൃപ്തരേ, നിങ്ങൾക്കു് അപകടമെന്നുമാണു് ക്രിസ്തു ധനവാനെ നോക്കി വിലപിച്ചതു്. വിത്തത്തെ കുലദൈവമാക്കി കുമ്പിടുന്ന സമ്പന്നന്റെ ദൈവമല്ലാ ക്രിസ്തു, പ്രത്യുത പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പാപിയുടേയും ക്ലേശിക്കുന്ന ദരിദ്രന്റേയും നാഥനാണവിടുന്നു്. നിഷ്കന്മഷതയും നിസ്വാർത്ഥതയുമാണവിടുന്നു വിലമതിക്കുന്നതു്.

× × ×

ഇന്നത്തെ അക്രമവും അനീതിയും കണ്ടു് ദിവ്യനാഥൻ വേദനിക്കുന്നു. മനുഷ്യരാശി ആ പരിപാവനഹൃദയത്തെ വീണ്ടും കുത്തിമുറിവേല്പിക്കുകയാണു്. മനുഷ്യർ കൊടുംവഞ്ചനയും ചതിയുമാണു

(ശേഷം 8-ാംപേജിൽ)

ബാലരംഗത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ പേരുവിവരം

Reg. No.

166 ജോസഫ് മാത്യു പന്നാംകുഴിയിൽ, പാണപ്പുഴ എരുമേലി

167 എം. എ. പൗലോസ് മഴുവഞ്ചേരി, ആലുവാ

168 എൻ. ജെ. ജോസഫ് നെടുംപറമ്പിൽ, നെട്ടൂർ

169 എം. പി. അന്തോണി മോറേലി, കോട്ടയ്ക്കേരി, പുളിയനം

170 റോസമ്മ കൊച്ചുമറ്റം, തൃക്കൊടിത്താനം, ചങ്ങനാശ്ശേരി

113-ാം നമ്പ്ര് പ്രശ്നത്തിന്റെ ഉത്തരം

എന്റെ പേർ—ആഹാരം

പ്രശ്നം നമ്പർ 114

(കെ. കെ. ദേവസ്യാ,
മേലുകാവുമറ്റം
Reg. No. 160)

അപ്പച്ചൻ എനിക്കു കൃഷി ചെയ്യുവാൻ കുറച്ചുസ്ഥലവും പത്തു വാഴവിത്തും തന്നു. ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ ഭംഗിയായി അവയെ ആ സ്ഥലത്തു നിരയായി നടണമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ പല വിധത്തിൽ നിരത്തിനോക്കി. ഒടുവിൽ എനിക്കു തൃപ്തികരമായ ഒരു രീതി കൈവന്നു. എന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഓരോ നിരയിലും നാലു വാഴവീതമുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം നാലു വാഴവീതമുള്ള അഞ്ചു നിരകളിലാണു് അവ നില്ക്കുന്നതു്. എന്റെ തോട്ടത്തിന്റെ ആകൃതിയും വാഴകൾ നട്ടിരിക്കുന്ന രീതിയും ആർക്കെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കാമോ?

(ഉത്തരം അടുത്തതിൽ)

Permissu Ecclesiastico
Printed & Published by
K. L. Varkey
at the Mar Louis Memorial Press,
Ernakulam-1